

Č I N Ě V E S
Ú Z E M N Í P L Á N O B C E
III.FÁZE – NÁVRH ŘEŠENÍ

ZHOTOVITEL

Č I N Ě V E S

ÚZEMNÍ PLÁN OBCE

III.FÁZE – NÁVRH ŘEŠENÍ

ZHOTOVITEL : U - 24 s.r.o.

A TELIÉR PRO URBANISMUS A ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ
SÍDLO FIRMY : PERUCKÁ 44,120 00 PRAHA 2

VEDOUCÍ PROJEKTANT : ING. ARCH. PAVEL K O U B E K

A TELIÉR: NA KOZAČCE 6, 120 00 PRAHA 2, tel/fax 24254202

AUTORSKÁ SPOLUPRÁCE : ING.ARCH.LIBUŠE HADRAVOVÁ

POŘIZOVATEL : OBEC ČINĚVES

Č. Z. 2403 - 0999 - 03

Č E R V E N 2002

ÚPRAVA NÁVRHU ÚPO Ing.arch. Pavel KOUBEK, UK-24
č.z. UK24 - 0904 - K01 ZÁŘÍ 2004

AUTORSKÝ KOLEKTIV :

koordinace, urbanistická koncepce, sídelní potenciál,

ing. arch. Pavel KOUBEK

demografie, dopravní řešení, přírodní podmínky, zeleň krajina,

životní prostředí, elektrorozvody, telekomunikace ,vodní hospodářství

ing.arch.Libuše HADRAVOVÁ

zásobování plynem, vytápění :

Miroslav MATĚJÍČEK

zemědělství, lesnictví, půdní fond :

ing. Vladimír MACKOVIČ

grafická spolupráce:

Eliška KRÁLOVÁ

OBSAH

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

01 Zadání, cíle řešení.....	7
02 Použité podklady.....	7
03 Obsah dokumentace	8
04. Naplnění zadávacího dokumentu	8
05. Splnění požadavků souborného stanoviska ke konceptu ÚPO	11

ÚZEMNÍ PLÁN OBCE ČINĚVES – NÁVRH ŘEŠENÍ

A.VYMEZENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	13
B. PŘEDPOKLADY A PODMÍNKY ROZVOJE OBCE.....	15
B.01 Přírodní podmínky	15
B.02 Širší vztahy - postavení sídla v systému osídlení.....	17
B.03 Prostorové uspořádání sídla	18
B.04 Demografické a sociálně ekonomické předpoklady rozvoje	18
C. NÁVRH URBANISTICKÉ KONCEPCE	
C.01 Kulturně – historický vývoj obce	23
C.02 Urbanistická koncepce	26
C.03 Etapizace výstavby	27
D. FUNKČNÍ VYUŽITÍ ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ OBCE	
D.01 Bydlení	29
D.02 Smíšená zástavba	31
D.03 Obslužná sféra – veřejná vybavenost.....	31
D.04 Rekreační a sport, turistika.....	32
D.05 Výroba	33
D.05.1 Průmyslová výroba a sklady	33
D.05.2 Drobná výroba, řemesla	33
D.05.3 Zemědělská výroba a služby	34
D.06 Zeleň v sídle	35
E. KRAJINA, ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY	
E.01 Zeleň v krajině	37
E.02 Návrh funkčního a prostorového uspořádání krajiny	37
E.03 Územní systém ekologické stability	38
E.04 Zemědělská produkce a ochrana zemědělského půdního fondu	41
E.05 Lesní produkce a ochrana lesního půdního fondu	42
F. DOPRAVA A DOPRAVNÍ VYBAVENOST	
F.01 Širší dopravní vztahy	43
F.02 Silniční doprava	43
F.03 Síť místních a účelových komunikací	44
F.04 Železniční doprava	44
F.05 Obsluha území prostředky hromadné dopravy.....	44
F.06 Objekty dopravní vybavenosti, služby.....	45
G. TECHNICKÉ VYBAVENÍ ÚZEMÍ	
G.01 Vodní hospodářství	47
G.01.1 Zásobování vodou	47
G.01.2 Odkanalizování a čištění odpadních vod	48
G.02 Energetika	49
G.02.1 Zásobování elektrickou energií	49
G.02.2 Zásobování plynem a teplem.....	51
G.03 Telekomunikace	53
G.04 Odpadové hospodářství.....	54

H. VYHODNOCENÍ NAVRHOVANÉ KONCEPCE VYUŽITÍ ÚZEMÍ	
H.01 Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného urbanistického řešení na životní prostředí	55
H.01.1 Ovzduší	55
H.01.2 Povrchové a podzemní vody	57
H.01.3 Hluk a vibrace	57
H.01.4 Radonové riziko	58
H.02 Vyhodnocení navrhované urbanistické koncepce z hlediska půdního fondu	59
I. PLOCHY PRO VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉ STAVBY	63
J. LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ	
J.01 Limity využití území, vyplývající z platných právních předpisů a správních rozhodnutí.....	65
J.02 Limity využití území, vyplývající z urbanistického řešení	66
K.VYMEZENÍ ZÁVAZNÉ ČÁSTI ÚPO ČINĚVES	
K.01 Zásady funkční a objemové regulace zastavitelného území	67
K.01.1 Přehled regulativů využití území	69
K.01.2 Zásady prostorového uspořádání a architektonického řešení staveb	82
L. ZÁVĚR	
L.01 Specifikace lokalit a prostorů, doporučených na prověření podrobnější ÚPD	85
L.02 Předpokládané lhůty aktualizace	85
L.03 Požadavky obrany a ochrany obyvatelstva	86
DOKLADOVÁ ČÁST	87

SAMOSTATNÁ PŘÍLOHA :

Separátní tisk

PODKLAD PRO ZPRACOVÁNÍ NÁVRHU VYHLÁŠKY K ZÁVAZNÝM ČÁSTEM ÚPO ČINĚVES

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

01. Zadání a cíle řešení

Podkladem pro zpracování územního plánu obce Činěves je smlouva o dílo, uzavřená mezi OÚ Činěves (pořizovatelem) a ateliérem U-24 s.r.o. (zhotovitelem).

Jednotlivé etapy územního plánu obce jsou zpracovány v souladu s požadavky zák.č. 50/1976 Sb. v platném znění, o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a vyhláškou č.135/2001, o územně plánovací dokumentaci a územně plánovacích podkladech.

Předcházející fáze ÚPO – návrh řešení byla projektantem odevzdána v červnu 2001 a její projednání bylo ukončeno 4.10.2001. Stanoviska dotčených orgánů státní správy, připomínky a námítky podané v průběhu projednání návrhu ÚPO Činěves byly pořizovatelem vyhodnoceny a následně byly formulovány požadavky na dopracování územního plánu obce v souborném stanovisku ke návrhu ÚPO. Tento dokument se na základě projednání (§21 zák.č.50/1976 Sb.) a schválení zastupitelstvem obce stalo závazným podkladem pro zpracování III.fáze ÚPO – návrhu řešení Územního plánu obce Činěves.

Předkládané řešení III. fáze územního plánu (návrh řešení ÚPO), dokumentuje navržené regulativy a limity pro situování zástavby a činností na jednotlivých pozemcích v určené časové etapě. Vytvořená soustava navrhovaných regulativů - funkčních, objemových a prostorových pokrývá celé správní území obce v členění na zastavitelné území a krajinné zázemí sídla.

02. Použité podklady

MAPOVÉ PODKLADY

Územní plán obce byl zpracován s využitím mapových podkladů listů katastrálních map v měřítku 1 : 2880, státních map v měřítku 1 : 5 000 a 1 : 10 000, širší vztahy - z listů státní mapy v měřítku 1 : 25 000. (Historický vývoj sídla byl dokumentován ve fázi průzkumů a rozborů ÚPO ve zmenšené kopii mapy stabilního katastru z roku 1842).

Dále byly využity mapové podklady: souboru geologických účelových map 1 : 50 000, vodohospodářská mapa území 1 : 50 000, silniční mapa 1 : 50 000, turistické a cyklistické mapy, účelová mapa BPEJ 1 : 5 000, lesní hospodářská mapa 1 : 10 000.

ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE A ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ PODKLADY

Při zpracování ÚPO Činěves nebyly využity žádné územně plánovací podklady ani územně plánovací dokumentace, zpracovaná pro dané území nebo řešené území zahrnující, neboť nebyla pro dané území doposud zpracována.

Pro řešené území doposud nebyla zpracována územně plánovací dokumentace v rozsahu VÚC. ÚPO Činěves respektuje Územně technický podklad nadregionálních a regionálních ÚSES ČR (Společnost pro ŽP s.r.o.1997) a Generel místního systému ekologické stability (1995).

Požadované vazby na platnou ÚPD sousedních obcí byly do řešení zahrnuty.

OSTATNÍ PODKLADY

Dále byly poskytnuty zpracovateli pořizovatelem a OkÚ Nymburk následující podklady :

- Generel místního systému ekologické stability k.ú. Běrunice, Činěves, Kamilov, Městec Králové, Podmoky, Slibovice, Sloveč, Střihov, Velenice, Velké Výkleky, Vinice a Vlkov (1996)
- Studie zásobování okresu Nymburk pitnou vodou (Komprin Praha 11/96)
- Vodovod Činěves – Velenice (Projekt ke stavebnímu povolení – Fuciman, Jílek 1991)
- Odkanalizování obcí Činěves a Velenice do ČOV Dymokury (Projekt k územnímu řízení, INTERPOS Ltd., Ústí nad Labem, 1996)
- Celostátní sčítání dopravy (Správa silničního fondu ČR)
- ÚTP nadregionálních a regionálních ÚSES (Společnost pro životní prostředí s.r.o. Brno,1997)
- Biogeografické členění České republiky (Culek,1994)
- Registr ložisek nerostných surovin (Geofond ČR, 1998)
- Registr sesuvů a jiných nebezpečných svahových deformací (Geofond ČR,1997)

- Statistické údaje databáze OkÚ Nymburk
- Územní rozhodnutí a stavební povolení vydaná Stavebním úřadem v Městci Králové 1998 –2000
- Monografie Činěves 700 let (OÚ Činěves 1994)
- Územní rozhodnutí a stavební povolení vydaná Stavebním úřadem v Městci Králové v letech 1996 – 99
- Barevný letecký snímek zástavby obce (OÚ Činěves, 1998)

Ostatní podklady, literatura a prameny jsou uvedeny v příslušných kapitolách textu.

03. Obsah dokumentace

Dokumentace návrhové fáze územního plánu obce Činěves je tvořena :

- textovou částí (včetně příloh a výkresů širších územních vztahů)	1 : 25 000
- grafickou částí :	
- č. 1 Hlavní výkres - návrh využití území obce	1 : 10 000
- č. 2 Hlavní výkres - návrh využití území sídla, doprava	1 : 2 880
- č. 3 Technická infrastruktura, doprava, ÚSES	1 : 10 000
- č. 4 Zásobování vodou	1 : 2 880
- č. 5 Odkanalizování	1 : 2 880
- č. 6 Elektrorozvody, telekomunikace	1 : 2 880
- č. 7 Zásobování plynem	1 : 2 880
- č. 8 Půdní fond, ÚSES	1 : 2 880
- č. 9 Veřejně prospěšné stavby (výřez aktuální části území)	1 : 2 880

04. Naplnění zadávacího dokumentu

V dokumentaci Územního plánu obce Činěves byly splněny požadavky zadání ve smyslu platného znění zák.č.50/76 Sb. a vyhl.č.135/2001 Sb. Naplnění zadání bylo rozpracováno v jednotlivých kapitolách textu a dokumentováno graficky ve výkresech, proto je následující komentář spíše odkazem na příslušné kapitoly textové části, ve kterých je naplnění požadavků zadání blíže popsáno.

Ad 1) Důvody a cíle pořízení územního plánu (kap.01) :

- byl zpracován návrh územně plánovací dokumentace – územní plán obce, podle kterého budou jednotlivé orgány a instituce státní samosprávy a státní správy řídit a usměrňovat rozvoj správního území obce Činěves s cílem zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot řešeného území
- byly stanoveny priority, důležité z hlediska rozvoje obce a je zpracován plán využití území, odpovídající platným legislativním podmínkám a potřebám obce, který vychází z ekologické únosnosti území
- dle možností měřítko zpracování ÚPO bylo stanoveno zatížení území a ploch břemenu, vyplývajícími z koncepce rozvoje obce
- projektant předložil pracovní znění návrhu podkladu pro obecně závaznou vyhlášku k územnímu plánu obce a vymezil závaznou část ÚPO (kap.K). V kapitole I. jsou uvedeny plochy, které byly územním plánem obce vymezeny pro umístění veřejně prospěšných staveb (ve smyslu §108 zák.č.50/1976 Sb.)
- ÚPO Činěves je možné použít jako podklad pro zpracování plánů regionů (popř.mikroregionu)

Ad 2) Vymezení řešeného území :

Řešené území je vymezeno hranicí správního území obce Činěves.

Podle požadavku zadání bylo řešeno celé správní území v měřítku 1 : 10 000 a zastavitelné území bylo řešeno v detailnějším měřítku 1 : 2 880 (kap.II/A)

Ad 3) Význam a funkce obce ve struktuře osídlení zůstanou do budoucna lokální (kap.B.02).

Území se nedotýkají (s výjimkou komunikace I/32) žádné nadřazené technické systémy.

Podmínky pro řešení vzájemných vztahů obce se sousedními obcemi byly splněny zahrnutím řešení technické infrastruktury takovým způsobem, aby bylo umožněno neoptimálnější napojení sousedních sídel (kap.G).

- Ad 4) Základní demografické, sociální a ekonomické údaje se staly podkladem pro stanovení možného rozvoje obce v období do roku 2015, ale i ve výhledu. Výpočet kapacity technické infrastruktury vycházel z počtu 500 obyvatel ve výhledovém období (kap.B.04)
Návrh ÚPO navrhuje zvýšený počet pozemků pro výstavbu rodinných domů, vzhledem k tomu, že lze očekávat v průběhu projednání zmenšení počtu ploch, určených pro zástavbu na počet reálně zastavitelných v návrhovém období do roku 2015 (kap.D.01). Plochy pro případné ekonomické aktivity byly vymezeny zejména pro výhledové období ÚPO, s ohledem na územní a prostorové rezervy ve stávajících zemědělských areálech.
- Ad 5) Požadavky na celkovou urbanistickou koncepci byly splněny následovně :
- historicky vyvinutá půdorysná struktura a charakter zástavby zůstaly v návrhu ÚPO zachovány (kap.C.02)
 - bylo vymezeno současně zastavěné území a navržena hranice zastavitelného území obce
 - urbanistický návrh přednostně využívá plochy, doporučené analytickou fází ÚPO (P+R) pro zástavbu (kap.C.02)
 - navrhované trasy místních obslužných komunikací v zastavitelném území sídla byly na stávající komunikační síť (kap.F.03)
 - pro zatraktivnění prostředí sídla bylo doporučeno využít trasy místních komunikací a komunikací III.třídy k vedení cyklistické a turistické dopravy (kap.F.03)
 - navrhovaná zástavba určená pro zástavbu do roku 2015 a výhledu byla napojena na elektrorozvodné síť (G.02.1) a příslušné trafostanice. Na základě provedené bilance potřeby byly vybrané trafostanice posíleny a ve výhledovém období byla navržena 1 nová trafostanice na jižním okraji zastavitelného území
 - všechny lokality zástavby byly napojeny na zrekonstruovanou (1999) telekomunikační síť v obci (kap.G.03)
 - zásobování obyvatel pitnou vodou bylo řešeno s využitím stávajícího systému napojení Činěvsi a Velenic na vodní zdroj situovaný jihovýchodně za hranicí řešeného území (využití vybudované vodovodní sítě je možné po dořešení úpravy vody, resp. zajištění sledování kvality pitné vody). Návrhy dalších možných variant napojení Činěvsi na další systémy zásobování pitnou vodou byly vyhodnoceny v kap.G.01.1 textové části konceptu ÚPO
 - navržený systém odkanalizování (kap.G.01.2) uvažuje s napojením zástavby Činěvsi na vakuovou stokovou síť s možností pneumatického vedení odpadních vod z vakuové čerpací stanice na ČOV Dymokury
 - likvidace odpadu (kap. G.04) je navržena formou svozu domovního, separovaného a nebezpečného odpadu a jeho likvidaci, popř. skládkování mimo řešené území
- Ad 6) Požadavky na ochranu a tvorbu životního prostředí a na ochranu přírody i kulturních památek byly řešeny takto :
- stav životního prostředí je uspokojivý a příslušná opatření na zkvalitnění prostředí jsou popsána v kapitole H.01
 - požadovaný zakres sesuvu č.1870 nebyl proveden vzhledem k jeho velikosti a měřítku mapového podkladu ÚPO. Požadavek je uspokojen popisem v textové části a stanovením limitu v kapitole J.
 - územní plán nenavrhuje rozvojové plochy na půdách prvních dvou bonitních tříd, minimalizuje navrhované zábory pro výstavbu na minimum
 - lesních pozemků se urbanistický návrh nedotýká
- Ad 7) Požadavky na rozvoj funkčních složek obce:
Územní plán obce navrhuje členění území obce na zastavěné a zastavitelné území a dále kulturní krajinu - v členění na jednotlivé funkční plochy (kap.D a E). Navrhuje regulaci jejich využití a uspořádání (kap.K.01).
- byl preferován venkovský charakter stávající i navrhované zástavby (kap.C.02)
 - jednotlivé pozemky obytné zástavby by převážně neměly klesnout pod 800 m², u smíšené zástavby by plocha pozemku neměla převážně klesnout pod 1 000m²
 - navrhovaný počet 31RD v návrhovém období a 34 RD ve výhledu představuje nabídku

- rozvojových možností sídla. počítá se s výběrem lokalit v relaci k reálnému demografickému vývoji sídla
- navržená smíšená zástavba tvoří přechod mezi zemědělskou výrobní zónou a „čistě“ obytným územím (kap.D.02)
 - rekreační využití řešeného území je popsáno v kapitole D.04. Po konzultaci na OkÚ Nymburk RŽP, Mgr.Pátková) byla vodní plocha členěna na část určenou pro vymezení lokálního biocentra a zbývající část pro víceúčelové využití využití (sportovní rybaření ...atd.)
 - zóna chatové zástavby - RI není navrhována (kap.D.04)
 - obsluhu území a obyvatel zajišťují ve správním území Činěvsi jednak provozovny a složky občanské vybavenosti (kap.D.03), dále technické (kap.G) a dopravní vybavenosti (kap.F.05). Pozemky, vhodné pro umístění veřejné vybavenosti nebyly navrhovány. Umístění provozoven služeb a obchodu je umožněno i v rámci smíšené a v omezené míře i obytné zóny
 - rozvoj produkčních ploch je popsán v kapitole D.05. Plochy vhodné pro podnikání byly vymezeny v rámci stávajících zemědělských areálů a pozemků dřevařského závodu - pily a navazujících ploch navrhované drobné výroby (sklad) a smíšené zástavby
 - návrh ÚPO doporučuje zmenšit vyhlášené ochranné pásmo zemědělského areálu na míru, která by odpovídala stávající situaci využití zemědělských produkčních a výrobních areálů (kap.E.04)
 - urbanistický návrh vymezuje plochu, určenou pro parkování vozidel návštěvníků autocentra a čerpací stanice
 - těžba nerostných surovin není navrhována
 - stávající silniční, železniční a místní obslužná síť je stabilizována a navrhované úpravy a modernizační práce budou probíhat v rámci pozemků zóny OD (kap.F)
 - úprava komunikace II/330 a její zpevnění, požadovaná SMS Poděbrady není předmětem řešení ÚPO, je zmiňována potřeba řešení vzniklé situace v textu (kap.F.02)
 - zónování celého správního území obce Činěves formou členění na územní plochy s popisem míry vhodnosti situování činností do jednotlivých funkčních ploch je provedeno v kapitole L.01 a graficky je znázorněno ve výkresech č.1 a 2
 - v kapitole G.01.1 je provedena bilance potřeby pitné vody pro navrhovanou zástavbu a řešením je respektována stávající vodovodní síť. Ve stanovisku okresního hygienika k zadání pro zpracování ÚPO je konstatováno, že vodovodní síť v Činěvsi je v provozu od roku 1993, není zkolaudován a vzhledem k dalším provozním nedostatkům jej nelze považovat za veřejný. Úkolem územního plánu byl návrh způsobu zásobování obce pitnou vodou, ostatní požadavky, vznesené ve stanovisku nejsou předmětem řešení ÚPO.
 - v kapitole G.01.2 je navržen systém odkanalizování obce, společný pro obce Činěves a Velenice, a navržená ČOV s kapacitou, odpovídající výhledovému rozvoji obce
 - v kapitole G.02.1 jsou doplněny elektrorozvodné sítě včetně výhledově uvažované V–TS 1 a posílení stávajících trafostanic na požadovanou kapacitu
 - v rámci navrhovaného řešení ÚPO byla upřesněna možnost napojení zástavby obce na plynovod VTL z jihu, vymezil územní rezervu pro vybudování regulační stanice a v kapitole G.02.2 byla provedena bilance potřeby plynu
 - v kapitole G.03 urbanistického návrhu je navrženo napojení zástavby obce na stávající telekomunikační rozvody v obci a doporučena místa pro umístění uličních rozvaděčů
 - z hlediska odpadového hospodářství (kap.G.04) je stávající stav uspokojivý a nárůst odpadů v návrhovém a výhledovém období ÚPO je řešen v souladu s platnou legislativou
 - ÚPO počítá s dokončením rekultivace bývalé skladky a jejím ozeleněním

Ad 8) S přihlédnutím k základním podmínkám vývoje obce a požadavkům ochrany hodnot území byly v návrhu ÚPO vymezeny a graficky znázorněny stávající i navržené limity využití území (kap.J textu) : kulturní, technické, komunikační, přírodní a urbanistické.

Navrženými limity jsou : hranice zastavitelného území, ochranná pásma navrhovaných vedení a zařízení technické infrastruktury, nefunkční (popř.částech) funkční prvky územního systému ekologické stability.

V grafické části územního plánu obce byla vyznačena hranice současně zastavěného území (plnou čarou) a navrhovaného zastavitelného území do roku 2015 (čárkovaně).

Limitem jsou rovněž stavby, zapsané do seznamu nemovitých kulturních památek OkÚ Nymburk. Navrhované urbanistické řešení doporučuje při povolování dostaveb a přestaveb kulturně a historicky hodnotných objektů postupovat s ohledem na okolní zástavbu opatrně (jedná se o stavby a drobnou

- architekturu)
- Ad 9) Závaznost zpracované územně plánovací dokumentace a dalších podkladů je podrobně popsána v jednotlivých kapitolách textu a souhrnně v kap.02
- Řešení požadavků CO a bezpečnosti státu jsou popsány v příloze L.02 textu.
- Součástí Územního plánu obce Činěves je seznam ploch veřejně prospěšných staveb (kap.I) a jejich grafické vyjádření formou výřezu aktuální části území s vyznačením ploch veřejně prospěšných staveb v měřítku 1 : 2 880.
- Požadavky na rozsah a způsob zpracování návrhu územního plánu obce Činěves byly splněny následovně :
- stanovením návrhového období urbanistické studie do roku 2015 a výhledového po roce 2015 (kap.A)
 - zpracováním návrhu ÚPO v souladu s §21, odst.6 zák.50/1976 Sb., v platném znění a §4, odst.2 vyhl. 135/2001 Sb. – kap.01 a ve formě, která umožnila jeho dokončení, projednání a schválení zastupitelstvem obce.

0.5 Naplnění požadavků souborného stanoviska ke návrhu ÚPO

Předkládaná územně plánovací dokumentace – Územní plán obce Činěves splnil požadavky na dopracování územního plánu formulované ve schváleném souborném stanovisku ke konceptu ÚPO v souladu s platnými právními předpisy takto :

- doplnil navrhované rozvojové plochy zastavitelného území o lokalitu drobné výroby (VD) v prostoru mezi stávajícími kravíny a BIOS
- u plochy vymezené v konceptu územního plánu pro výrobu navazující na provozovnu pekárny byl v návrhu ÚPO změněn regulativ zástavby z VD na SM₁- plochu smíšenou specifického využití (podrobněji viz kap.D.02 a popis regulativu v kap.K.01.1)
- Sesuv č.1870 nebyl vzhledem k měřítku hlavního výkresu dokumentován graficky. Podrobnější údaje týkající se ochrany ložisek nerostných surovin jsou uvedeny v kap.B.01 a stanovený limit využití území je popsán v kapitole J.01
- V textové části byly podle požadavků ZVS , územní pracoviště Poděbrady opraveny názvy vodních toků a melioračního kanálu podle údajů mapového podkladu
- Připomínka Vodovodů a kanalizací Nymburk a.s. na dodržení Programu rozvoje vodovodů a kanalizací okresu Nymburk (Komprin s.r.o. Praha, 1996) byla splněna navrhovaným zásobováním zástavby obce pitnou vodou (kap.G.01.1) a odkanalizováním (G.01.2). V návrhu řešení územního plánu byly kromě Studie zásobování okresu Nymburk pitnou vodou (Komprin Praha 11/96) využity následující zpracované dokumentace k územnímu a stavebnímu řízení :
 - Vodovod Činěves – Velenice (Projekt ke stavebnímu povolení – Fuciman,Jílek 1991)
 - Odkanalizování obcí Činěves a Velenice do ČOV Dymokury (Projekt k územnímu řízení, INTERPOS Ltd., Ústí nad Labem, 1996)
- Požadovaný zakres lokálního biokoridoru č.8 Herhulec nebyl po konzultaci s RNDr.Pátkovou (RŽP OkÚ Beroun) proveden, neboť tento prvek lokálního ÚSES se stal v navrhovaném ÚPO plánu ÚSES součástí RBK I a jeho umístění je podrobně popsáno v kap.E.03 textu.
- Byl opraven v textové části (str.59 konceptu ÚPO) nesprávně uvedený název stavebního zákona podle připomínky RRR OkÚ Nymburk.
- V připomínce ke konceptu řešení ÚPO Činěves Centrum dopravního výzkumu Praha požadovalo zakres všech ochranných pásem komunikační sítě do výkresu celého řešeného území, tj. do hlavního výkresu č.1 v měřítku 1 : 10 000. Vzhledem k tomu, že v měřítku 1 : 10 000 zakreslené ochranné pásmo o šíři 15 m od osy přílehlého jízdního pruhu by bylo málo čitelné, zvolil projektant jinou formu vyjádření limitu popisem u jednotlivých komunikací. Chybné označení komunikací bylo opraveno v souladu s požadavky souborného stanoviska.
- Požadavky Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, územního odboru Nymburk byly v návrhu ÚPO Činěves řešeny v kap.L.03. V řešeném území nebyly vzneseny speciální požadavky na zabezpečení civilní ochrany obyvatelstva. Příloha CO byla zpracována ve smyslu přílohy č.2 vyhl.č.135/2001 Sb. (kap.L.03 Požadavky obrany a ochrany obyvatelstva) v rozsahu odpovídajícímu platným právním předpisům (zák.č.50/1976 Sb. v platném znění, vyhl.č.135/2001 Sb., zák.č.237/2000 Sb., zák.č.239/2000 Sb., vyhl.MV ČR č.328/2001Sb.).

Z hlediska zabezpečení obrany státu nebyly na urbanistické řešení kladeny požadavky.

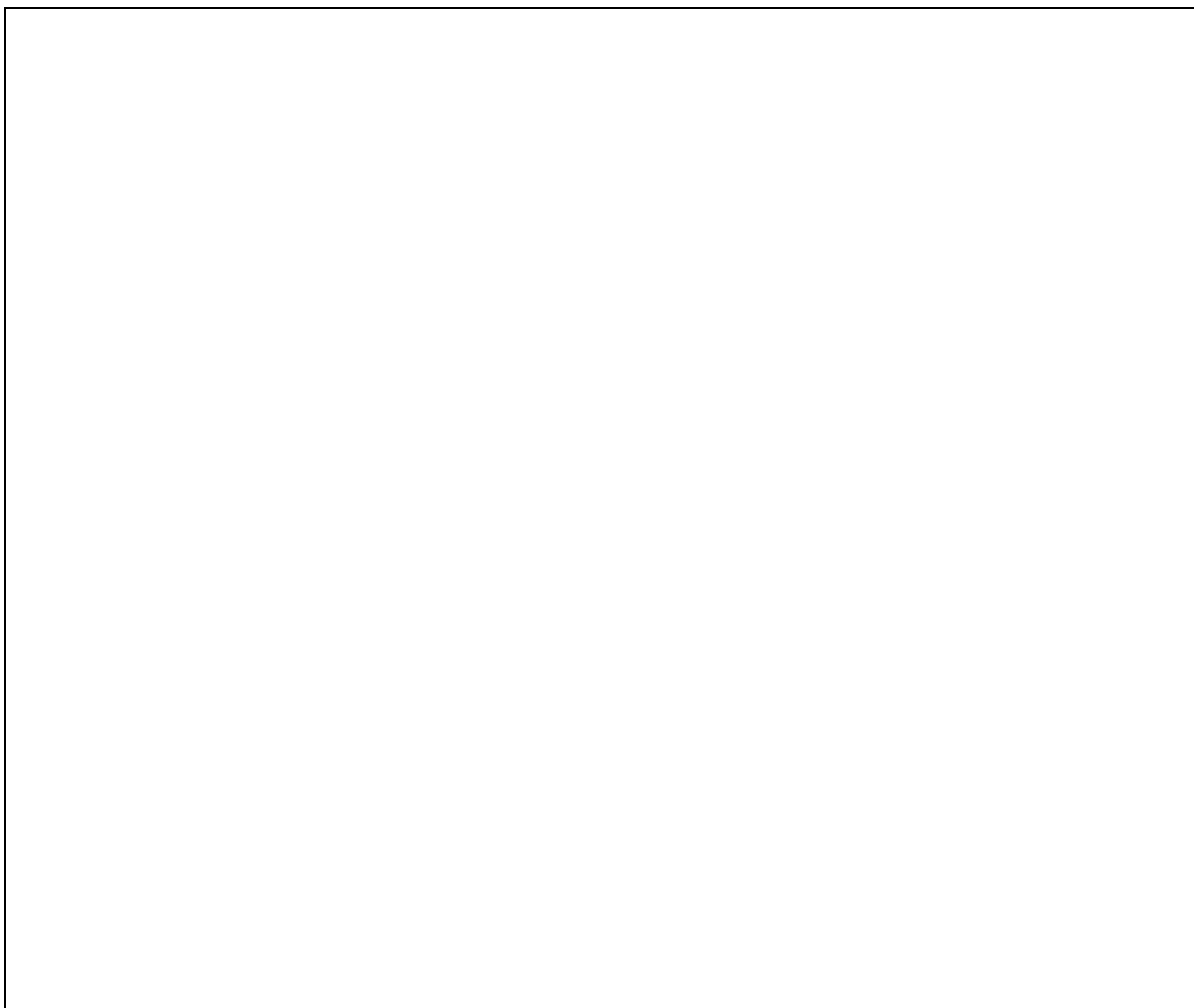
- Nutnost zpracování dokumentace generelního řešení plynofikace obce (připomínka STP a.s.Praha) je popsána v úvodu kap.G.02.2.Navrhované zásobování obce plynem z VTL přípojky od jihu, resp. upřesnění navržené koncepce je možné na základě podrobnější dokumentace, generelu nebo projektu k územnímu řízení, který nelze územně plánovací dokumentací v úrovni územního plánu obce nahradit.
- V dokumentaci bylo dle požadavků obce na řešení námitek vlastníků pozemků a nemovitostí doplněno :
 - pozemek stávajícího areálu firmy Autocentrum Boura s.r.o. byl rozšířen o plochy stavebních parcel č.167,168 a 5/5 s vymezením funkční plochy VD.
 - pozemek p.č.11, určený konceptem ÚPO ke smíšenému funkčnímu využití byl ponechán ve stejné funkční zóně v návrhové fázi ÚPO, čímž byla splněna námitka vlastníka nemovitosti (p.Boura).
 - provozovna ROAD CARS s.r.o. (p.Bittman) byla vyňata z funkční plochy BV a byla na těchto plochách vymezena specifická zóna smíšeného využití (viz regulativ funkční plochy SM₁).
 - obdobně jako v předešlém případě, vyhověl pořizovatel námitce vlastníka a do návrhu ÚPO byl pozemek s provozovnou LOUNEK WELDING – Činěves (Činěves p.č.126) začleněn do funkční plochy SM₁.

ÚZEMNÍ PLÁN OBCE ČINĚVES – NÁVRH ŘEŠENÍ

A. VYMEZENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Řešené území bylo stanoveno na základě požadavků pořizovatele a je tvořeno správním územím obce Činěves, které je totožné s katastrálním územím.

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ŘEŠENÉM ÚZEMÍ	Č I N Ě V E S
okres	Nymburk
stavební úřad	Stavební úřad Městec Králové
rozloha správního území	1444 ha
počet obyvatel (ČSÚ 1997)	480 obyvatel
hustota obyvatel na km ² (1997)	33,3 obyv./km ²
plocha zemědělského půdního fondu	1064,3 ha
plocha lesního půdního fondu	253,6 ha
vodní plochy	20,2 ha
průměrná nadmořská výška v území	194 m.n.n
sousední katastry obcí – okresu Nymburk	Dymokury, Velenice, Úmyslovice, Vestec, Městec Králové, Záhornice, Vinice

Návrhové období pro územní plán obce Činěves bylo stanoveno k roku 2015, výhledová etapa po roce 2015 orientačně do roku 2030.

B. PŘEDPOKLADY A PODMÍNKY ROZVOJE

B.01 Přírodní podmínky

GEOMORFOLOGIE

Podle geomorfologického členění ČR (Zeměpisný lexikon ČSR, Academia 1987) patří správní území Činěvsi : *soustava* – VI Česká tabule, *podstava* – VI B Středočeská tabule, *celek* – VI B–3 Středolabská tabule, *podcelek* – I B-3D Mrlinská tabule, *okrasek* – VI B-3D c Rožďalovická tabule

VI B-3D c Rožďalovická plošina

Vytváří plochou pahorkatinu v povodí toku Mrliny na svrchnoturonských až koniackých slínovcích a vápnitých jílovcích s výrazněji zvlněným erozně denundačním reliéfem odlehliků, svědeckých vrchů, široce rozevřená údolí stromovité vodní sítě. Z akumulčních tvarů jsou zde zastoupeny údolní nivy, nízké terasy a náplavové kužele 2. – 3. Vegetačního stupně.

V území se stýká na západě ležící Nymburská kotlina, představující rozsáhlou sníženinu středního Polabí a od východu je dobře patrná Chlumecká plošina. Převažuje rovinnatý terén s terasou západní expozice na předělu Nymburské kotliny a Chlumecké plošiny.

Nejnižším bodem řešeného území je Velenický potok s cca 187 m.n.m.

GEOLOGIE

Geologickým podloží celého území jsou vápnitě jílovcové a slínovcové – druhohorní sedimenty (svrchní turon). V terénních depresích a nivách vodotečí se nacházejí čtvrtohorní vápnitě nivní uloženiny.

V řešeném území není dle údajů Geofondu ČR evidováno žádné ložisko nerostných surovin., tedy ani chráněné ložiskové území nebo dobývací prostor.

GEOBOTANIKA

Jednotky rekonstruované geobotanické mapy (ČSAV, Botanický ústav 1969) popisují přirozenou vegetaci řešeného území následujícím způsobem :

dominantní zastoupení měly dubohabrové háje - *Carpinion betuli*

při vodních tocích to byly luhy a olšiny - *Alno-Padion*

ojediněle se vyskytovaly subxerofilní doubravy *Potentillo - Quercetum*.

Původních společenstev se v území dochovalo velmi málo. Vázány jsou na lesní porosty, kde se dřevinná skladba výrazně neměnila, s převahou dubu letního, lípy srdčité a habru obecného. Vyskytují se : javor mléč, olše lepkavá, jilm habrolistý, jasan ztepilý, vrba bílá, krušina olšová, meruzalka srstka, líska obecná. Mimo lesní půdní fond se pak vyskytují : bříza bradavičnatá, borovice lesní, smrk ztepilý, javor klen, topol bílý, topol černý, topol osika, vrba jíva, jeřáb ptačí, hloh obecný, hloh jednosemenný, trnka obecná, svída krvavá, řešetlák počistivý, růže šípková, slivoň obecná, třešeň ptačí, hrušeň obecná, slivoň myrobalán, jablonoň lesní, kalina obecná, ptačí zob obecný, kalina tušalaj.

Z introdukovaných dřevin se vyskytuje dub červený, borovice černá, pámelník bílý, trnovník akát, jírovec maďal a také modřín evropský.

Dle rajonizace lesních oblastí (Ústav pro hospodářskou úpravu lesů, Brandýs nad Labem, 1986) náleží správní území Činěvse do lesní oblasti Polabí.

KLIMATOLOGIE

Sledované území je teplé klimatické oblasti T2 (Quitt 1970). Průměrná teplota v lednu : -2 - 3°C, průměrná teplota v červenci : 18 - 19°C, průměrná teplota v dubnu : 8 - 9°C, průměrná teplota v říjnu : 7 - 9°C. Počet letních dnů : 50-60, počet dnů s průměrnou teplotou 10°C a více : 160-170, počet mrazových dnů : 100-110, počet ledových dnů : 30-40. Srážkový úhrn ve vegetačním období : 350-400 mm, srážkový úhrn v zimním období : 200-300 mm, průměrný počet dnů se srážkami 1 mm a více : 90-100 mm, počet dnů se sněhovou pokrývkou : 40-50, počet zamračených dnů : 120-140, počet jasných dnů : 40-50.

PEDOLOGIE

V území jsou zastoupeny následující typy půd : 06 černozemě (těžkého rázu s humusovou vrstvou lehčího rázu než spodina, občas převlhčené), 07 černozemě (těžkého rázu v ornici i spodině, periodicky převlhčené), 19 rendziny a hnědé půdy (středně těžké až těžké, krátkodobě převlhčené), 20 rendziny, rendziny hnědé a hnědé půdy (těžké až velmi těžké, málo vodopropustné).

Na lesních pozemcích jsou nejčastěji oglejené až pseudoglejové slinovatky, místy degradované nebo ilimerizované, Nejčastější humusovou formou je surový nebo mullový moder.

VÝROBNÍ TYP

Výrobní typ je kukuřičný, s nadmořskou výškou do 195 m n. m. Délka vegetačního období je 165 dní, průměrná roční teplota 8.5°C, srážky okolo 600 mm.

BIOGEOGRAFIE

Sledované území dle Biogeografického členění České republiky (Martin Culek a kol. Enigma, Praha 1994) se nachází v sosioekoregionu 1.3 Polabská tabule, bioregionech : 1.6 Mladoboleslavský a 1.7. Polabský.

Mladoboleslavský bioregion je tvořen slínovcovou pahorkatinou s těžkými jílovitými půdami a poměrně teplým a vlhkým klimatem. Dominující vegetací je 2. bukovo – dubový vegetační stupeň a okrajově dubovo – bukový. Mladoboleslavský bioregion leží z větší části v termofytiku.

Přirozenými společenstvy většiny řešeného území jsou dubo – habrové háje (*Melampyro nemorosi – Carpinetum*) a teplomilné doubravy (*Potentillo albae – Quercetum*). Na kyselých šterkopískových terasách jsou reprezentativními společenstvy subxerofilní acidofilní doubravy (*Genisto germanicae – Quercetum*). Podél vodních toků jsou typické luhy (*Pruno – Fraxinetum*), ale i bažinné olšiny (*Carici elongatae – Alnetum*).

Osídlení bioregionu je prakticky souvislé od doby neolitu. Lesy si zčásti udržují původní druhovou skladbu, místy jsou však přeměněny na kultury stanovištně nepůvodních dřevin nebo cizích ekotypů domácích druhů, např. borové.

Polabský bioregion je z velké části tvořen sedimenty kvartéru, jednak písčitymi až jílovitými hlínami labské nivy, kombinované se šterkopísky až písky nižších teras. Klima je značně teplé a má nejvyšší průměrné teploty v Čechách. Dominující vegetací jsou borové doubravy. Na vyšší terase jsou potenciální vegetací acidofilní doubravy (*Genisto germanicae – Quercion*), které na extrémních stanovištích přecházejí do borů svazu *Dicrano – Pinion*, vzácně jsou přítomny dubo- habrové háje (*Melampyro nemorosi – Carpinetum*) a teplomilné doubravy (*Potentillo albae – Quercetum*).

Krajina je souvisle osídlená od doby neolitu. Lesy zaujímají velmi malou část řešeného území, v nivách vodotečí mají převahu přirozené porosty, na odlesněných plochách mají převahu agrocenózy. Krajina četnými vodohospodářskými úpravami a intenzivním zemědělským využíváním silně pozmeněna, s výskytem náhradních společenstev kulturní stepi a mozaikou druhotných lesních stanovišť malého plošného rozsahu.

V rámci sosioekoregionu 1.3 se v řešeném území nachází následující biochory : 1.3.1 – širších říčních niv (jihozápadní a jižní část řešeného území) a 1.3.2 – teplých rovin akumulativního rázu nižších teras (severní a severovýchodní část řešeného území).

OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

V řešeném území nejsou žádné prvky, zařazené do seznamu chráněných, evidovaných OkÚ Nymburk (ani v návrhu). Nacházejí se zde pouze významné krajinné prvky ze zákona a územní systém ekologické stability.

Významný krajinný prvek - ze zákona

VKP ze zákona je geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny. Utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky ve správním území Činěvsí je niva Velenického potoka a rybník Zásadník, které jsou současně i navrhovaným biocentrem a biokoridorem v rámci lokálního ÚSES.

VKP jsou také v řešeném území všechny lesní pozemky.

NEROSTNÉ SUROVINY

V řešeném území nejsou ložiska nerostných surovin evidována.

Limitujícím jevem z hlediska využití území pro výstavbu je sesuv, evidovaný pod č.1870 o rozměrech cca 5x5m, umístěný na severovýchodním okraji zastavěného území obce Činěves.

VODNÍ TOKY A NÁDRŽE

Z geologického hlediska je řešené území tvořeno sedimenty cenomanu, spodního a svrchního turonu až coniaku, petrograficky zastoupené slínovci s výskytem vápničitých jílovců. Kvartetní sedimenty představují většinou jílovité hlíny a silně zahliněné písky. Z hydrologického pohledu je toto území charakterizováno několika horizonty podzemní vody v křídovém souvrství, navzájem oddělené nepropustnými jílovcovými a slínovcovými vrstvami. Dále je pak v aluvních vyvinut podpovrchový horizont podzemní vody, vázaný na vodní tok a kolísající v závislosti na volné hladině toku.

Po stránce hydrologické je území z větší části odvodňováno vodotečí Velenického potoka, dílčí ČHP 1 –04 –05 -053, do Mrliny a vodního toku Labe. Vodoteč je ve správě ZVHS Poděbrady. Východní část řešeného území je odvodňována bezejmennými vodotečemi (ČHP 1 – 04 – 05 – 043) do Štítarského potoka a dále do Mrliny a Labe. Většina vodotečí v řešeném území je zemědělským tokem, tj. upraveným převážně vegetačním zpevněním. Pouze Velenický potok je v úseku 1 730 m zpevněn kamennou (betonovou) dlažbou. Tato skutečnost je problémovým jevem z důvodů vedení navrženého lokálního biokoridoru po této vodoteči.

Z vodních nádrží je na katastru obce Činěves rybník Zásadník, státní, rybochovný.

Do roku 2015 nejsou v plánu zásahy na vodních tocích, doporučujeme však realizovat v návrhovém období výsadbu doprovodné zeleně podél vodotečí ve vhodných lokalitách a provádět běžnou a pravidelnou údržbu.

B.02 Širší vztahy – postavení sídla v systému osídlení

Činěves leží na severovýchodním okraji okresu Nymburk s městem Poděbrady má dobré dopravní spojení komunikací I/32 a s okresním městem Nymburk po komunikaci II/330 a dále po D11 má poměrně dobré spojení i s Prahou.

Nymburský okres je perspektivní z hlediska rozvoje jednotlivých sídel a nadřazené technické infrastruktury.

Nymburk a Poděbrady zůstanou z hlediska podílu osídlení významnými i v budoucnu a u ostatních sídel, a sem patří i Činěves, lze předpokládat, pouze minimální přírůstek obyvatelstva. Místním centrem osídlení a vybavenosti zůstanou pro Činěves Městec Králové, také sousední Dymokury a nedaleké Poděbrady.

Řešeným územím neprochází žádné nadřazené systémy technické infrastruktury, které by měl ÚPO respektovat.

Správním územím Činěvse prochází komunikace vyšších kategorií - I/32 a II/330. V průběhu zpracování ÚPO nebyly zjištěny žádné záměry upravující stávající dopravní trasy.

Celé řešené území leží v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady a Sadská., stanovené usnesením vlády ze dne 2. června 1976 č. 127.

Při průzkumu nebyla zjištěna pásma hygienické ochrany vodních zdrojů, která by byla v řešeném území vyhlášena.

Dva nadregionální biokoridory – teplomilně doubravní a mezofilní hájový jsou vedeny ve směru J-S východní částí správního území Činěvse. Jakubský rybník, ležící již mimo řešené území (hranice katastru Činěvse prochází po západním břehu rybníka) je regionálním biocentrem.

V celém nymburském regionu jsou zastoupeny výrazně kvalitní zemědělské půdy (na katastru Činěvse cca $\frac{3}{4}$ plochy). Proto nejvýznamnější ekonomickou činností zůstává i do budoucna v Činěvsi zemědělská produkce, doplněná provozy drobné výroby a služeb, které jsou na katastru obce zastoupeny.

Funkce sídla ve struktuře osídlení zůstane i do budoucna především zemědělská a nocležná.

Z hlediska hodnocení kvality životního prostředí je řešené území hodnoceno jako území s vyšší hodnotou ŽP. Není zde zastoupen zdroj znečištění ovzduší střední (ani velký). Ovzduší je znehodnocováno emisemi z lokálních topenišť na tuhá paliva. V obci není čistírna odpadních vod a likvidace odpadních vod je realizována lokálně z jednotlivých obytných objektů (žumpy, septiky). Zástavba obce není zatěžována nadměrným hlukem, radonem, erozí (větrnou a vodní) a jinými zdroji znehodnocování kvality životního prostředí.

Likvidace tuhého komunálního odpadu je v Činěvsi realizována svozem na skládku mimo řešené území a separovaným sběrem odpadů do kontejnerů. V řešeném území není žádná řízená skládka odpadů. Průzkumem v terénu byly zjištěny a zdokumentovány dvě černé skládky odpadů.

B.03 Prostorové uspořádání sídla

Řešené území nemá žádnou výraznou terénní konfiguraci, nejcharakterističtějšími přírodními kompozičními prvky řešeného území jsou rybník Zásadník a lesní porost ve východní části správného území.

Urbanistická struktura je tvořena původní historickou zástavbou venkovských statků, soustředěných podél ulicové návsi, jejíž paralelu tvoří trasa původní komunikace I/32, procházející zastavěným územím. Na vyšším terénním stupni byla vybudována historická dominanta obce – kostel sv.Václava. Novější zástavba má pravidelné členění bez výrazných dominant.

Původní obytná stavení situovaná kolem návsi jsou poměrně zachovalá (některá jsou citlivě udržována), stejně jako cenná obytná zástavba, soustředěná pod kostelem. Tyto objekty jsou dokumentovány v kopii mapy stabilního katastru z roku 1842, která byla přílohou textu etapy průzkumů a rozborů řešeného území.

Podél komunikací směřujících k Nymburku a k Poděbradům, vyrostla na konci 19.století a v 1. polovině 20. století zástavba vesnických chalup s menšími pozemky zahrad, doplněných drobnými pozemky záhumnků. Původní zástavba byla doplněna ve 2. polovině 20.století novější zástavbou rodinných domů, jednalo se až na několik výjimek o citlivě doplnění zástavby tohoto vesnického útvaru.

K Činěvsi také patří na východním okraji řešeného území situovaný provoz pily a rodinný dům a také hájovna, spravující soukromou část lesních pozemků.

Navrhovaná obytná zástavba (i ve výhledovém) období prostorové uspořádání sídla výrazně neovlivní. Urbanistický návrh počítá s nízkopodlažní zástavbou rodinných domů (bydlení venkovské, popř. smíšené využití) na pozemcích o velikosti, která by pouze výjimečně klesla pod 800 m² (u smíšené zástavby 1 000 m²).

V návrhu územního plánu navrhovaná obytná zástavba navazuje na hranici současně zastavěného území sídla a v maximální míře využívá především volných pozemků v současné době nezastavěných zahrad. Navrhovaný počet – 31 RD (bydlení venkovské a smíšené místní využití) výrazně prostorové uspořádání původní zástavby sídla neovlivní.

Výrobní plochy jsou v zastavěném území obce tvořeny jednak některými provozovnami drobné a řemeslné výroby přímo situovanými v původních objektech venkovské zástavby (např. pekařství a cukrářství, jatky a prodejna masa, oprava motorů, autocentrum a čerpací stanice pohonných hmot) nebo v hospodářských objektech původně určených pro zemědělskou výrobu, ale především v západní části zástavby umístěném plošně a provozně rozsáhlém areálu ZD. Urbanistický návrh předpokládá plošné rozšíření výrobní zóny do prostoru mezi areál ZD a BIOS, rozvoj nových výrobních aktivit je možný do roku 2015 navíc v rámci plošných rezerv stávajícího zemědělského areálu.

Cílem urbanistického návrhu bylo v rámci zastavitelného území podpořit působení přirozeně vyvinutých historických částí zástavby podél komunikace II/329 a zachování působení kompaktní zástavby v krajině. Výstavba mimo zastavitelné území, tj. v krajině (i rekreačních staveb) není do budoucna s ohledem na kvalitu zemědělské půdy žádoucí.

B.04 Demografické a sociálně ekonomické předpoklady rozvoje

OBYVATELSTVO

Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel

Rok censu	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991
Obec												
ČINĚVES	944	1 085	1 088	1 011	1 200	1 158	1 065	773	771	680	615	518
mezicensový vývoj v % ročně	+ 14,9	+ 0,3	- 7,1	+ 18,7	- 3,5	- 8,0	- 27,4	- 0,3	- 11,8	- 9,6	- 15,8	

Pramen : Retrospektivní lexikon (ČSSÚ, 1982), Statistický lexikon 1991

Obec Činěves měla nejvíc obyvatel v roce 1910. Od tohoto roku trvale počet obyvatel klesá do 2.světové války maximálně do 8% v dekadě, po roce 1945 klesl počet obyvatel na 64,4% maxima, po roce 1950 klesá o 2 obyvatele, v další dekadě 1,2 % procenta ročně, v letech 1970 – 1980 o více než 0,9% ročně, a v poslední dekadě zhruba o 1,6 % ročně. Stav posledního celostátního sčítání (1991) oproti maximu počtu obyvatel v roce 1910 představuje 43,17 %, vývoj let 1990 – 1999 vykazuje úbytek – 7,3 %.

Vývoj počtu obyvatel od roku 1991

Rok	1991	1995	1998	1999
ČINĚVES	518	486	474	480

Pramen : Průběžná evidence ČSÚ (MV ČR)

Od roku 1991 počet obyvatel kolísá, přičemž mezicensový vývoj posledních 9 let představoval - 7,3 %. Dlouhodobý vývoj počtu obyvatel obce patřil ve středočeském regionu mezi méně příznivé. Depopulační vývoj počtu obyvatel v poválečném období (80.léta) souvisel s rozvojem okolních měst a nabídkou bytů především v Poděbradech, která zde trvala do 90.let. Obdobný vývoj je patrný i u většiny menších sídel okresu Nymburk.

Věková skladba obyvatel

Sídlo/Věková skupina	0 - 14	M 15 – 59(Ž 15 –54)	M 60 (Ž55) a víc	CELKEM
ČINĚVES	98	277	143	518
Obec v %	18,92	53,47	27,61	100,0

Statistický lexikon 1991

Věková struktura Činěvsi je značně nepříznivá, je důsledkem stěhování mladších ročníků do Nymburka a Poděbrad a naprosto neumožňuje přirozené přírůstky obyvatel (narození – zemřelí). Index stáří (počet předproduktivních obyvatel dělený počtem poproduktivních) činil 0,69. (Příznivá hodnota indexu stáří činí více než 1,0). Je velmi pravděpodobné, že i přes mírný úbytek počtu věková skladba obyvatel od roku 1991 stagnuje. Průměrný věk obyvatel obce byl v roce 1991 39,6 let. Bez přistěhování několika desítek rodin v produktivním věku nelze předpokládat v obci růst ani dlouhodobé udržení počtu obyvatel.

ZAMĚSTNANOST

V roce 1991 byly **základní socioekonomické charakteristiky** obce následující :

Počet trvale bydlících obyvatel	518 osob
Procento ekonomicky aktivních obyvatel	49,42 %
Počet ekonomicky aktivních obyvatel	246 osob
Vyjíždělo za prací osob	129 osob
Saldo pohybu za prací (= vyjíždějící – dojíždějící za prací)	- osob
Počet pracovních příležitostí v místě (údaj roku 1998).....	40 míst
Ekonomicky aktivních v zemědělství.....	43,1 %
Ekonomicky aktivních v průmyslu	20,7 %

Od roku 1991 se situace změnila, počet pracovních příležitostí klesl (jmenovitě v zemědělství klesá). Podle údajů roku 1995 bylo v obci 285 ekonomicky aktivních/ 486 trvale bydlících (roku 1998 bylo v obci 295 ekonomicky aktivních / 474 trvale bydlících obyvatel). Proporce uvedených socioekonomických charakteristik zůstaly zhruba stejné. V Činěvsi bylo poměrně málo pracovních příležitostí a obec je převážně noceľnou.

V návrhovém období nelze předpokládat, že by počet pracovních příležitostí dosáhl úrovně počátku 90.let především proto, že provozy zemědělské prvovýroby mají podstatně méně zaměstnanců.

Územní plán obce Činěves předpokládá obnovu zaměstnanosti v rozsahu, alespoň dvou třetin původního počtu zaměstnanců v roce 1991, resp. stabilizace na úrovni stávající. Ke zvýšení počtu pracovních příležitostí by mohlo dojít nárůstem pracovních míst ve sféře obsluhy území (smíšená zóna místní a venkovská) a postupným zaplněním zóny zemědělské výroby provozy drobné výroby soustředěnými v zemědělských areálech.

Dojížd'ka za prací do vybraných center

Vyjížd'ka za prací byla v uplynulých letech soustředěna hlavně do Nymburka a Poděbrad, v menší míře do Městce Králové a Dymokur. Ve vyjížd'ce za prací je zřejmá rozptýlenost cílů. Výrazněji se prosazovalo okresní město Nymburk (více než 1/2 vyjíždějících). Většina vyjíždějících však směřovala do cílů v blízkém okolí.

Co se týká vyjížd'ky do škol, je rozptýlený pochopitelný, neboť se jedná o vyjížd'ku do všech školních zařízení – základní škola a střední školy a učiliště různých zaměření.

Do Činěvsi dojíždělo za prací 8 osob, aniž bylo ve výstupech s výsledky sčítání rozlišeno, z kterých obcí se dojíždělo. Do mateřské školy dojížděly děti z okolních obcí.

Vývoj sociálněekonomických charakteristik výše uvedená čísla od roku 1991 citelně změnil. Snížil se počet ekonomicky aktivních obyvatel, ale zřejmě i vyjíždka a dojíždka do zaměstnání, vzrostl počet nezaměstnaných.

Z hlediska vývoje sociálně ekonomického předpokládáme v budoucnu mírné snížení počtu ekonomicky aktivních obyvatel (výdělečně činných v %) i při zvýšení důchodové hranice.

S ohledem na vývoj pracovních příležitostí v místě dojde pravděpodobně ke snížení dojíždky za prací do Dymokur a mírně také vyjíždky do Nymburka (pokud bude pracovní nabídka okresního města pro obyvatele obce stále aktivní). Tato skutečnost bude podmíněna snižováním počtu lidí v produktivním věku v rámci nymburského regionu.

DEMOGRAFICKÉ A SOCIÁLNĚ EKONOMICKÉ PŘEDPOKLADY ROZVOJE

Předpokládané počty obyvatel v rámci okresu Nymburk jsou mírně regresivní. Uvedená prognóza počítá s úbytkem počtu obyvatel na 1 byt (vyplývá to z věkové skladby) a se stejným podílem ročního odpadu bytů (zvyšování počtu neobydlených bytů).

Podle zkušeností ze sousedních obcí mírně roste zájem o výstavbu RD, především z řad obyvatel obce. Lokalita je preferována z hlediska dobré dopravní dostupnosti (Praha, Nymburk, Poděbrady, Městec Králové, Dymokury). Proto lze očekávat i vyšší nárůst počtu obyvatel a výstavby bytů k horizontu návrhového období (tj. zhruba 15 let).

Z vyhodnocení retrospektivního vývoje bytové výstavby o rozboru demografických a sociálně ekonomických charakteristik obce, je **předpokládaný vývoj počtu obyvatel a bytů obce** následující :

Údaje za obec	1991	2000	návrh	výhled
Počet trvale bydlících obyvatel	518	480	466 (506)	457 (543)
Počet trvale obydlených bytů	187	176	176 (191)	176 (209)
Počet obyvatel / TOB	2,77	2,72	2,65	2,60
Nová výstavba bytů	0	15 (31) ¹		15 (34)
Úbytek bytů	11	15 (16)		15 (16)
Čistý přírůstek bytů	-11	0 (15)		0 (18)

I při uvedené, spíše nadhodnocené potřebě bytové výstavby by počet obyvatel rostl o 1,7 % ročně. Samozřejmě pokud by výstavba bytů v budoucnu byla nižší, počet obyvatel bude klesat.

Z hlediska vývoje sociálně ekonomického předpokládáme mírné snížení počtu ekonomicky aktivních obyvatel (výdělečně činných, v %) i při zvýšení důchodové hranice.

S ohledem na vývoj pracovních příležitostí v místě dojde pravděpodobně ke snížení dojíždky za prací do okolních obcí a Městce Králového a mírně také vyjíždky do Poděbrad (pokud bude pracovní nabídka okresního města pro obyvatele Činěvse stále aktivní). Tato skutečnost bude podmíněna snižováním počtu lidí v produktivním věku v rámci nymburského regionu.

Hustota počtu obyvatel v Činěvsi je 33,30 obyv./km², ostatní sousední obce mají v průměru 29 – 46 obyv./km².

Rozsah možného budoucího rozvoje obce byl odvozen z retrospektivy demografického vývoje obce a okresu Nymburk. Demografická prognóza počítá v návrhovém období s úbytkem počtu obyvatel na 1 byt (vyplývá to z věkové skladby). Dále uvažujeme s odpadem bytů cca 20 % ročně (zvyšování počtu neobydlených bytů).

Region, ve kterém Činěves leží, nedává předpoklady výraznějšího ekonomického růstu. Přesto je pravděpodobné, že bude zájem v obci nové bydlení stavět. Za odpovídající (z hlediska předpokladu demografického vývoje do budoucna) bychom považovali výstavbu min.15 rodinných domů v návrhovém období do roku 2015 a dalších 15 rodinných domů ve výhledu.

Územní plán obce stanovil jako možnou nabídku 65 pozemků pro nové rodinné domy ve smíšené a venkovské zástavbě (31 pozemků pro výstavbu RD v návrhovém období a 34 ve výhledu).

Při uvedené potřebě bytové výstavby - dle demografického vývoje, by počet obyvatel klesal asi o 0,93% ročně (v případě realizace zvýšeného počtu bytů by bylo možné počítat s růstem o 1,7 % ročně). Samozřejmě pokud by výstavba bytů v budoucnu byla nižší, zhruba v počtu 20 nově postavených bytů (v návrhovém období) a 18 nově postavených

¹ V závorce je uveden údaj dle urbanistického návrhu (viz kap.D.01)

bytů (ve výhledu) bude i nadále počet obyvatel klesat.

Navrhovaná hustota počtu obyvatel v Činěvsi se sníží ze 35,87 obyv./km² v roce 1990 na 35,04 obyv./km² do roku 2015 (i v případě realizace navrhovaného zvýšeného počtu 31 RD).

Urbanistická koncepce počítá s výhledovým rozvojem obytné zástavby obce, za předpokladu vytvoření odpovídajících technických podmínek, obytné zástavby v podstatně větším rozsahu (více než 200%), umožňující uspokojení požadavků na výstavbu všech 65 RD ve 7 rozvojových lokalitách. Za předpokladu výstavby výše uvedeného počtu RD lze při obložnosti 2,60 obyvatele /byt počítat s nárůstem počtu obyvatel do roku 2030 o více než 13%.

C. NÁVRH URBANISTICKÉ KONCEPCE

C.01 Kulturně – historický vývoj obce

POJMENOVÁNÍ A STATUT SÍDLA

První písemná zmínka o Činěvsi pochází z roku 1294. Část vsi, která byla majetkem královské komory patřila od tohoto roku k Poděbradům.

Předpokládá se, že původní kostel byl založen roku 1350 a stával v místech, kde je nyní č.p. 30 a 31. Sahal i se hřbitovem až k nynější farské zahradě. Roku 1357 vykonával podací právo k farnímu kostelu Beneš z Choustníka a r. 1370 vlastnil ves Heřman a Beneš z Choustníka. Roku 1374 vlastnil Činěves i s kostelem Jan Rotlev, královský mincmistr v Kutné Hoře. Po něm vlastnili ves páni z Vartemberka, kteří zde postavili tvrz, jejichž prvními vlastníky byli Jan a Václav z Vartemberka. Po smrti Václava z Vartemberka, získal Jindřich z Vartemberka činěveskou ves a tvrz. Později bylo území rozděleno na několik dílů, z nichž největší patřilo Křineckým z Ronova. O tvrzi není známo, komu v této době patřila. Postupně od roku 1498 byly jednotlivé díly vsi připojovány k poděbradskému panství. Pravděpodobně v této době zanikla i tvrz. Místem, kde stávala tvrz je podle místní pověsti kopec, resp. nález sklepení z pálených cihel v místech, kde je dnes č.p.12. Jiná domněnka popisuje umístění tvrže blíže ke kostelu, v místě zvaném na Jílovce.

Největší díl činěveského území vlastnili Křinečtí z Ronova, kterým král Jiří věnoval celé dymokurské panství. Šťastný Křinecký z Ronova, hejtman kraje hradeckého koupil roku 1572 v Činěvsi dvůr. Jeho manželka Dorota Křinecká z Valdštejna zde roku 1580 zemřela a byla v Činěvsi pochována (viz náhrobek na mísatním hřbitově).V roce 1586 odkoupil od Křineckých větší díl Činěvse císař Rudolf II. Tím přešla prakticky celá Činěves na královskou komoru českou a zůstala při královském komorním panství poděbradském až do zrušení poddanských povinností a roboty 28.3.1848.

Roku 1591 byl kostel přestavěn a z té doby se zachoval do dnešních dnů malý zvon, ulitý r.1506. Velké zvony byly umístěny do dřevěné zvonice, která stávala v místech dnešní sakristie. V dobách husitských se většina obyvatelstva hlásila k víře podoboží.

Poblíž původní tvrze byl vybudován rybník Krsovník, nazvaný pravděpodobně podle Jindřicha Krsovského z Krsů, majitele dvorce v Činěvsi, který byl přikoupen k majetku poděbradskému roku 1602.

K nejstarším osídlovacím dokladům patří urbář panství Poděbradského z roku 1590. V tomto roce bylo v Činěvsi 14 usedlostí. Tento dokument je také dokladem rozvoje rybníkářství v tomto regionu. V roce 1587 byl povolán Jakub Krčín z Jelčan, aby k rozšíření rybníka Šumbora (ležícího v údolí mezi Úmyslovicemi a Netřebicemi) vydal dobrozdání.

První výměra lesů na panství poděbradském byla provedena v roce 1593. Jedním z osmi hájemství bylo činěveské s lesy dubovými a borovými.

V 16.století byla Činěves jednou z největších vsí panství poděbradského. V období třicetileté války procházelo důležitou slezskou královskou cestou, vedoucí z Koutů po hrázích rybníků do Úmyslovic - Podmok a Městce Králového, několikrát vojsko a následky v podobě vypálených stavení postihly i Činěves. V roce 1651, kdy byl prováděn soupis obyvatel žilo ve vsi 102 obyvatel.

Činěveský kostel byl roku 1625 připojen k poděbradské farnosti, fara v průběhu třicetileté války vyhořela. Roku 1711 byla zřízena samostatná fara s vlastním farním obvodem. K farnímu kostelu patřila škola. Nový zděný kostel sv. Václava byl dostavěn roku 1732 a na jeho stavbě se podíleli stavitelé: Th. Hofmecker, K. Dienzenhofer, J.Schindl. Starý kostel stál do roku 1744, kdy byl zbourán a následně roku 1749 byl zrušen starý hřbitov a zbořena kostnice, roku 1750 byla vystavěna hřbitovní zeď.

Škola patřila k nejstarším v poděbradském panství, první zmínka o kantorovi je z roku 1607, další z roku 1650.

Na poděbradském panství bylo v 17.století 250 rybníků. V Činěvsi se roku 1586 uvádějí rybníky : Čiřík (napájený od Dymokur), Zásadník (původně zvaný Násadník), Šarhánek horní, Šarhánek dolní a Šumbor (napájený z Lánské strouhy).

Roku 1748 byl zpracován tzv. „Tereziánský katastr“, kde byly poprvé zaevidovány role, louky, zahrady, lesy a rybníky. Plocha půdy byla stanovena odhadem a byla ohodnocována podle kvality do třech kategorií. Vzhledem k utajování

skutečností ze strany majitelů unikla evidenci zhruba 1/5 orné půdy. V tomto elaborátu byli rovněž evidováni řemeslníci, ve vsi působící. Roku 1752 byl sepsán i majetek dominikální (šlechtický), od daní osvobozený.

Roku 1770 hospodařili v Činěvsi : 22 sedláci, 2 půlsedláci, 24 chalupníci a 93 baráčníků a podruhů, celkem 602 lidí. Ve vsi byly dvě krčmy, dva masné krámy, kovárna a panská potašárna.

Reforma nižšího školství provedená Marií Terezií roku 1774 se dotkla i činěveské školy, kde se vyučovalo v jazyce českém i německém. Ve škole se učilo 105 žáků, ostatní děti v evangelické škole ve Velenicích, židovská škola v té době již neexistovala. Nová jednotřídní škola byla postavena roku 1778, od roku 1867 se učilo ve dvou třídách, od roku 1887 (160 žáků) ve třech a od roku 1912 ve čtyřech třídách..

Raabizací roku 1775 byla rozparcelována část velenického dvora a vznikla obec Nové Hrady (dnes místní část Velenice). Současného katastru Činěvse se tato parcelace nedotkla.

Roku 1781 vydaný Josefem II. Toleranční patent a zrušení nevolnictví umožnilo obyvatelům svobodný pohyb v zemi a zajistilo svobodu náboženské víry. Evangelíci z Činěvse patřili do farnosti Velenic, židovská synagoga a při ní židovská škola (č.p.187) byly v Činěvsi vystavěny roku 1857. Rovněž daňové zatížení půdy bylo sjednoceno, tj. stejně pro pozemky selské, panské a duchovní.

Roku 1786 bylo započato s pracemi na pozemkovém katastru josefínském. Všechny obdělávané pozemky byly zaměřeny a rozděleny podle kultur a podle výnosu. Roku 1790 bylo v obci 85 domů. Při sepisování katastru byla provedena prvá číselná evidence obytných budov, která však byla v některých obcích (a sem patří i Činěves) roku 1805 přečíslována.

Roku 1817 byla vydán císařský patent pro založení tzv. „Stabilního katastru“. Veškeré pozemky byly takto geometricky zaměřeny, zobrazeny (trigonometrická síť), popsány (dle kultur a užívání, orná půda dle bonitních tříd) a sepsány (dle výnosu). Roku 1826 žilo v Činěvsi 689 obyvatel ve 100 domech, roku 1835 již 728 obyvatel ve 103 domech.

Pozemky zobrazené v mapě stabilního katastru obce Činěves, zhotovené roku 1842, již měly svá parcelní čísla.

V každé vsi byl rychtář a celé poděbradské panství bylo rozděleno do 8 obvodů (rychet), jejichž představenými byli tzv. vrchní rychtáři. Činěves patřila k Pátku, stejně jako okolní obce Kouty, Netřebice, Velenice, Novohrady, Úmyslovice, Ostrov a Blato.

Roku 1810 vesnice vyhořela, tažením ruských vojsk roku 1813 byla zpustošena.

Od roku 1835 byla v provozu obecní cihelna. V roce 1837 byla postavena přes Činěves říšská silnice, vedoucí od Poděbrad do Jičína. Do té doby byla nejdůležitější komunikační osou tzv. Kolínčice, procházející západně od obce. Od roku 1880 je v provozu silnice do Městce Králového, roku 1881 byla vybudována železniční trať a zastávka Činěves. Od roku 1837 sloužilo obci mýto (směrem na Dymokury a od roku 1892 směrem na Poděbrady). Silnice do Netřebic je datována rokem 1899.

Při sčítání roku 1870 bylo evidováno 132 domů a 924 obyvatel.

Z objektů občanské vybavenosti jsou ve 2. polovině minulého století v provozu pošta v Dymokurech (zahájila provoz roku 1869), občanská obecní knihovna (1879), opatrovna dětí (zřízena 1888). Nová generální oprava kostela sv. Václava je datována rokem 1883.

Ze spolků a organizací činných v obci je nejstarší Spolek vzájemné podpory (1866), dále v 19. století v obci působí : Ochotnické divadlo (1868), Spolek vojenských vysloužilců (1878), Spolek dobrovolných hasičů (1881) a Spořitelní a záložní spolek (1899).

Postupný úbytek pastvin a nárůst obdělávané půdy vyvolal v území přemokření pozemků. Proto docházelo od 90.let minulého století k postupné regulaci vodotečí (Mrlina). Vznikala společenství občanů - vodní družstva, která odvodnění zamokřených pozemků prosazovala a prováděla. Takto provedené meliorační úpravy byly ve výkresech č.3 a 6 etapy P+ R ÚPO Činěves zakresleny.

Vzhledem k tomu, že statky komorního panství poděbradského nevynášely, přišly roku 1839 do dražby a novým majitelem se stal baron Jiří Šimon ze Siny a postupně členové jeho rodiny. Posledním z tohoto okruhu majitelů byl kníže Mořic z Hohenlohe, za něhož byl statek částečně rozparcelován. Roku 1919 byl zavezen obecní lom a vysázena třešňovka. Od roku 1921 procházela územím cukrovarská vlečka do Dymokur (fungovala do roku 1959) a do Velenice od roku 1922. V roce 1922 koupil poděbradský velkostatek pan Josef Hyroc. Na základě zákona o pozemkové reformě byl rozdělen dvůr Šumbor, patřící velkostatku Poděbrady. V roce 1924 došlo k parcelaci velkostatku Dymokury, při níž také část pozemků obdrželi obyvatelé Činěvse. Část lesa - 50 ha odkoupila obec od majitele, neboť

zábohem nebyly jí tyto lesní pozemky přiděleny.

V roce 1907 vznikl Sokol Činěves a v roce 1927 byla zahájena stavba Sokolovny, fotbalové hřiště u myslivny je v provozu od roku 1931. Junácká základna působí od roku 1937, Svaz mládeže od roku 1945. V roce 1926 byla zřízena Kampelička, budovu roku 1938 odkoupil Obecní úřad, v roce 1966 ji převádí za úplatu na JZD Činěves (v roce 1994 OÚ opět kupuje objekt kampeličky od ZD Činěves). Nová hasičská zbrojnice byla vystavěna roku 1924.

Elektrifikace obce byla provedena roku 1924, stavba dešťové kanalizace mezi č.p.19 a 38 (rok 1932) a od č.p.78 směrem na Velenice (1962), Úmyslovská ulice (1973). Stavba vodovodu byla v obci zahájena roku 1989.

Roku 1945 vzniklo Zemědělské strojní družstvo a v roce 1949 bylo v Činěvsi založeno JZD, využívající mechanizaci STS v Okříinku. K scelení pozemků v rámci katastru došlo roku 1950. První kravín byl vybudován roku 1950, drůbežárna (1951), druhý kravín (1957), výkrmna prasat (1960), třetí kravín (1961), výkrmna hovězího žiru a sušička (1975), údržbářsko-opravárenské středisko hala BIOS (1983), seník (1985). JZD Činěves vytvořilo spolu s JZD Dymokury a JZD Opočnice kooperační sdružení roku 1974 a roku 1984 byla JZD Dymokury a Činěves sloučeny a od roku 1992 transformací zemědělství došlo k likvidaci družstva.

Z objektů občanské vybavenosti po 2. světové válce jsou novými provozovny : kino v č.p.22 (1959), výařovna Jednoty v č.p.34 (1961), nový hostinec v č.p.34 (1965), samoobsluha Pramen (1967), komunál MK a Dům služeb (1969)

URBANISTICKÝ VÝVOJ

Zástavba obce se rozvinula postupně podél bývalé komunikace I.třídy, vedoucí od Dymokur do Velenic a Poděbrad. Zde postupně vyrostly kolem ulicové návsi první usedlosti.

Jak je patrné z kopie mapy stabilního katastru v roce 1842 bylo již v Činěvsi řada stávajících obytných objektů a je velmi dobře patrná základní komunikační síť.

Kompoziční osou půdorysu sídla je cesta, vedoucí od jihu na sever, uprostřed zástavby se na ní napojovala další cesta, pokračující západním směrem (do Netřebic), kde mění směr na jihozápadní a pokračuje směrem do Nymburka. Další cesta pokračovala rozdělením původní cesty směrem na Městec Králové.

Původní vesnická zástavba má v zásadě ulicový charakter zástavby, kde jsou patrné zbytky vazby parcel na plůžinu částečně záhumenicového charakteru, který byl postupně doplňovanou zástavbou dodržován.

Na zástavbu historického jádra, tvořeného venkovskými usedlostmi, navazuje jižním a západním směrem podél komunikací II. a III.třídy typická domkářská zástavba. Největšího rozsahu domkářská zástavba dosáhla ve svažitém terénu na východní straně zástavby.

Železniční trať, ani žádný jiný hospodářský areál do poloviny 20.století vesnickou zástavbu Činěvsi neovlivnily.

Urbanistický vývoj ve 2.polovině 19.století a v 1.třetině 20.století byl výrazný. Druhá polovina 20.století výraznější zvětšení půdorysu Činěvsi nepřinesla. Z hlediska rozvoje zástavby byla důležitou skutečností, že v západní části řešeného území a na východní straně (za současnou trasou komunikace I/32) vyrostly zemědělské areály, jehož necitlivé umístění do krajiny a důsledky výrobní činnosti jsou patrné i v současnosti. Největšími hospodářskými areály jsou v současnosti zemědělské areály bývalého ZD Činěves a Lesostavby Činěves, situované stranou obytné zástavby obce a zastavěného území (viz kapitola F.01 Zemědělská výroba a F.03 Průmyslová výroba).

Historicky vyvinutá půdorysná struktura se zachovala bez výraznějších novodobých zásahů.

PŘEHLED NEMOVITÝCH KULTURNÍCH PAMÁTEK

Dle seznamu kulturních památek, evidovaném OkÚ Nymburk, se v Činěvsi nachází **areál kostela sv.Václava** (č.1806): **kostel sv.Václava** (č.1806/1), **márnice** (č.1806/2), **ohradní zeď hřbitova s kapličkami** (č.1806/3).

Další nemovitou kulturní památkou je **areál fary** (č.10056).

PŘEHLED OBJEKTŮ HISTORICKY CENNÝCH Z HLEDISKA ROZVOJE OBCE

Ze staveb drobné architektury, které jsou z průzkumů dokumentovány, lze jmenovat rekonstruovanou **sochu před MŠ, 2 křížky** v zastavěném území a **1 křížek** jižně od obce, **pomník padlým v 1. a 2. světové válce**.

V současné době nejsou v řešeném území okresním úřadem evidovány historicky cenné objekty, dokladující vývoj osídlení. Průzkumem zástavby jsme zjistili některé objekty, typické pro vesnickou zástavbu v tomto regionu nebo cenné svojí architektonickou hodnotou.

Jedná se např. o původní obytná stavení venkovských usedlostí č.p.13, 17, 35, 36, 38, 47, 53, 58, 60, 65, 70, 75, 76, 91, 96, 122, 157, 171, 176, 214, 225. (v textové části etapy P+R byly některé zvýše uvedených staveb původní vesnické zástavby v Činěvsi doloženy ve fotodokumentaci).

PŘEHLED ARCHEOLOGICKÝCH NALEZIŠŤ

Na základě údajů Archeologického ústavu ČSAV a evidence Ústavu archeologické památkové péče Středních Čech nejsou v řešeném území evidována místa pozitivně zjištěných archeologických nálezů.

C.02 Urbanistická koncepce

Pro vlastní rozvoj Činěvse se jeví z hlediska urbanistického důležitým působení přirozeně vyvinutých historických částí zástavby, zachování působení kompaktní zástavby v krajině a zkvalitnění dopravní obsluhy území.

Urbanistický rozvoj obce je silně limitován přírodními podmínkami: kvalitní zemědělskou půdou, investicemi do zemědělské půdy a vedením trasy komunikace II/330 zastavěným územím.

Navrhovaná koncepce dopravy nepočítá do roku 2015 s úpravami trasy stávající komunikace II.třídy. Lokální a liniové dopravní závady, zjištěné pochozím průzkumem byly dle možností řešeny místními úpravami komunikací a křižovatek (viz kapitola F). V lokalitách územního rozvoje jsou navrhovány pouze místní obslužné komunikace.

V rámci urbanistického návrhu Činěvse se počítá v první řadě s využitím územních rezerv pro zástavbu v současně zastavěném území. Ve stávající zástavbě by bylo možno využít některé větší zahrady a proluky na východním a jižním okraji zastavěného území. Nově navrhované pozemky, určené pro zástavbu v rámci zastavěného území jsou napojeny sítí místních obslužných komunikací na komunikace III.třídy.

Vlastní urbanistický návrh vymezuje následující orientační nabídku pozemků pro výstavbu – cca 31 RD v návrhovém období (35 RD ve výhledu) v několika lokalitách, bezprostředně navazujících na současně zastavěné území.

S realizací rekreační zástavby se do budoucna nepočítá (viz kapitola D.04 Rekreační, sport a turistika).

Občanská vybavenost je v současném stavu stabilizovaná a v rámci řešení návrhu ÚPO se počítá (viz popis regulativů jednotlivých územních zón) s možností využití objektů bytové a smíšené zástavby pro drobné provozovny služeb, eventuálně nerušící domácí výroby. Z hlediska zlepšení kvality dopravní vybavenosti je důležitý požadavek zajištění parkování na vlastních pozemcích.

Návrh technického vybavení v rámci řešeného území vyplývá z požadavků zadání na doplnění technických sítí do odpovídající úrovně a napojení všech pozemků, určených pro výstavbu na stávající i navrhované technické sítě (kap.G).

S návrhem rekreační zástavby se v urbanistickém návrhu nepočítá (míra využitelnosti bytového fondu pro rekreaci je popsána v kapitole D.02 Bydlení), rozsah sportovních ploch je v obci stabilizovaný (kap. D.04).

Na pozemcích venkovských usedlostí, situovaných v centrální části Činěvse, podél západní a východní strany návsi by bylo možné umístit provozovny obsluhy a služeb v rámci regulativu zóny smíšeného centrální (SC). Většina obytné zástavby v Činěvsi byla v rámci urbanistického návrhu začleněna do zóny bydlení venkovského (BV), umožňující lokalizaci místní obsluhy a služeb spojenou s funkcí bydlení, popř. umístění provozovny obslužné sféry, zařazené v rámci zóny OV (obecní úřad, prodejna s pohostinstvím, hasiči atd.)

Urbanistické řešení situuje navrhované plochy pro drobnou výrobu a řemeslné dílny do stávajících zemědělských areálů, izolovaných od hranice obytné zástavby bariérou smíšené místní zóny. Na plochách původně určených pouze zemědělské výrobě je proto v návrhu dána možnost realizace podnikatelské činnosti výrobního charakteru (drobná výroba a řemesla). Změna funkce ze zemědělské produkční na drobnou výrobu a řemesla je v rámci popisu příslušného regulativu možná.

S rozvojem zemědělské výroby ve větším rozsahu není v územním plánu obce Činěves do budoucna počítáno. Některé vybrané usedlosti a rodinné domy situované na větších pozemcích v rámci zastavěného území umožní v budoucnu využití drobného zemědělského provozu i pro agroturistiku (chov koní) a služby cestovního ruchu.

V krajině pak doporučujeme opatření zvyšující celkovou prostupnost krajiny a hodnotu krajinného prostředí v návaznosti na zastavěné území odvozené od možností využití přírodních prostředí v okolí. Jednoznačně by rekreační a turistické využití nezastavěného území mělo vycházet z možností a pravidel využití krajinných zón (viz kap.K.01.1).

Urbanistický návrh vymezuje plochy územního systému ekologické stability v rámci řešeného území a navrhuje doplnění zelených ploch v zastavitelném území sídla i krajinném prostředí. Ochrannou funkci mají zelené pásy vzrostlé zeleně podél komunikací II. a III.třídy, ale i účelových komunikací v krajině a dále doprovodná zeleň podél vodotečí a melioračních kanálů a břehové porosty kolem vodních ploch. V rámci realizace projektu ÚSES bude provedeno zatravnění, popř. zalesnění pozemků, určených pro umístění lokálního územního systému ekologické stability.

C.03 Etapizace výstavby

Územní plán obce Činěves navrhuje zástavbu ve vybraných lokalitách ve dvou časových etapách :

do roku 2015 a po roce 2015 – výhledová etapa (orientačně cca do roku 2030).

Zástavba v rámci rozvojových lokalit bude postupně navazovat na stávající zastavěné území sídla, proto jsou jednotlivé lokality rozděleny na část návrhovou a výhledovou. Parcelaci a navrhovanou zástavbu doporučujeme realizovat v závislosti na zainvestování stavebních pozemků technickými sítěmi a zabezpečení přístupu na pozemky z místních obslužných komunikací.

Dle řešení územního plánu doporučujeme následující posloupnost zástavby v navrhovaných lokalitách obytné výstavby:

lokality č.1 - Sever	1 RD v zóně smíšené místní
lokality č.3 ² – Východ I	2 RD v zóně bydlení venkovského
lokality č.4 – Východ II	26 RD v zóně bydlení venkovského
lokality č.7 - Západ II	2 RD v zóně smíšené místní

a ve výhledu po vyčerpání pozemků návrhového období územní rezervy, představující nabídku v lokalitách : Činěves – Jih I (8 RD v zóně bydlení venkovského), Činěves – Jih II (11 RD v zóně bydlení venkovského), Jih III (15 RD v zóně bydlení venkovského). Všechny tři výše uvedené výhledové lokality zástavby představují dle vyhodnocení vlivu návrhu ÚPO na půdní fond lokalitu územní rezervy „A“.

Z hlediska realizace vybavenosti obce se počítá s výstavbou vakuové a čerpací stanice systému odkanalizování zástavby obce vod, regulační stanice VTL/STL plynu, technických sítí a zařízení dle návrhu zásobování vodou, odkanalizování, zásobování plynem, napojení na elektrorozvodnou síť a telekomunikační vedení.

² Označení lokalit je shodné s označením lokalit územního rozvoje viz. kap. H.02 Vyhodnocení navrhované koncepce z hlediska půdního fondu a odpovídá grafickému znázornění ve výkresu č.8 Půdní fond, ÚSES.

ÚPO ČINĚVES - PŘEHLED NAVRHOVANÝCH ROZVOJOVÝCH PLOCH³

Označení lokalit zástavby		Návrhové období – do roku 2015	Výhledové období – po roce 2015
1	SEVER	1 RD (SM)	
3	VÝCHOD I	2 RD (BV)	
4	VÝCHOD II	26 RD (BV) <i>11 RD (BV) v zástavbě</i>	
část B	ZÁPAD I		1,56 ha (VD)
7	ZÁPAD II	2 RD (SM)	0,26 ha (VD)
část B			0,54 ha (VD)
část A	JIH I		8 RD (BV)
část A	JIH II		11 RD (BV) <i>12 RD (BV) v zástavbě</i>
část A	JIH III		15 RD (BV) <i>14 RD (BV) v zástavbě</i>
6	JIH IV	0,62 ha (VD)	
8	VÝCHOD III	2,08 ha (VD)	
CELKEM - BYDLENÍ		28 RD (BV) <i>11 RD (BV) v zástavbě</i>	34 RD (BV) <i>26 RD (BV) v zástavbě</i>
SMÍŠENÁ ZÁSTAVBA		3 RD (SM)	
DROBNÁ VÝROBA		2,70 ha (VD)	2,36 ha
CELKEM POZEMKŮ PRO VÝSTAVBU RD ČINĚVES		31 RD	34 RD

³ Bilance rozvojových ploch je provedena pro pozemky, situované mimo současně zastavěné území obce. Počty zastavitelných pozemků stávajících zahrad (umístěných v současně zastavěném území) jsou zvýrazněny kurzívou.

D. FUNKČNÍ VYUŽITÍ ZASTAVITELNÉHO ÚZEMÍ OBCE

D.01 Bydlení

Současný stav

Pro Činěves je typická tradiční venkovská zástavba. Hospodářské objekty původních statků si často ponechávají funkci zemědělskou produkční nebo výrobně obslužnou (řemeslnou). Převažující formou obytné zástavby je individuální nízkopodlažní zástavba (venkovská stavení, rodinné domy).

BYTOVÝ A DOMOVNÍ FOND

	Počet domů	Trvale obyd. domů	%trvale neobyd. domů	Počet bytů	Trvale obyd. bytů	Trvale neobyd. bytů	%trvale neobyd. bytů	TOB v RD	% TOB v RD	Počet RD
ČINĚVES	257	173	32,68	272	187	85	31,25	175	93,58	170

Statistický lexikon 1991

V obci je poměrně vysoké procento neobydlených domů. Naprostá většina neobydlených domů je využívána k rekreačním účelům, především jako nevyčleněné z bytového fondu.

V Činěvsi je obytná zástavba pouze nízkopodlažní, většinou individuální a v obci je jeden čtyřbytový obytný dům (dvoupodlažní).

VYUŽITÍ DOMŮ A BYTŮ

	Trvale obyd. bytů	Počet obyv.	Obyv. /TOB	Cens. domác.	CD /TOB	Obyt.pl. v m ²	Obyt.pl. /TOB v m ²
ČINĚVES	187	518	2,77	218	0,86	10595	56,65

Statistický lexikon 1991

Počet obyvatel na jeden byt je v obci mírně nad průměrem srovnatelných obcí. Procento soužití více domácností v jednom bytu je odpovídající průměru.

STÁŘÍ BYTOVÉHO FONDU

Rok censu	1869	1880	1890	1900	1910	1921	1930	1950	1961	1970	1980	1991	stav 1991
Sídlo													oproti max.
ČINĚVES	147	175	184	190	229	244	271	281	258	239	211	173	- 71
Mezicensový vývoj v % ročně	+ 19,05	+ 5,14	+ 3,26	+ 20,52	+ 6,55	+ 11,06	+ 3,69	- 8,18	- 7,36	- 11,72	- 18,01		

Statistický lexikon 1991

Do první světové války bylo postaveno 57,80 % bytů, do roku 1950 34,48 % a 7,72 % po roce 1970 (do roku 1991). Bytový fond je tedy poměrně starší, stejně jako v celém nymburském okrese, průměrné stáří domů je 57 let.

Více jak dvě třetiny bytového fondu bylo postaveno před první světovou válkou, zbývající jedna třetina do roku 1950. Vývoj bytového fondu v letech 1970–1991 dokumentuje silný úbytek počtu trvale obydlených bytů.

Po roce 1991 nebyl dle údajů OÚ Činěves postaven žádný nový rodinný dům, přestavováno a rekonstruováno bylo 5 rodinných domů. V tomto regionu úbytek trvale obydlených bytů v letech 1970–1991 představoval v průměru 19 %, lze předpokládat, že v Činěvsi bylo toto procento vyšší (23,36 %, tj. vyšší zhruba o 4 %), s ohledem na počty nově postavených rodinných domů.

Technickou vybavenost bytů popisuje kapitola G. Technické vybavení území textu.

CHARAKTERISTIKA OBYTNÉ ZÁSTAVBY

Tradiční venkovská zástavba je pro obec Činěves typická. V tradiční venkovské zástavbě si ponechávají hospodářské objekty původních statků často funkci zemědělskou produkční nebo výrobně obslužnou (řemeslnou). Jedinou formou obytné zástavby je individuální nízkopodlažní zástavba (bytové domy, venkovská stavení, rodinné domy).

V návrhovém období územního plánu obce Činěves lze předpokládat především zájem o výstavbu izolované zástavby rodinných domů (v ojedinělých případech dvojdomů). Na základě vyhodnocení současného stavu nebude se zástavbou soustředěné formy obytné zástavby (nizkopodlažní a středněpodlažní) počítáno.

Navrhované řešení

CHARAKTERISTIKA ROZVOJOVÝCH PLOCH PRO BYDLENÍ

Předpokládáme, že nabídka pracovních příležitostí v místě a nové ekonomické vztahy obecně zintenzivní míru využití stávajícího bytového fondu a modernizací stávajícího bytového fondu, soustředěného ve starší obytné zástavbě, dojde ke zkvalitnění bydlení v zastavěném území obce. Přednostně je v urbanistickém návrhu počítáno s výstavbou na volných pozemcích nezastavěných zahrad.

Pro návrhové období ÚPO vymezuje pozemky pro výstavbu cca 31 b.j. ve venkovské a smíšené nizkopodlažní zástavbě rodinných domů. Ve výhledu je navržena územní rezerva pro dalších 35 bytů v RD. Rozhodujícím typem nově navrhované zástavby je individuální rodinný dům na pozemcích o rozloze převážně nad 800 m² (bydlení venkovské) a 1000 m² (smíšené využití). Na základě vyhodnocení současného stavu nebude se zástavbou soustředěné formy obytné zástavby (nizkopodlažní a středněpodlažní) počítáno ani ve výhledovém období.

Následující charakteristika jednotlivých lokalit pro zástavbu do roku 2015 stručně popisuje rozvojové předpoklady obce Činěves :

Lokalita č.1 Sever (1 RD v zóně smíšené místní)

Jedná se o 1 pozemek, určený pro výstavbu RD navazující na severní okraj současně zastavěného území obce. Vzhledem k tomu, že pozemek je dobře dopravně napojitelný na komunikaci III/37528, je navrhována zástavba smíšená místní.

(Lokalita č.2 je plochou navrhovaného parkoviště)

Lokalita č.3 Východ I. (2 RD v zóně bydlení venkovského)

V této lokalitě byly vymezeny dva pozemky pro obytnou zástavbu situované podél severní strany místní obslužné komunikace. Jedná se doplnění zástavby a její uzavření severovýchodním směrem, vzhledem k tomu, že navazující území představuje navrhovanou trasu regionálního biokoridoru RBK I.

Lokalita č.4 Východ II. (26 RD v zóně bydlení venkovského)

Východní část zastavitelného území Činěvse představuje nejvýznamnější lokalitu rozvoje obytné zástavby obce do roku 2015. Plocha, určená pro zástavbu je vymezena ze západní a severní strany hranicí současně zastavěného území, jižní hranici tvoří stávající vzrostlá zeleň v členitějším terénu. Východní hranici navrhované lokality představuje navrhovaný regionální biokoridor, který je v šíři min.50 m veden po jejím okraji.

Jednotlivé pozemky jsou přístupné sítí místních obslužných komunikací ze severu a jihu s napojením na komunikaci III/ 37528. Územní plán navrhuje zástavbu 26 RD na pozemcích převážně větších než 800 m².

Lokalitu by bylo možné rozšířit o nezastavěné zahrady a záhumenky ležící na východním okraji současně zastavěného území. Územní rezerva je určena pro výstavbu cca 11 RD v zóně bydlení venkovského. Vzhledem k tomu, že se jedná o pozemky, které jsou v současně zastavěném území a doposud nebyl vznesen požadavek na zástavbu, nebyly v rámci urbanistického řešení tyto uvažované pozemky bilancovány.

(Lokalita č.5 je navrhovaným parkovištěm a lokalita č.6 je určena pro drobnou výrobu a řemesla).

Lokalita č.7 Západ I. (2 RD ve smíšené místní zóně)

Tyto pozemky jsou z jižní a severní strany ohraničeny současně zastavěným územím a na východě jsou přímo napojeny na komunikaci III/32918.

Urbanistický návrh počítá s rozvojem zástavby provozů drobné výroby a řemesel v navazující lokalitě A a B (zastavitelné po roce 2015).

Nejvýznamnější výhledově uvažovanou lokalitou je jižní část navrženého zastavitelného území (**lokalita A**), kde je uvažováno s výstavbou 34 RD v zóně BV a na pozemcích stávajících nezastavěných zahrad a záhumenků (současně zastavěné území) je možná výstavba cca 26 RD v zóně bydlení venkovského.

D.02 Smíšená zástavba

Kromě ploch navržených pro bydlení venkovské - BV, jsou v urbanistickém návrhu vymezeny plochy smíšené zástavby z hlediska funkčního využití, kde kromě bydlení bude zastoupena i funkce obslužná, kam jsou umístovány provozovny služeb a obchodu, obsluhující především obyvatele obce. Jedná se o smíšenou místní zástavbu (SM), smíšenou místní zástavbu – specifickou (SM₁) a smíšenou centrální zástavbu (SC), jejíž charakteristiky jsou obsaženy v příslušných regulativech (popsaných v kap. K.01.1 a K.01.2 textu).

SMÍŠENÁ CENTRÁLNÍ ZÁSTAVBA (SC)

Zóna je navrhována v centrální části Činěvse, kolem návsi na pozemcích zastavěných původní venkovskou zástavbou a objekty občanské vybavenosti (obecní úřad, fara...).

Urbanistické řešení nepočítá s novou výstavbou v této funkční zóně, ve které je převládající využití staveb pro bydlení v kombinaci s možností umístění provozů nevýrobních služeb obyvatelstvu.

Urbanistický návrh počítá s revitalizací veřejného prostoru návsi, která uprostřed zóny SC leží (kap.D.06).

SMÍŠENÁ MÍSTNÍ ZÁSTAVBA (SM)

Navržené plochy smíšené zástavby představují v urbanistickém řešení pozemky podél stávající trasy místní obslužné komunikace v návaznosti na zemědělský produkční areál ležící na jižním okraji zastavěného území Činěvse. Jedná se o 2 pozemky pro výstavbu RD (SM), zastavitelné v návrhovém období do roku 2015.

Ostatní pozemky, zařazené do funkční plochy SM patří do současně zastavěného území a představují zároveň území, které je převážně využíváno k bydlení, avšak přímé napojení na komunikaci II/330 a hlavně sousedství provozu drobné výroby a služeb – Autocentrum Boura umožňuje event. využití i pro nevýrobní služby a obsluhu území.

SMÍŠENÁ MÍSTNÍ ZÁSTAVBA – SPECIFICKÁ (SM₁)

Do této funkční plochy patří několik pozemků v současně zastavěném území, kde jsou v současné době situovány provozovny servisních a drobných výrobních služeb pro občany. V Činěvsi do kategorie ploch specifického smíšeného využití byly na základě vznesených námitek z projednání konceptu ÚPO, kterým se rozhodl pořizovatel vyhovět, zařazené :

- provozovna pekárny, situovaná prakticky v centrální části obce. Tato funkční plocha byla původně navržena jako provoz drobné výroby. Po vyhodnocení projednání konceptu, kdy bylo umístění zóny drobné výroby prakticky v centru zástavby připomínkováno (přestože se jedná o stávající provozovnu) byla v návrhu územního plánu část stávajícího areálu přiléhající k návsi vyčleněna jako smíšená zóna specifická (viz popis regulativu v kap.K.01.1)
- stávající provozovna drobné výroby a služeb firmy ROAD CARS s.r.o. (p.č.256 a 279), která byla v rámci projednání konceptu ÚPO shledána nerušícím provozem uvnitř obytné zóny BV.
- Stávající provozovna drobné kovovýroby firmy LOUNEK WELDING – Činěves situovaná s přímým přístupem z komunikace III/3248, která se nachází rovněž uprostřed obytné zástavby – BV.

Oproti smíšené místní zástavbě (SM) stabilizuje specifická smíšená místní zástavba stávající provozovny služeb výrobního a servisního charakteru, obsluhující převážně místní obyvatele.

D.03 Obslužná sféra – veřejná vybavenost

Základní objekty nekomerční vybavenosti představují v obci : obecní úřad, knihovna a hasičská zbrojnice.

Objekty státní správy a ostatní občanské vybavenosti jsou pro obyvatele Činěvsi situovány v blízkých Dymokurech nebo Městci Králové :

- pošta v Dymokurech
- spořitelna v Městci Králové, Poděbradech a Nymburku
- matrika v Městci Králové
- stavební úřad v Městci Králové
- policejní stanice v Městci Králové

Za školskými zařízeními dojíždějí obyvatele Činěvsi :

- do základní školy 1. – 9. ročník do Dymokur (50 dětí),
- ostatní školy v Městci Králové, Poděbradech a Nymburku

Zdravotnickou a sociální péči zabezpečují pro obyvatele obce následující zařízení :

- praktický lékař, pediatr a stomatolog v Činěvsi
- gynekolog v Městci Králové
- lékárna v Městci Králové, Poděbradech a Nymburku
- dům sociálních služeb v Činěvsi
- ostatní zdravotnické služby a zařízení sociální péče v Poděbradech a Nymburku

Církevní správa je soustředěna v místě : kostel sv.Václava a farnost v Činěvsi, hřbitov; pohřební ústav je v Nymburce

Ze sféry komerční vybavenosti jsou v Činěvsi : 2 hostince (bez možnosti ubytování), 2 prodejny, prodej automobilů Peugeot. Kulturní a společenský život v obci umožňuje provozovat společenský sál v hostinci a klubovna v objektu sociálních služeb OÚ Činěves.

Provozovny služeb, situovaných v obci jsou následující : kadeřnictví, kosmetika, pedikúra, masáže (v objektu OÚ Činěves), obchodní poradenská firma (Kukla), zakázkové krejčovství (Janouchová), elektroservis (Janouch).

Technické služby jsou zastoupeny provozem výkupu sběrných surovin (Souček) a prodejem propan - butanu v místě (1x týdně).

Obec v současné době nepostrádá zařízení občanské vybavenosti, pro které by bylo nezbytné v etapě návrhu ÚPO navrhnout pozemky pro zástavbu, avšak negativně je hodnocena dopravní dostupnost většiny zařízení (viz kapitola F.05 Obsluha území prostředky hromadné dopravy).

V oblasti komerční vybavenosti – poskytování služeb a rozvoji řemesel není možné předvídat investorskou aktivitu jednotlivých podnikatelů ani zaměření jejich činností, a proto bude nutné v rámci stavebních a územních řízení stanovit podmínky, za kterých je ta která činnost (služba) provozovatelná např. v obytné zóně. Zatímco podnikatel bude logicky hledat místa optimálního odbytu v centrální nebo obytné zóně, správa území musí posoudit zda jeho živnost přímo (charakterem technologie) nebo nepřímo (např. zásobováním, dopravním zatížením území) nesníží kvalitu prostředí a nebude zdrojem stížností.

Navrhované řešení

Na základě vyhodnocení průzkumové fáze ÚPO bylo konstatováno, že stávající rozmístění a intenzita využití objektů a provozoven obslužné sféry odpovídá současným společenským a ekonomickým podmínkám.

Vzhledem k tomu, že většinu zařízení občanské vybavenosti je možné situovat na plochách obytné a smíšené zástavby a dále s ohledem na to, že některá tato zařízení mohou být během doby komercializována mohou být zařízení občanské vybavenosti zařazena v podstatné míře v rámci zón smíšené zástavby (SC a SM).

Lokalizace zařízení obslužné sféry v budoucnosti vyplývá z poptávky a nabídky. Protože není možné předvídat investorskou aktivitu jednotlivých podnikatelů ani zaměření jejich činností, bylo úkolem urbanistického návrhu pouze stanovit podmínky, za kterých je ta která činnost (služba) provozovatelná v té které územní ploše. Tomuto účelu slouží popis regulativů pro výstavbu, uvedený v kapitole K.01.1 textu. V popisu regulativů zón obslužné sféry a smíšené centrální zástavby (SC a v omezené míře i zóny BV), jsou specifikovány činnosti, resp. podmínky, které musí uživatel pozemku (majitel) v konkrétních zónách splnit.

Stávající provozy občanské vybavenosti – obecní úřad, knihovna, hasičská zbrojnice, prodejny jsou v rámci urbanistického návrhu plošně stabilizovány v rámci zóny SC, z ostatních stávajících provozoven obslužné sféry jsou pouze prodejna, areál památkově chráněné fary a kostela situovány v zóně obsluhy území OV.

D.04 Rekreace a sport, turistika

DRUHÉ BYDLENÍ

Obec	indiv. chaty	vyčleněn.	nevyčleněn.	celkem	počet rekr.objektů /TOB
ČINĚVES	0	5	58	63	0,30

Individuální rekreační objekty mají kapacitu zhruba 230 lůžek (míst). Podle velikosti obce je relativní podíl rekreačních objektů ve vztahu k trvale obydlenému bytovému fondu malý a blíží se poměru 1 : 3.

Rekreační funkce je v současné době v Činěvsi, omezena především na rekreační využívání stávajícího bytového fondu. Chaty využívané k individuální rekreaci nejsou zastoupeny. Rekreační chalupy (vyčleněné i nevyčleněné z bytového fondu) jsou v Činěvsi prakticky jedinou zárukou využití a obnovy domovního fondu obce.

Plochy zahrad a záhumenků mimo zastavěné území plní rovněž funkci krátkodobé rekreace.

Územní plán by měl ve své návrhové fázi prověřit rekreační potenciál obce, avšak OÚ Činěves nepředpokládá výstavbu chatových objektů ani zahradních domků.

Pokud se bude v budoucnu počet objektů využívaných k rekreaci, s ohledem na kvalitní přírodní zázemí rekreační oblasti Jakubského a Komárovského rybníka zvětšovat, bude se zvyšovat díky zvyšujícímu se podílu rekreačně využívaného stávajícího bytového fondu (chalup).

TURISTIKA

Obec Činěves má ve východní části řešeného území velmi kvalitní přírodní zázemí, tvořené lesními porosty. Řešeným územím neprochází v současnosti žádná ze značených turistických pěších a cyklistických tras.

Mimo zastavěné území Činěves je krajina poměrně dobře prostupná sítí účelových komunikací (zemědělských a lesních). Územní plán obce ve své návrhové fázi prověřil rekreační potenciál obce a je možné konstatovat, že v bezprostředním okolí nejsou příznivé krajinné předpoklady pro podporu rekreace. Proto v řešeném území nelze uvažovat s výstavbou chatových objektů ani zahradních domků.

S vymezením nových turistických tras nebude nutné do budoucna počítat, i nadále lze využívat, především pro cyklistiku stávající síť nepřilíš frekventovaných komunikací II. a III. třídy a místních obslužných komunikací.

Ubytovací kapacity, ani stravovací předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu doposud nebyly v Činěvsi vytvořeny. Nejbližší krátkodobé ubytování a celodenní stravování je zajištěno v Městci Králové a Poděbradech.

S umístěním služeb cestovního ruchu je možné v případě potřeby počítat v rámci regulativu zón bydlení venkovského a smíšeného využití. Navrhovaná zařízení pro turistický ruch, rekreaci a sport by měla mít přímou vazbu na zástavbu a vybavenost sídla a zároveň i přímé napojení na jeho přírodní zázemí.

SPORTOVNÍ ZAŘÍZENÍ A PLOCHY

Fotbalová hřiště a sportovní plochy (volejbalové hřiště) TJ Sokol Činěves jsou obyvateli využívány. Nedostatečně je využíván objekt sokolovny, s ohledem na nevyjasněnost majetkových poměrů ke zmíněnému objektu.

V zadání územního plánu nebylo s rozšířením sportovních ploch v sídle počítáno. Do budoucna by bylo možné zvážit vymezení územní rezervy pro rozšíření sportovního areálu o plochu menšího sportoviště, např. pro volejbal nebo malou kopanou.

Víceúčelové využití plní rybník Zásadník, který zároveň plní funkci lokálního biocentra v systému ekologické stability řešeného území a je také rybochovný. V tomto případě, by měl být, vzhledem k rekreačnímu využívání a krajinnotvorné funkci, chov ryb omezen. V rozumné míře, s ohledem na ekologickou hodnotu této vodní nádrže, navazující na pramennou oblast polesí, by mohl být využíván i ke koupání.

D.05 VÝROBA

D.05.1 Průmyslová výroba a sklady

V zastavěném území obce Činěves se výrobní provoz průmyslové výroby nebo skladový areál nenachází.

Jediným výrobním provozem průmyslové výroby je na severovýchodním okraji správního území Činěvsi situovaný areál a.s. Lesostavby, výroba dřevěného uhlí (ing.Nováček). Vzhledem ke svému umístění v okrajové poloze a stranou od zástavby obce nepředstavuje problémový jev v řešeném území.

S ohledem na charakter a velikost sídla, přírodní zázemí a dopravní dostupnost nedoporučujeme v rámci řešeného území zakládání jakéhokoliv průmyslového provozu (včetně zpracování nerostných surovin) nebo areálu skladového hospodářství.

D.05.2 Drobná výroba a řemesla

Uvnitř současně zastavěného území jsou vymezeny pozemky pro následující provozovny drobné výroby :

- pekařství a cukrářství, S + K s.r.o.
- jatky a prodejna masa
- oprava motorů (Lounek)
- autocentrum a čerpací stanice pohonných hmot (Boura)
- drobná kovovýroba (Bittman)

Charakter využití stávajících provozů drobné výroby, umístěných v zóně venkovského bydlení odpovídá požadavkům na umístění provozů v zastavěném území sídla a negativní působení na okolní zástavbu v nebylo průzkumem na místě zjištěno. Problémový jev v současnosti představuje parkování automobilových vozidel zákazníků autocentra podél vozovky naproti čerpací stanici.

Vzhledem k tomu, že zástavba v centru Činěvse je zařazena do funkční zóny BV, popřípadě SC, bylo by vhodné uvažovat o jiném vhodnějším umístění provozoven drobné výroby a stávající provozovy podřídit regulativu specifické smíšené místní zástavby zde vymezené. Dle provedené demografické analýzy a na základě požadavků zadání byly vymezeny pozemky pro zástavbu, určené pro případné zájemce o výstavbu podnikatelských výrobně obslužných provozů (VD) právě na jižním okraji zastavitelného území. Územním plánem obce byly navržena plocha rozvojové lokality 6 (v rozsahu 0,59ha), určená pro případné zájemce o výstavbu podnikatelských výrobně obslužných provozů v návrhovém období. K zástavbě v zóně VD po roce 2015 je navržena lokalita B o ploše 2,36 ha.

Pro umístění provozoven drobné výroby do roku 2015 projektant navrhuje především využití stávajících ploch zemědělských areálů a pozemek situovaný v prostoru mezi stávajícím areálem a západním okrajem současně zastavěného území obce (lokalita 8 o rozloze 2,08 ha). Ve stávajícím areálu (bývalý zemědělský areál navazující na provoz pekárny) v jihovýchodní části zástavby doporučujeme situovat takový provoz drobné výroby, který nebude příliš náročný z hlediska výrobních technologií a dopravního zatížení zástavby. U provozoven drobné a zemědělské výroby by bylo vhodné vymezit limitní hranici pásma hygienické ochrany před negativními vlivy.

Ostatní řemeslné provozovny, fungující v obci (zámečnictví, truhlářství, elektropráce) doporučujeme zařadit do funkčního využití SM a případné rekonstrukce a úpravy realizovat dle příslušného regulativu zóny SM (viz podrobnější popis v kapitole K.01.1 textu).

V obci by měl zůstat charakter drobnějšího měřítka objektů pro podnikání i do budoucna limitem pro navrhování provozů drobné výroby a řemesel (VD).

D.05.3 Zemědělská výroba a služby

Zemědělskou rostlinnou výrobu v řešeném území reprezentují především tři soukromě hospodařící zemědělci : p.Fidrmuc, Volek a Sýkora.

V Činěvsi je na západním okraji zastavěného území umístěn zemědělský areál, využívaný třemi provozovateli : p.Bourou – provoz kravína, prasečáku a teletníku (7 zaměstnanců), p. Sýkorou (2 zaměstnanci) a p. Součkem – provoz nezemědělského skladu (5 zaměstnanců). Jeden z kravínů má pronajat p.Šantrůček, který v objektu chová kachny.

Tento zemědělský areál má vymezeno pásmo hygienické ochrany (viz text dále).

Druhý zemědělský provoz, situovaný na okraji zastavěného území, je v majetku p.Sýkory. Jedná se o odchovnu prasat. Je dostatečně daleko vzdálen od okolní obytné zástavby negativně ji neovlivňuje.

Potřeba rozšíření, popř. intenzivnějšího využívání stávajících zemědělských produkčních areálů nebyla předmětem řešení urbanistického návrhu.

V návrhovém období do roku 2015 může dojít ke změně využití jednotlivých objektů, ale původní zemědělské areály lze považovat za stabilizované pro zemědělskou a drobnou výrobu a řemesla. Pokud bude potřebné v návrhovém období realizovat zemědělskou účelovou výstavbu, bude směřována do stávajících areálů. Navrhovaný regulativ zóny zemědělské výroby - VZ (kap.K.01.1) umožní situovat v rámci funkční plochy i provozovny nerušící drobné výroby, služeb a skladů.

Problém průjezdu zemědělské účelové dopravy zastavěným územím Činěvse byl v urbanistickém návrhu řešen vymezením zóny stávající smíšené zástavby navazující na zemědělský výrobní areál. Výhledově by bylo možné uvažovat s vedením nové jižní trasy účelové komunikace, obytným územím neprocházející.

V řešeném území jsou omezené možnosti pro rozvoj agroturistiky (nepříliš kvalitní krajinné zázemí sídla). Záleží na rozhodnutí a záměrech vlastníků nemovitostí. Urbanistické řešení tento způsob využití připouští a v příslušných

regulativních územních ploch BV a SC.

PÁSMA HYGIENICKÉ OCHRANY

Areál zemědělské prvovýroby má vymezeno ochranné pásmo, které je zakresleno ve výkresech limitů. Vzhledem k tomu, že dle získaných údajů (ve fázi průzkumů a rozborů) není areál využíván v souladu s podmínkami, za kterých bylo PHO vyhlášeno, zaniká důvod vyhlášení ochranného pásma. Příslušný stavební úřad v Městci Králové může ukončit platnost PHO samostatným rozhodnutím (na základě projednání žádosti majitele příslušného pozemku).

Limitní hranici pásma hygienické ochrany, která při změně technologie, přestavbě, modernizaci apod. zemědělského produkčního areálu bude odpovídat návrhu maximální hranice pachové zóny (stanovené k vnější hranici sousedních obytných staveb) předloženému ke stavebnímu (resp. územnímu) řízení, lze vymežit pouze na základě vyhodnocení konkrétního podnikatelského záměru. Na základě takto stanovené hranice pak bude propočítána odpovídající nová kapacita zemědělského produkčního areálu.

D.06 Zeleň v sídle

Stávající sídelní zeleň v zastavěném území obce je tvořena plochami veřejné zeleně, plochami soukromých zahrad (vyhrazených) u obytné zástavby a specifickou nezastavěnou plochou hřbitova.

Plochy veřejné zeleně jsou soustředěny v Činěvsi hlavně do prostoru ulicové návsi, kde jsou nejvýraznějšími prvky veřejných prostranství :

- parčíku před mateřskou školou s výsadbou s různorodou výsadbou listnatých i jehličnatých dřevin (javorů, stříbrné smrky, borovice, lípy
- výsadba lip u kříže
- vzrostlé lípy a akáty u kostela sv. Václava
- vrby u křížku před OÚ a zeleň kolem pomníčku padlých
- travnatá plocha s pěšími komunikacemi a výsadbou bříz a jeřabin
- plochy malé návsi u č.p.121 a 110 s výsadbou javorů, lip a bříz a prostorem dotvořeným předzahrádkami obytné zástavby

Je třeba také zdůraznit funkci ochranné výsadby topolů a kaštanů u fotbalového hřiště a doprovodné zeleně podél místních komunikací, např. výsadba kaštanů proti obecnímu úřadu v Činěvsi nebo rozšířený uliční prostor s výsadbou kaštanů a bříz před č.p.76.

Plochy a prvky veřejné a doprovodné zeleně by měly být zachovány do budoucna, neboť dotváří typický vzhled obce. Stávající dožívající stromy by měly být průběžně dosazovány a to nejlépe domácími dřevinami, např. lípou - *Tilia cordata*.

Plochy zahrad historicky vyvinutých pozemků plní nejen rekreační a hospodářskou samozásobitelskou funkci v rámci zastavěného území, ale vytvářejí ochranný zelený pás oddělující zastavěné území obce od krajinného prostředí.

Specifickou funkci v sídle plní hřbitov, situovaný u kostela sv. Václava. Urbanistické řešení předpokládá v prostoru za hřbitovem výsadbu zeleně, popř. s parkovou úpravou. Navrhovaná plocha vzrostlé zeleně by mohla vytvářet i případnou územní rezervu pro rozšíření hřbitova. Tento záměr by měl být rozpracován v podrobnější projektové dokumentaci např. jako součást zpracovaného Programu obnovy vesnice.

Veškeré plochy zeleně v sídlech je nutno chránit, neměla by ustupovat stavebním aktivitám. Jakákoliv realizace nové zeleně v řešeném území musí být konzultována s RŽP OkÚ Nymburk.

Významnou zelení v obci by mohly být i doprovodné porosty podél komunikací, které by bylo vhodné nahradit okrasnými dřevinami. Tam, kde to prostor umožňuje, doporučujeme v zastavěném území výsadbu uličních stromořadí. Rodová a druhová skladba alejových stromů by měla vycházet z původních rostlinných společenstev. Stromy vhodné pro stromořadí do širokých ulic a prostoru návsi jsou: javor mléčný (*Acer platanoides*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), lípa malolistá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*). Stromy vhodné pro stromořadí do užších a středně širokých ulic : javor babyka (*Acer campestre*), javor mléčný (*Acer platanoides*), jabloň Schedeckerova (*Malus scheideckeri*), jeřáb obecný (*Sorbus aucuparia*) a lípa malolistá (*Tilia cordata*). Z menších stromů je možné použít jeřáb obecný a do malých prostorů hloh. Z hlohů se velmi dobře mohou uplatnit plnokvěté a barevné kultivary jako je např. *Crataegus oxyacantha 'Paul's Skarlet'*, *C. monogyna 'Kermesina'*, *C. oxyacantha 'Rosea'*.

Doporučené dřeviny pro výsadbu doprovodné zeleně podél komunikací a vodotečí v krajině jsou popsány v kapitole E.01.

E. KRAJINA, ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY

E.01 Zeleň v krajině

Krajina je intenzivně zemědělsky využívána. Trvalé travní porosty jsou vázány převážně k vodním tokům a melioračním strouhám. Často chybí liniová zeleň podél zpevněných komunikací polních cest i vodotečí. Jsou zastoupeny jak ovocné stromy, tak původní domácí stromy a keře.

Zeleň v krajině bude do budoucna tvořena doplněnými prvky ÚSES, navrženými k založení, lesními porosty, trvalými travními porosty a doprovodnou zelení v krajině.

Trvalé travní porosty - (louky a pastviny), které jsou nenahraditelným prvkem zeleně, avšak v řešeném území nejsou výrazně zastoupeny. Tvoří přechod mezi ornou půdou a vyšší trvalou zelení. Trvalé travní porosty ve volné krajině mají cenný význam pro zvěř, ptactvo a hmyz, slouží jim jako úkryt. Pro biologii krajiny jsou genetickou bankou původních rostlinných společenstev. Proto by travnaté plochy měly být v rámci možností preferovány a jejich podíl v zemědělsky intenzivně využívané krajině zvýšen.

Zeleň doprovodná a rozptýlená - je liniová zeleň podél komunikací a vodotečí. Tam kde to bude možné by měla být tato zeleň vysazována. Tvořena by měla být výhradně domácími okrasnými druhy. Velmi vhodné jsou rovněž bobuloviny, které poskytují obživu ptactvu a zvěři v době vegetačního klidu.

Protože se jedná o krajinu intenzivně zemědělsky obhospodařovanou, bude zde tato kategorie krajinné zeleně nesmírně cenná.

V rámci řešení územního plánu obce navrhujeme dosadby doprovodné zeleně při komunikacích z původních domácích druhů jako je např. dub letní, lípa malolistá, lípa velkolistá, javor mléčný, klen a babyka, jeřáb obecný. Keřové patro může být tvořeno z lísky obecné, zimolezu pýřitého, ptačího zobu, meruzalky krvavé, řešetláku počistivého, hlohu, trnky obecné, růže šípkové. Doprovodná zeleň při vodoteči by měly tvořena z dubu letního, olše lepkavé, jasanu ztepilého a vrb. Zeleň u polních cest a vodotečí, z provozních důvodů a údržby musí být jednostranná a to při jižním okraji.

Liniová zeleň by měla vytvořit co nejhustší síť alejí. Jednostranné výsadby minimálně zastíňují polní kultury a nezabraňují průjezdu velkých zemědělských strojů po polních cestách. Takto navrhované výsadby je nutné dodržovat i u vodních toků a to z důvodu údržby vodoteče.

Druhový sortiment nově vysazovaných dřevin by měl vycházet z původních rostlinných společenstev. Zejména nově vysazované stromy by měly být alespoň ze 60 - 70 % domácího původu. Z keřů se uplatní zejména druhy s dužnatými plody (např. dřín, svída, skalník, hloh, ptačí zob, zimolez, růže), neboť ty v době vegetačního klidu poskytují obživu i úkryt ptactvu i drobné zvěři.

Na pozemcích, určených k umístění lokálních prvků ÚSES navrhujeme trvalé travní porosty a zalesnění.

E.02 Návrh funkčního a prostorového uspořádání krajiny

NÁVRH KRAJINNÝCH ZÓN

Vysoké výnosy zemědělské produkce jsou podmíněny destabilizací přírodních systémů v krajině. Cílem urbanistického návrhu je tedy nalezení odpovídajícího stupně zpětné stabilizace původních ekosystémů v krajině, aby nedošlo k nevratnému narušení jejích regeneračních schopností.

Urbanistický návrh rozlišuje v krajině jen 4 typy krajinných zón, odlišné mírou produkčního využívání území:

- **krajinná zóna smíšená** je situována na pozemcích, kde je výrazně zastoupena přírodní funkce, avšak tuto činnost není možné určit jako dominantní. Indexem jsou vyjádřené přijatelné činnosti, které jsou v zóně převládající. Žádná z uváděných činností nesmí negativně působit na ostatní v rámci tohoto polyfunkčního území.
- **krajinná zóna s dominantní zemědělskou produkční činností** představuje území intenzivně zemědělsky obhospodařované, sloužící především zemědělské výrobě na zemědělském půdním fondu vyšší a vysoké produkční schopnosti;

- **krajinná zóna s dominantní lesní produkční činností** je lokalizována na lesních pozemcích hospodářsky využívaných, sloužících hlavně lesní výrobě s vyloučením jiné funkce na pozemcích
- **krajinná zóna přírodní** je tvořena ekologicky stabilním územím, příznivě působícím na ekologicky méně stabilní území. Dominantní funkcí zóny je uchování druhového a genového bohatství přírodních druhů. Vývoj ekosystémů v zóně bude usměrňován na základě zpracovaného plánu péče orgánem ochrany přírody.

Z hlediska zemědělské výroby je nejvýznamnější krajinná zóna zemědělské produkce (Z). Zemědělská výroba v této zóně představuje hospodaření na zemědělském půdním fondu vysoké přirozené produkční schopnosti. Příslušný regulativ pro tuto zónu umožňuje lokalizaci zemědělské účelové výstavby pro prvovýrobu s přímou vazbou na daný ZPF. Příпустné jsou pouze stavby a činnosti, zajišťující zemědělskou funkci v území a investice do půdy, určené ke zvýšení produkce (meliorace, vodohospodářské úpravy). Tato zóna v řešeném území převládá.

V řešeném území je také navrhována krajinná zóna smíšená s převážně zemědělskou produkcí (S_Z) a lesní produkcí (S_L). Zemědělská výroba zde má kompromisní charakter, s ohledem na ostatní funkce v zóně. Kompromisní opatření jsou buď obecně známa (např. pravidla obhospodařování zemědělské půdy v ochranném pásmu 2.stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady a Sadská, hospodaření na pozemcích, na kterých je navržen ÚSES) nebo bude nutně kompromis zastoupených činností a funkcí následně přijmout po detailnějším posouzení zóny. V této zóně lze realizovat výstavbu účelových objektů pro zemědělskou prvovýrobu, po individuálním posouzení záměru jejich lokalizace.

Smíšenou zónu také představuje krajinná zóna smíšená urbanizovatelná (S_U). Navazuje na zastavitelné území obce a tvoří ji pozemky, navržené územním plánem k zastavění ve výhledovém období (územní rezervy rozvoje sídla).

Protiváhou smíšené a zemědělské krajinných zón (Z a S_Z) jsou zóny přírodní (P) a smíšená přírodní (S_P), kde by měla být zemědělská výroba postupně tlumena a následně by měly být v rámci zemědělské činnosti zajišťovány pouze mimoprodukční funkce zemědělské půdy (pokud je ZPF do zóny zahrnuta). Přírodní zóny jsou v územním plánu obce Činěves navrženy na pozemcích, na kterých byly vymezeny prvky územního systému ekologické stability.

Z hlediska lesní výroby je významná krajinná zóna lesní produkce (L). Lesní výroba v této zóně představuje hospodaření na pozemcích plnicích funkce lesa. Regulativ pro tuto zónu umožňuje lokalizaci účelové výstavby pro lesní výrobu s přímou vazbou PUPFL. Příпустné jsou pouze stavby a činnosti, zajišťující lesní produkční funkci v území.

E.03 Územní systém ekologické stability

CHARAKTERISTIKA ÚSES

Územní systém ekologické stability je chápán jako soustava přírodních společenstev, kterou je nutno udržovat. Je zdrojem pro přirozenou reprodukci přírodního prostředí. Rozhodujícím kritériem pro vymezení ÚSES je biogeografická pestrost krajiny co do rozmístění rámců trvalých ekologických podmínek a jejich přirozené, na člověku nezávislé vazby.

Územní systém ekologické stability (ÚSES) je dle zák. 114/92 § 3 písm.a) je vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Rozlišuje se na místní (lokální), regionální a nadregionální systém ekologické stability. ÚSES se skládá z prvků stávajících a navržených. Stávající prvky ÚSES tvoří síť vybraných částí kostry ekologické stability a navržený ÚSES je prostorové doplnění kostry ekologické stability, tak aby byl ÚSES schopen plnit svoje předpokládané funkce.

Je tvořen biocentry, biokoridory, na lokální úrovni interakčními prvky:

Biocentrum je biotop nebo soubor biotopů v krajině, který svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozmeněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.

Biokoridor je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

Interakční prvek je nepostradatelný krajinný segment, který svojí velikostí a stavem ekologických podmínek doplňuje dílčí, ale zásadním způsobem ekologické niky těch druhů organismů, které jsou schopny se zapojovat do potravní sítě, sousedních méně stabilních společenstev. Umožňuje tak jejich trvalou existenci i v méně stabilní krajině.

Zpracování ÚSES ve fázi ÚPO Činěves vycházelo ze dvou podkladů :

- a) Generelu lokálního územního systému ekologické stability, zpracovaného 1996
- b) ÚTP NR - N ÚSES ČR, zpracované Společností pro životní prostředí s.r.o. 1997

KONCEPCE ÚSES V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ

Územní systém ekologické stability je chápán jako soustava přírodních společenstev, kterou je nutno udržovat. Je zdrojem pro přirozenou reprodukci přírodního prostředí. Při vymezení a návrhu systému ekologické stability jsou respektována tato kritéria:

- rozmanitost potenciálních přírodních ekosystémů v řešeném území.
- jejich prostorové vazby.
- nezbytné prostorové parametry (minimální plochy biocenter různého typu, maximální délky biokoridorů a jejich minimální nutné šířky).
- aktuální stav krajiny.
- společenské limity a záměry, určující současné a perspektivní možnosti kompletování uceleného systému.

Z hlediska širších územních vztahů jsou pro ÚPO Činěves důležitými návrhy vedení osy nadregionálního biokoridoru K 68, tvořené dvěma paralelně vedenými regionálními biokoridory (mezofilně hájovým a teplomilným doubravním), procházejících východní polovinou řešeného území. Dle ÚTP ÚSES (1997) je nejbližším navrhovaným regionálním biocentrem : č.1876 Herhulec (jižně Velenice, vložený do RBK teplomilně doubravního) a č.1003 Za mlýnem (v lesním porostu Kanovník, jihovýchodně od správního území Činěvsí, vložené do RBK mezofilně hájového).

Generel lokálního ÚSES (1996) v řešeném území navrhuje pouze lokální prvky ÚSES, které byly na základě ÚTP upraveny v návrhu následovně :

- lokální biokoridor **LBK 2 (navrhovaný)**, vedený podél toku Velenického potoka zůstává v návrhu ÚPO ve stejném rozsahu
- u biocenter vložených do LBK 2 - LBC 1 (funkční) a LBC 3 (navržené), bylo upřesněno jejich umístění na pozemcích, lokalizace zůstává stejná a v návrhu ÚPO jsou v grafické části označeny jako **LBC 2/2 (funkční) a LBC 2/1 (navržené)**
- původní lokální biokoridor LBK 8 (částečně funkční) s vloženým biocentrem LBC 12 (funkční) – rybník Zásadník byl v návrhu ÚPO Činěves upraven dle ÚTP a tvoří navržený regionální biokoridor **RBK I (navržený, teplomilný doubravní)** v minimální šíři 50 m
- u lokálního biocentra na rybníku Zásadníku, vloženého do regionálního biokoridoru RBK I. byl po konzultaci s OkÚ Nymburk (RŽP/OP) upřesněn plošný rozsah a v návrhu ÚPO je zakresleno jako **LBC 1/1 (funkční)**
- lokální biokoridor LBK 13 (funkční), propojující původní lokální biokoridory LBK 8 a RBK 14, ležící mezi LBC 12 a LBC 15 zůstává zachován, pouze jeho vymezení na pozemky bylo upřesněno. Tento lokální biokoridor byl dle ÚPO označen **LBK 1 (převážně funkční)** prochází řešeným územím po vodoteči, napájející rybník Zasadník směrem severovýchodním lesním porostem nad Jakubským rybníkem.
- původní, generelem ÚSES určený regionální biokoridor RBK 14 (funkční) s vloženými lokálním biocentrem LBC 15 (funkční) zůstává v návrhu ÚPO zachován s označením **RBK II. (funkční, mezofilní hájový)** a vložené biocentrum, pouze jeho napojení na regionální biocentrum RBC 16 (funkční) – Jakubský rybník, bylo dle údajů ÚTP ÚSES opraveno.
- lokální biocentrum LBC původně označené LBC 15, je ponecháno na stejném místě a propojuje ve směru jihozápad – severovýchod procházející funkční lokální biokoridor LBK 1 s funkčním (dle podkladů ÚTP ÚSES upraveným) RBK II., procházejícím lesním porostem v směru jihovýchod – sever. Vložené lokální biocentrum je v návrhu ÚPO označeno **LBC 1/2.**

Prvky nadregionálního ÚSES jsou vyznačeny ve výkresu Širší územní vztahy 1 : 25 000, osy regionálních biokoridorů a prvky lokálního ÚSES jsou zakresleny ve výkresech č.1,2,3 a 8.

Navržený systém ekologické stability v územním plánu obce představuje jeho směrnou část a závaznost mu může dodat až souhlas vlastníka.

PŘEHLED BIOCENTER A BOKORIDORŮ

Číslo, název	Biogeografic. Význam	STG fyziotyp	Stupeň ekol. stability, Velikost	Popis prvku	Návrh opatření
RBK I HERHULEC	Částečně funkční – navrhované ekologicky významné liniové společenstvo	2 - BD-3 2 - D3-3 2 - BD-4	šířka min.50m délka v řešeném území– 3 500m	Ovocné sady, velmi hodnotné meze s keřovým porostem, remízy, úvozy se stromořadím, sečené loučky a orná půda	Navrhované úseky RBK zatravnit v pásu min. 50 m, nejlépe na svazích těsně pod terénní hanou, osázení keří, DBZ a DBP.
LBC 1/1 ZÁSADNÍK	Funkční – ekologický významný krajinný prvek	bez označení	5 ha	Přírodní mokřadní společenstva, zachovalá podél severního břehu a na straně přítoku. Břehový porost nesouvislý, rákosové porosty	Upravit přírodní charakter břehů a přítoku rybníka. Redukovat SMT a BOL.
LBK 1 ZA ČINĚVŠÍ	Převážně funkční – ekologicky významné liniové společenstvo	2- BD- 4 3- BC- 4	šířka min. 20m	V délce cca 150m veden mělkým příkopem mezi ornou půdou. V tomto úseku převažuje bylinné nitrofilní společenstvo a keře. Na lesních pozemcích se jedná o lipovou doubravu se třtinou rákosovitou. Stromové patro: DBL, HBO, LPS, BŘB, vtroušeně jehličnany. Keřové patro je tvořeno LSO, KRO, BZČ, a BČ.	Podpora dřevin přirozené druhové skladby, využívat přirozenou obnovu.
LBC 1/2 U ŠARHÁNSKÉ HRÁZE	Funkční – ekologicky významný krajinný prvek	2-BD-4	3,5 ha	Lokální biocentrum v trase RBK se nachází na lesních pozemcích (LHC Činěves, odd.30, D1, část E4, část E8) Skladba :dub letní, příměs habru a břízy bradavičnaté. Bohatě keřové a bylinné patro.	Struktura porostu, blízká požadavkům na les blízký přirozenému stavu s možností plnění lesnických funkcí. Při obnově porostu více zavádět habr, obnovní síl : DBL 7, LPS 2, MDO(OLL)1, BKL,HBO,JSZ
RBK II KANOVNICKÝ LES	Funkční - ekologicky významné liniové Společenstvo	2-BD-4 2-BC-4	Šířka 40 m Délka v řešeném území 1 100 m	Regionální biokoridor funkční lesní. Společenstva lipových doubrav (dřevinná skladba : DBL,HBO,LPS,BŘB,ojedi něle SMZ,BOL,MDO). V rozvolněných částech je bohaté křovinné patro.	Podporovat přirozenou druhovou skladbu a přirozenou obnovu.
LBK 2 VELENICKÝ POTOK	Navrhovaný – ekologicky významné liniové	2-BC-4 2-BD-4	Šířka 20 m Délka 820 m	Regulovaný vodní tok, procházející intenzivně obhospodařovanými zemědělskými pozemky.	Výsadba v celé délce toku jednostranného břehového porostu – jižní strana. Druhová skladba dřevin :

	společenstvo			Koryto pravidelného lichoběžníkového tvaru, břehy travnaté s ruderálními porosty. Místy náletový porost keřů.	DBL,JSZ,JVM MBO, keřů : ŘŠP, SVK,KLO. Rozšíření na 20 šíři zatravněných pásů, na severním břehu.
LBC 2/2 OHRADA	Částečně funkční – ekologicky významný krajinný prvek	2-BC-4	3 ha	Izolovaný mladší lesní porost na soutoků dvou regulovaných toků. Podél toků stromořadí TPČ, lesní porost – DBL, podrost BZČ. Myslivecké zařízení.	Zachovat dřevinnou skladu, TPČ podél vodních toků nahradit DBL, HBO,JSZ. Šetřit keřové patro a okrajový lem lesů. Obnovní cíl OLL 5, JSZ 4,SMZ 1.
LBC 3 ZA KŘÍŽEM	Navržený – ekologicky významný krajinný prvek	2-BC-4	3 ha	Orná půda, zahrnuje i část travnatých břehů Velenického potoka.	Biocentrum na orné půdě, k zatravnění. Cílové společenstvo lesní. Doporučená dřevinná skladba – DBL,JML,HBO,JSZ, keře: BRE,PZO,SVK.

E.04 Zemědělská produkce a ochrana zemědělského půdního fondu

OCHRANA ZEMĚDĚLSKÉHO PŮDNÍHO FONDU

Zemědělská půda tvoří významnou část (skoro 74%) z celkové výměry řešeného území. Intenzivní zemědělské využití půdy lze doložit vysokým procentem zorněním. Velice omezené je zastoupení luk je v návaznosti na vodoteče a meliorační strouhy. Území je převážně rovinné. Terénní podmínky jsou vhodné pro obhospodařování velkovýrobní technologií.

Zpracovatel má k dispozici grafický výstup BPEJ pro celé řešené území. Pro územní plánování je významné zařazení BPEJ do tříd ochrany, z kterých lze odvodit míru vhodnosti či nevhodnosti zemědělské půdy k odnětí ze zemědělského půdního fondu. Ve výkresu č.7 Půdní fond, ÚSES, zeleň jsou v měřítku 1 : 2 880 vyznačeny plochy zařazené do jednotlivých tříd ochrany, kdy pro 1. třídu ochrany platí nejvyšší ochrana ZPF.

Provedené meliorace zemědělských pozemků patří mezi kritéria ochrany ZPF a jsou zakresleny rovněž ve výkresu č.7. Zákres všech meliorovaných pozemků v řešeném území byl součástí fáze průzkumů a rozborů, resp. výkresu limitů (viz zadání ÚPO Činěves). Dle zákona č. 229/1991 Sb. vlastní stavbu odvodnění (meliorační detail) majitelé pozemků. Meliorační schéma odvodnění se nachází v archivu ZVHS v Poděbradech.

Ve správě Zemědělské vodohospodářské správy Poděbrady (ZVHS) jsou vodní toky a meliorační strouhy odvodňující řešené území. Hlavní meliorační zařízení (např. odvodňovací příkopy) jsou v majetku Pozemkového fondu ČR, spravuje je ZVHS. V řešeném území nebyly v provozu závlahy.

Je nutné upozornit na skutečnost, že investor, který zabírá odvodněný pozemek je povinen zajistit funkčnost odvodnění na pozemcích, které nebudou dotčeny výstavbou. Rozmístění odvodněných ploch je patrné ve výkresu č.7.

Dopad navrhované urbanistické koncepce na zemědělský půdní fond je popsán v kapitole H.02 textu.

POZEMKOVÉ ÚPRAVY

Jedním ze závazných podkladů pro zpracování návrhu ÚPD/ÚPP jsou schválené komplexní pozemkové úpravy. Projektant zjistil, že v řešeném území doposud nebyly komplexní pozemkové úpravy (KPÚ) zadány.

E.05 Lesní produkce a ochrana lesního půdního fondu⁴

ROZLOHA LESNÍCH POZEMKŮ

Z celkové výměry lesních pozemků 253,61 ha lesní půdy představují státní lesy 169,08ha a lesy obecní 37,8 ha a ostatní drobní vlastníci 46,72 ha. Podíl lesních pozemků na celkové výměře řešeného území je 17,56 % (průměr nymburského okresu je 26 %).

SPRÁVNÍ ČLENĚNÍ

Státní lesy jsou v majetku Lesů ČR, spadají pod Lesní správu Nymburk, revír Rožďalovice a představují část LHC Nymburk 104000 a Činěves 104004, lesních celků č.419,429, 430,431,432,433,447. Majitelem většiny soukromých lesních pozemků je p.Pytlounová.

CHARAKTERISTIKA LESNÍCH POZEMKŮ

Lesy v řešeném území jsou zařazeny do kategorie lesů zvláštního určení ve smyslu § 8, odst.1 písm. b) zákona č.289/1995 Sb. jako lesy v ochranném pásmu zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod. V pásmu ohrožení imisemi D – imisní zatížení 200 – 400 mg SO₂/ m³ leží 109,43 ha. Lesy na katastru obce Činěves jsou hospodářsky využívány.

Lesní porost ve východní části řešeného území náleží k rozsáhlejšímu lesnímu komplexu. V západní části správního území je situován pouze pozemek č.419, malý lesní porost, jehož krajinnotvorný a myslivecký význam je značný.

Územním plánem navrhované záměry rozvoje se nedotýkají pozemků určených k plnění funkcí lesa, ani nevyvolávají potřebu změny stávající kategorie lesa. Navržené urbanistické řešení se záborem LPF nepočítá.

ÚDAJE O LESNÍM HOSPODÁŘSKÉM PLÁNU

Aktuální údaje z LHP byly zpracovateli poskytnuty OkÚ Nymburk. LHP má platnost do roku 2005 a kopie map LHP byly využity při zpracování výkresové části průzkumové etapy ÚPO Činěves.

LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

U lesních pozemků je dodržení odpovídajícího limitu – omezení ve využívání pro zástavbu zájmového území v šíři 50 m od hranice lesních pozemků je v ÚPO důležité.

⁴ V současné době je platným předpisem, který vymezuje vzájemnou polohu územního plánování a lesa, zákon č.289 ze dne 3. listopadu 1995 „o lesích a o změně a doplnění některých zákonů“. Vyhláška, která by specifikovala obsah územních plánů z hlediska ochrany lesa není vydána. Zákon vymezuje pojem pozemky určené k plnění funkcí lesa. Tyto pozemky je zakázáno využívat k jiným účelům. O výjimce z tohoto zákazu rozhoduje orgán státní správy lesů na základě žádosti vlastníka lesního pozemku nebo ve veřejném zájmu. Pořizovatelé a zpracovatelé územně plánovací dokumentace jsou povinni dbát zachování lesa a řídit se ustanoveními lesního zákona. Jsou povinni navrhnout a zdůvodnit taková řešení, která jsou z hlediska zachování lesa, ochrany životního prostředí a ostatních celospolečenských zájmů nejhodnější. Při využití pozemků určených k plnění funkcí lesa k jiným účelům musí být zejména:

- přednostně použity pozemky méně významné z hlediska plnění funkcí lesa
- co nejméně narušit hospodaření v lese a plnění jeho funkcí
- dbát, aby nedocházelo k nevhodnému dělení lesa
- nenarušovat síť lesních cest, meliorací a hrazení bystřin
- zřizovat pozemní komunikace a průseky v lese tak, aby nedošlo ke zvýšenému ohrožení lesa zejména větrem a vodní erozí

Orgán státní správy lesa se vyjadřuje nejen k záměrům v lese, ale i na pozemcích do vzdálenosti 50m od okraje lesa (zájmové území určené pro ochranu lesních pozemků).

Užší vazba mezi lesem a územně plánovací dokumentací je uvedena v § 15 lesního zákona. Týká se odnětí nebo omezení lesa pro nové stavby pro rekreaci, které musí být v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací. Souhlas k návrhům územně plánovací dokumentace, která umísťuje rekreační a sportovní stavby na pozemky určené k plnění funkcí lesa přísluší Ministerstvu zemědělství.

F. DOPRAVA A DOPRAVNÍ VYBAVENOST

F.01 Širší dopravní vztahy

Obec Činěves leží 17 km severovýchodně od okresního města Nymburk, 13 km od Poděbrad a 9 km od Městce Králového. Z hlediska širších dopravních vztahů je pro vlastní řešené území pozitivním faktem krátká dostupnost hlavních dopravních tras ve směru Praha – Poděbrady a to dálniční tah D 11. Železniční trať ČD ve směru Městec Králové – Nymburk a Městec Králové – Rožďalovice není obyvateli obce využívána.

Ostatní dopravní obory (kromě železniční a silniční) nejsou v řešeném území zastoupeny a ani do výhledu nejsou předpoklady pro jejich zapojení do systému dopravní obsluhy území.

F.02 Silniční doprava

Silniční doprava je nosným dopravním oborem vlastního řešeného území a zajišťuje přímou dopravní obsluhu území.

Silnice I/32 v širších dopravních vztazích propojuje důležitá centra ležící východně od Prahy směrem na Jičín. Silnice představuje tranzitní páteřní propojení jednotlivých sídel na trase. V řešeném území je umístěna mimoúrovňová křižovatka s komunikací III/32918.

Komunikace je nově vybudována, bez dopravních závad. Hodnota intenzity automobilové dopravy silnice I/32 je poměrně vysoká, avšak trasa prochází mimo zastavěné, a v našem případě i zastavitelné území obce, a z tohoto pohledu není vykazováno její negativní působení na životní prostředí v Činěvsi.

Dopravně je řešené území napojeno na Nymburk **silnicí II/330**, procházející přímo jako páteřní komunikace zastavěným územím obce.

Podle posledního celostátního sčítání dopravy v roce 1995 dosahuje intenzita automobilové dopravy na II/330 v přilehlém úseku hodnoty 1212 voz/24 hod průměrného dne. Oproti poslednímu sčítání v roce 1990 došlo cca k 5-ti % nárůstu. Na přístupových komunikacích III. třídy a místních obslužných komunikacích lze předpokládat pouze zlomky těchto hodnot. Z uvedeného přehledu je zřejmé, že silnice II/330 nepatří v tomto úseku k intenzivně využívanému komunikačnímu propojení v rámci širších územních vazeb.

Základní komunikační kostru řešeného území tvoří kromě **komunikace II/330 Činěves – Nymburk**, také silnice **III/37528 Dymokury - Činěves**, **III/3244 Dymokury – Činěves –Velenice**, **III/32918 Činěves – Úmyslovice**, **III/3248 Činěves – Městec Králové**, **III/3248a Činěves – žel.zast.Činěves** a **III/3245 Dymokury – Městec Králové** s křížením s III/3248 mimo zastavěné území Činěvse. Intenzita automobilové dopravy na těchto komunikacích je poměrně nízká (přestože stávající i budoucí stav intenzity dopravy vykazuje kladné hodnoty růstového koeficientu), avšak právě průzkumem územního plánu vyhodnocené dopravní závady představují nejčastěji se vyskytující problémové jevy v území. Jedná se hlavně o špatné směrové poměry, zúžená místa mezi stávající zástavbou, špatný rozhled, nedostatečné dopravní výstražné značení, apod. V návrhové fázi ÚPO se navrhované úpravy těchto komunikací soustředí na drobné korekce trasy, zlepšování šířkových parametrů v kritických bodech (pokud tuto situaci umožní stávající zástavba), zkvalitněním technického vybavení – svodidla, reflexní dopravní značení, zrcadla) a doplnění chodníků ve středu obce. Kvalita povrchu vozovek je v rámci celého řešeného území vcelku vyhovující.

Na základní komunikační kostru navazují místní obslužné komunikace, které mají význam pouze jako přístupové komunikace pro dopravní obsluhu jednotlivých objektů. V místech jejich napojení je důležité zajištění odpovídajícího rozhledového pole, popř. odstranění špatných rozhledových poměrů (zrcadlo). Většina těchto obslužných komunikací má zpevněný povrch, avšak šířkový profil je různý. S ohledem na nízké intenzity provozu je u stávajících komunikací dostačující, u nově navrhovaných úseků je požadavkem vybudování místní obslužné komunikace kategorie MI 7/40 (pokud to šířkové parametry dovolují).

Co se týče navrhované zástavby je obslužná síť doplněna dalšími přístupovými komunikacemi pro potřeby nutné dopravní obsluhy. V případě, že se jedná o lokalitu, kde nelze předpokládat průjezdnou dopravu (severní okraj východních lokality obytné zástavby), je možné navrhovat i komunikace se zvláštním režimem „obytné ulice“ s předností pěších před automobily (pěší komunikace umožňující pouze příjezd dopravní obsluhy). Takovéto typy obslužných komunikací je možné navrhovat pouze po prostorovém prověření uložení inženýrských sítí, přístupu pohotovostních vozidel a pod. o minimální šíři 8 m mezi oplocením protilehlých pozemků.

F.03 Síť místních a účelových komunikací

Výše popsané průjezdní úseky silniční sítě vytvářejí páteří systém, na který jsou dále připojeny místní a účelové komunikace připojující jednotlivé části sídel, objekty a jednotlivé obhospodařované plochy a pozemky. S ohledem na vcelku velice příznivé terénní podmínky rovinatého území je síť místních a účelových komunikací vedena většinou v dobrých parametrech. Vedení sítě místních a účelových komunikací je nejlépe patrné z doložených grafických příloh. Jak bylo ve fázi průzkumů a rozborů územního plánu obce konstatováno, je možno celkově považovat síť místních a účelových komunikací pro návrhové období za stabilizovanou. Nové místní komunikace jsou navrhovány pro zajištění dopravní obsluhy rozvojových lokalit obcí a to většinou na prodloužení stávajících komunikací.

I přes řadu dopravně obtížných míst na komunikacích, zvláště pak v oblasti zástavby v obci, je třeba s ohledem na velice citlivé majetkoprávní vztahy v území považovat komunikační síť za stabilizovanou. Reálné možnosti úprav těchto komunikací jsou velice omezené a to jak z důvodu financování těchto staveb tak i z důvodu vlastního technického řešení při snaze o respektování majetkoprávních poměrů v území.

Síť účelových komunikací – zemědělských a lesních odpovídá způsobu obhospodařování pozemků a byla doplněna úseky účelových komunikací, navržených především na orné půdě s ohledem na požadované zvýšení propustnosti krajiny.

PĚŠÍ A CYKLISTICKÝ PROVOZ

Katastrálním územím Činěves neprochází žádné pěší ani cyklistické trasy. Rovinný terén s řadou zajímavých míst v obou terénních úrovních a vcelku nižší intenzity silničního provozu na silnicích III. třídy a II/330 představují pozitivní faktory pro větší uplatnění v poslední době stále oblíbenější cykloturistiky.

Urbanistický návrh nepředpokládá významné zásahy do krajiny budováním účelových cyklistických stezek. Bude se spíše jednat o rekreační využívání stávajících tras účelových zemědělských a lesních komunikací.

Pěší a cyklistický provoz je v sídle i mimo něj veden většinou na krajnicích průjezdních úseku silniční sítě. Na silnicích II. a III. třídy je možno tuto situaci považovat za přijatelnou. Pěší doprava využívá převážně profily stávajících komunikací. Segregace chodců je minimální a měla by být do budoucna řešena vybudováním alespoň jednostranných chodníků v zastavěném území sídla.

Co se týče ostatních druhů dopravy je možné kalkulovat pouze s úpravou pěších cest v rámci místních poměrů (např. jejich využití po zpevnění povrchu i pro cyklistickou dopravu).

F.04 Železniční doprava

Pro návrhové období UPO je třeba rozsah současných ploch a zařízení železniční dopravy považovat za stabilizovaný, případné modernizační práce v zastávce Činěves, ani na železniční trati ČD č.062 Křinec – Chlumeč nad Cidlinou, procházející severním a severovýchodním okrajem řešeného území, nepřesáhnou hranice stávajících drážních pozemků.

F.05 Obsluha území prostředky hromadné dopravy

Pravidelná veřejná autobusová doprava je v současné době realizována na třech linkách:

- 270180 Poděbrady – Chotěšice – 21 spojů v obou směrech v prac. den
- 270181 Poděbrady – Městec Králové – 9 spojů v obou směrech v prac.den
4 spoje v mimoprac.dny
- 270150 Městec Králové – Nymburk – 10 spojů v obou směrech v prac. den

Železniční doprava dle sdělení OÚ není občany prakticky využívána, neboť železniční zastávka je od obce vzdálena 3km.

Dopravní dostupnost – železniční i autobusová řešeného území je občany hodnocena jako nevyhovující - především četnost spojů a absence spojení o sobotách a nedělích.

Pro pravidelnou autobusovou dopravu slouží v zastavěném území obce 3 zastávky, které byly v etapě P+R územního plánu ve výkresech funkčního využití území dokumentovány. (Zákresy 350 metrové docházkové vzdálenosti k autobusovým zastávkám ve výkresech č.3 a 6 - Problémové mapy v měřítkách 1 : 2 880 a 1 : 10 000 prokázaly pokrytí prakticky skoro celého zastavěného území v této časově přijatelné asi pětiminutové docházkové době).

F.05 Objekty dopravní vybavenosti, služby

DOPRAVA V KLIDU

Odstavování a parkování vozidel pro potřeby bydlení nepředstavuje v Činěvsi zvláštní problém a je realizováno ve vlastních garážích či stáním na vlastních pozemcích. Parkování pro potřeby objektů vybavenosti je zajištěno na plochách v centru obce a je s ohledem na slabý místní provoz realizováno převážně stáním podél komunikací.

Nově navrhované rodinné domy budou v souladu s vyhláškou MMR ČR č. 137/98 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, vybaveny garážovým stáním pro každý byt (popř. dalším jedním stáním na vlastním pozemku).

Územní plán obce Činěves navrhuje před objekty občanské vybavenosti, např. poblíž provozu Autocentrum Boura zřídit parkovací stání pro návštěvníky. Nárůst rekreačních možností (resp. nárazovou potřebu parkování u fotbalového hřiště) je nutné předpokládat a navrhnout dostatečně dimenzované parkoviště osobních vozů pro sezónní návštěvníky.

Čerpací stanice pohonných hmot a servisní služby pro motoristy jsou k dispozici přímo v obci (Autocentrum Boura). Parkování vozidel zákazníků podél místní obslužné komunikace představuje v současnosti do jisté míry problémový jev v zastavěném území. Urbanistický návrh vymezuje plochu na severním okraji zastavitelného území, kde by bylo možné parkování návštěvníků autocentra provozovatelem zajistit.

Nákladní autodoprava je v místě zajišťována podnikateli z Dymokur a Městce Králového.

G. TECHNICKÉ VYBAVENÍ ÚZEMÍ

G.01 Vodní hospodářství

G.01.1 Zásobování vodou

Současný stav

V Činěvsi je v provozu veřejný vodovod, společný pro obce Velenice a Činěves, budovaný od roku 1988 do roku 1993. Zdroj pitné vody se nachází na pozemku p.č.442,k.ú. Velenice, 3 km SV od obce Velenice. Vydátnost zdroje je 4 l/sec. Ve vzdálenosti 500 m od studny byl vybudován věžový vodojem Aquaglobus (mimo řešené území). Od vodojemu je vybudován hlavní přívaděcí řad do větvěné vodovodní sítě ve Velenicích a na něj navázal přívaděč PVC DN 160 (tlak 1 MPa) pro obec Činěves, vedený po pravé straně komunikace III/3244. Vodovodní síť Činěvse je napojena na řad „A“ z koncové šachty u Velenic.

Realizovaná vodovodní síť je kombinovaná větvěná a okružová, gravitační. Celková délka vodovodní sítě PVC DN160 a PVC DN 110 (tlak 1 Mpa) bez přípojek činí 4 386 m a realizováno bylo 254 přípojek. Křížení je provedeno u přípojek protlakem s použitím chráničky DN 110 z PVC, u řadů protlakem DN 160. Stavba byla realizována v průběhu let 1992 – 1993. S vodovodním potrubím byl současně uložen i informační kabel. Vodovod dle stanoviska okresního hygienika není zkolaudován, není sledována kvalita vody a nemá zpracován provozní řád.

Veřejné studny (6), zjištěné průzkumem byly vyznačeny v pracovních výkresech průzkumů a rozborů. Kvalita vody v soukromých studnách je obdobná jako ve studnách veřejných a z tohoto pohledu je třeba hodnotit situaci v zásobování pitnou vodou ze studní jako zcela nevyhovující. K tomu přispívá i snižující se kapacita řady studní (pokles hladiny podzemní vody), jímajících vodu z hlubších skalnatých vrstev.

Navrhované řešení

Navrhovaná vodovodní uliční síť pro stávající, návrhovou a výhledovou zástavbu je zakreslena v grafické příloze, ve výkresu č.4 Zásobování vodou v měřítku 1 : 2 880 (hlavní vodovodní řad je zakreslen také ve výkresu č.3 Technická infrastruktura, doprava, ÚSES v měřítku 1 : 10 000).

Návrh zásobování pitnou vodou obce Činěves je v ÚPO proveden v souladu s Program rozvoje vodovodů a kanalizací okresu Nymburk (Komprin Praha,11/96) a vychází z rezerv, která vodní zdroj i vodovodní síť umožňuje využít. Předběžně lze konstatovat, že při snižující se potřebě pitné vody v současné době by bylo možné navrhovanou zástavbu zásobovat pitnou vodou ze stávající vodovodní sítě (pokud bude dořešena otázka sledování kvality vodního zdroje a vodovodní síť řádně zkolaudována).

Další, z ekonomického hlediska nevýhodné varianty řešení zásobování obce Činěves pitnou vodou jsou :

- napojení systému na zásobovací vodovodní řad Poděbrady – Městec Králové jižně od Velenic
- propojení hlavního vodovodního řadu na skupinový vodovod v Podmokách

V obou vyjmenovaných případech se jeví napojení současného systému na jiný (vzhledem k velké vzdálenosti) krajně nevýhodné.

Stanovení potřeb pitné vody (odhad)

Potřeby pitné vody podle „Pokynů pro výstavbu vodovodů v malých obcích (MZ ČR 1993)“ byly stanoveny následovně:

Specifické potřeby jsou v „Pokynech“ udávány takto:

- domácnosti	110 – 130 l/ob/den
- ostatní	10 – 30 -,-
- voda nefakturovaná	10 – 40 -,-

Podle zkušeností z provozu veřejných vodovodů v sídlech obdobného charakteru z posledních let volíme hodnoty specifických potřeb v řešené obci následovně:

voda fakturovaná (VF)

- domácnosti	90 l/ob/den
--------------	-------------

- ostatní	10	-,,-
celkem	100	-,,-
<u>voda nefakturovaná (VNF) – 20% z VF</u>	<u>20</u>	<u>-,,-</u>
Celkem voda k realizaci (VR)	120 l/ob/den	

Návrhové období (do r.2015) – počet trvale bydlících obyvatel: 506, 100% zásobovanost

Průměrná denní potřeba Q_p :

506 obyv. x 120 l/ob/den	=	60,72 m ³ /den	=	0,70 l/s	
rezerva na podnikatelské aktivity 20%	=	12,14	-,,-	=	0,14 „
Q_p	=	72,86	-,,-	=	0,84 „

Maximální denní potřeba $Q_d = 1,35 \times Q_p$ = 90,36 -,,- = 1,13 „

Maximální hodinová potřeba $Q_h = 1,9 \times Q_d$ = 2,15 „

Potřebný objem akumulace $V_a = 0,6 \times Q_d = 54,21$ m³ zabezpečí VDJ Aquaglobus Vestec (popřípadě jako přerušovací komora při napojení na další vodovodní systém).

Výhledové období (po r.2015) – počet trvale bydlících obyvatel: 543, 100% zásobovanost

Průměrná denní potřeba Q_p :

543 obyv. x 120 l/ob/den	=	65,16 m ³ /den	=	0,75 l/s	
rezerva na podnikatelské aktivity 10%	=	6,52	-,,-	=	0,08 „
Q_p	=	71,68	-,,-	=	0,83 „

Maximální denní potřeba $Q_d = 1,35 \times Q_p$ = 96,77 -,,- = 1,12 „

Maximální hodinová potřeba $Q_h = 1,9 \times Q_d$ = 2,13 „

Potřebný objem akumulace $V_a = 0,6 \times Q_d = 58,06$ m³ zabezpečí VDJ Aquaglobus Vestec (případně jako přerušovací komora, viz návrhové období).

ZABEZPEČENÍ VODY PRO HASEBNÍ ÚČELY

V sídle je počítáno s odběrem vody pro hasební účely z vodovodu. Dalším zdrojem vody pro hasební účely v zastavěné části obce Činěves je vodní nádrž situovaná v zástavbě pod kostelem, ze které je možné odebírat vodu savicemi čerpadel. K zlepšení celkové protipožární ochrany došlo využitím veřejného vodovodu.

HYDROLOGICKÉ VRTY

Dle sdělení ČHMÚ Praha v katastru obce Činěves nejsou.

G.01.2 Odkanalizování a čištění odpadních vod

Současný stav

V obci není zajištěno centrální odvádění a čištění splaškových odpadních vod, ty jsou likvidovány většinou v septicích, příp.jímkách na vyvážení. Stávající dešťová kanalizace ve správě obce byla vybudována jako výhledová jednotná, výpusti jsou zavedeny do recipientu. Dokumentace stávajícího stavu dešťové kanalizace není k dispozici.

Zatrubněné úseky kanalizačního potrubí nevyhovují hloubkou uložení a stavebně-technickým provedením požadavkům na splaškovou síť jednotné kanalizace.

Dosavadní způsob likvidace splaškových odpadních vod je zcela nevyhovující, v mnoha případech jsou zřejmě ovlivněny podzemní vody a celkově je vážnou hygienickou závadou pro životní prostředí celé obce, navíc zhoršující kvalitu vody v místní vodoteči.

Navrhované řešení

V návrhu územního plánu je odkanalizování a čištění odpadních vod z obce řešeno podle dokumentace vypracované firmou VIS spol. s r.o. Hr. Králové (DUR – 04.03; DSP – 04.04).

Navrhované řešení spočívá ve využití stávající stokové sítě podchycením před vyústěním do vodotečí a v převedení odpadních vod do do nově navrhované ČOV. Současně je řešeno rozšíření stokové sítě do dosud neodkanalizovaných částí zastavěného území.

V Činěvsi žije v současné době cca 480 obyv. Ke konci návrhového období (do r. 2015) se předpokládá stagnace, resp. možný rozptyl 470 až 500 obyv. Obec leží v povodí Zásadnického potoka, kam je zaústěna stávající jednotná kanalizace několika výustěmi.

Návrh spočívá na využití stávající kanalizační sítě v dimenzích $\varnothing 250 - 500$ mm, na které bude obnoveno a doplněno cca 59 ks revizních šachet. Podchycení a rozšíření stávající stokové sítě v zastavěném území a přivedení odpadních vod do nově navrhované ČOV je řešeno gravitačními stokami v dimenzích $\varnothing 160, 315, 400, a 560$ mm v celkové délce cca 3340 m, cca 5-ti odlehčovacemi komorami, tlakovými stokami V1, V2, V3 a V4 v délce cca 930 m a čtyřmi podzemními čerpacími stanicemi ČS1, ČS2, ČS3 a ČS4 o vnějších rozměrech 2,6 / 2,6 m.

Čistírna odpadních vod je navržena pro 600 EO. Je umístěna západně od zastavěného území obce na pravém břehu Zásadnického potoka u komunikace ze které je zajištěna dopravní obsluha areálu. ČOV je navržena jako mechanicko – biologická s nízkou zatěžovanou dlouhodobou aktivací a selektorem. Je uspořádána do monobloku s podzemím o půdorysných rozměrech 9,0 x 8,6 m. Areál ČOV je oplocen v ploše cca 32 x 19 m.

V návrhu územního plánu obce Činěves je navrhované řešení zakresleno ve výkresech č.3 Technická infrastruktura (měřítko 1 : 10 000) a č.5 Odkanalizování.

G.02 Energetika

G.02.1 Zásobování elektrickou energií

Současný stav

Řešeným územím neprochází žádná z tras nadřazených energetických soustav. Zástavba v katastrálním území je napojena elektrickou energií z venkovního vedením 22kV z rozvodny Nymburk - Babín 110/22 kV o výkonu 2 x 400 MVA.

V obci Činěves jsou osazeny transformační stanice venkovního provedení, příhradové a zděné, elektrorozvody jsou po rekonstrukci (převážně kabelovým vedením). Rozvody 22kV a NN jsou venkovním vedením.

Přehled transformačních stanic

Označení a místo	Evidenční číslo	Technický popis		
		Distribuční	Odběratelská	Technický stav
TS – 1 ZD	280 033	PTS/250 kVA		sloupová
TS – 2 bytovky	280 777	PTS/400 kVA		stožárová
TS – 3 autoservis	280 776	PTS/250 kVA		stožárová
TS – 4 obec	280 841	PTS/250 kVA		stožárová
TS – 5 zahuštění jih	280 775	PTS/160 kVA		stožárová
TS – 6 dílny ZD	280 598	PTS/400 kVA		stožárová
TS – 7 vepřín	280 709	PTS/ 30 kVA		stožárová
TS – 8 INWALD	280 582	PTS/100 kVA		stožárová
TS – 9 cihelna	280 893	PTS/250 kVA		sloupová

V grafické části územního plánu jsou zakreslena stávající zařízení - transformační stanice spolu s trasami primárního vedení doplněná ochrannými pásmy elektrorozvodů).

Energetická situace je uspokojivá. Při dalším stupni územního plánu bude nutné počítat s rozšířením kapacity stávajících trafostanic, popřípadě návrhem nových transformačních stanic.

Sekundární rozvody i rozvody veřejného osvětlení jsou provedeny převážně venkovním vedením. Zastavěné území obce je osvětleno výbojkovými svítilny na ocelových výložníkových stožárech nebo ramínkovými svítilny, osazenými na stožárech nízkého napětí. Stav vedení NN je OÚ hodnocen jako nevyhovující a poruchový.

Navrhované řešení

Provedená rekonstrukce rozvodů umožňuje napojení navrhovaných lokalit na stávající elektrorozvodnou síť, výkonově vyhovujících transformačních stanic.

Navrhované lokality zástavby Činěves Východ I. a II. budou napojeny na posílené transformační stanice TS – 3 (autoservis) a TS – 4 (obec), které výkonově vyhoví předpokládané realizaci maximálně 39 RD v návrhovém období.

Další navrhovaná lokalita Činěves Jih I., určená pro drobnou výrobu bude napojena na transformační stanici TS – 5 (zahuštění jih), která bude rovněž výkonově posílena na 400 kVA.

Ostatní navrhované lokality rozvoje obce do roku 2015 budou napojeny na stávající trafostanice TS – 1, TS – 2, TS – 6, které výkonově vyhoví.

Napojení uvažované zástavby ve výhledovém období řeší návrh územního plánu obce následovně:

- lokalita Západ I. a II. z výhledově přebudované TS – 6 (dílny ZD) na V - TS 2 (trafo 400 kVA) a navrhované V – TS 1 (PTS/400kVA)
- lokalita Jih I.- III. (13 RD) z výhledově navrhované V - TS 1 a v návrhovém období posílené TS – 5 (400 kVA)

O posílení výkonu stanic v návrhovém období např. TS 1 popř. vybudování výhledové TS pro západní lokalitu bude v případě nutnosti výstavby rozhodnuto až po upřesněných požadavcích na příkony el. energie.

Energetická bilance

Předpokládá se že bude do obce zaveden plyn. Požadované el. příkony jsou závislé na druhu vytápění nových RD. K vytápění bude použito jiné topné médium než el. energie případně el. energie bude použito do 10% z celkového počtu nových RD.

Je uvažováno se stupněm elektrizace A-A1, kde se el. energie používá pro osvětlení domácností, el. spotřebiče, případně vaření t.j. cca 8k W/RD se skupinovou soudobostí 0,8.

Lokalita	návrh	výhled	návrh	výhled
Sever	1 RD (SM)		10kW	
Východ I	2 RD (BV)		20kW	
Východ II	26 RD (BV)		21kW	
	11 RD (BV)		10kW	
Západ I		1,56 ha VD		300 kW
Západ II	2 RD (SM)	0,26 ha VD	20kW	80 kW
		0,54 ha VD		100 kW
Západ III		2,08 ha VD	400kW	
Jih I		8 RD (BV)		10kW
Jih II		11 RD (BV)		10kW
		12 RD (BV)		10kW
Jih III		15 RD (BV)		12kW
		14 RD (BV)		12kW
Jih IV	0,59 ha VD		100 kW	
Obec celkem	28 RD (BV)	34 RD (BV)	550 kW	260kW
<i>v zástavbě</i>	<i>11 RD (BV)</i>	<i>26 RD (BV)</i>		
	3 RD (SM)		100kW	
	31 RD	35 RD	650kW	740kW

Nárůst spotřeby el. energie pro návrhové období do roku 2015 je cca 650kW a pro výhledové období byla stanovena rezerva 740kW.

Návrh nových transformačních stanic

Označení místo	evidenční číslo	stav (2001)	návrh (2015)	výhled (po roce 2015)
TS – 1 ZD	280 033	PTS/250 kVA	výměna trafo 400 kVA	
TS – 2 bytovky	280 777	PTS/400 kVA		
TS – 3 autoservis	280 776	PTS/250 kVA	výměna trafo 400 kVA	
TS – 4 obec	280 841	PTS/250 kVA	výměna trafo 400 kVA	
TS – 5 zahuštění jih	280 775	PTS/160 kVA	výměna trafo 400 kVA	
TS – 6 dílny ZD	280 598	PTS/400 kVA		V - TS 2 PTS/400 kVA
TS – 7 vepřín	280 709	PTS/ 30 kVA		
TS – 8 INWALD	280 582	PTS/100 kVA		
TS – 9 cihelna	280 893	PTS/250 kVA		
V – TS 1 drobná výroba				V – TS 1 PTS/400 kVA

G.02.2 Zásobování plynem a teplem

Současný stav

Obec Činěves leží přibližně 12 km severovýchodně od Poděbrad. Zastavěné území obce slouží většinou k bydlení, v rodinných domech. Bytová zástavba je doplněna běžnými objekty služeb a technické vybavenosti. V obci nejsou výrazné výrobní podnikatelské aktivity. Je zde několik provozů drobné výroby. Návrh nových ploch pro rodinné domy je vymezen na východním okraji obce (návrhové období do roku 2015), ve výhledovém období po roce 2015 se předpokládá rozvoj výstavby na jihu obce. Několik parcel je také umístěno ve stávající zástavbě.

Obec nemá napojení na centrální zásobování teplem. Zástavba je vytápěna lokálně, většinou s využitím pevných paliv, v malé míře elektrickou energií. Do řešeného území není zatím přiveden zemní plyn. V malé míře je využíván především pro vaření propan-butan v tlakových lahvích. Možnost gazifikace obce byla konzultována se zástupci STP.

Obec ani její okolí nejsou dosud plynofikovány. Přibližně 10 km západně od obce prochází od jihu na sever VTL plynovod 042 DN 200, Plaňany-Mladá Boleslav. Jižně od obce je veden VTL plynovod DN 150 od Poděbrad do Městce Králové, okolo vesnic Pátek, Senice a Podmokly. V současné době probíhá výstavba STL plynovodů v obcích Senice, Vrbice a Opočnice. VTL RS pro uvedené obce by měla být umístěna u hřbitova v Senici. STP nemá plynofikaci Činěvsi v dohledné době v plánu investic. Pokud by k ní mělo dojít bude nutné finanční zajištění ze strany obce. Trasy plynovodů uvedené ve výkresové dokumentaci jsou pouze orientační. Upřesněny budou v případě uzavření smlouvy o plynofikaci mezi obcí a STP v GŘG, které by bylo následně zpracováno. Nejbližší napojení na VTL plynovod by bylo možné po vybudování VTL regulační stanice na trase mezi Podmokly a Opočnicí (popřípadě ze strany Úmyslovic), vzdálené od obce 4 - 6 km. Pro obce Činěves, Úmyslovice a Velenice (i další nejbližší okolní) by bylo možné vypracovat generel plynofikace, který by s vybranou variantou možného napojení na VTL plynovod počítal.

Bilance potřeb zemního plynu

Bilance potřeb je provedena pro informaci (dle údajů ÚPO o rozvojových předpokladech sídla). Dále bude upřesněna při případném zpracování generelu. V kategoriích odběru obyvatelstva je uvažováno s 80% gazifikací ve stávající a 100% v nové zástavbě.

Na plochách, navržených k zástavbě rodinnými domky, jde převážně o výstavbu individuální, plochy s navrženým využitím pro drobnou výrobu a vybavenost v kombinaci s bydlením nejsou pro stanovení odběru blíže specifikovány. Pro účel ÚPO u nové zástavby, návrh i výhled (mimo kategorie obyvatelstvo) vychází výpočet ze specifické potřeby plynu $34 \text{ m}^3 \cdot \text{h}^{-1}$ na 1 ha (313 kW/ha). Roční využití potřeby tepla předpokládá 2 120 hod./rok.

V kategorii obyvatelstvo vychází výpočet z jmenovitých příkonů jednotlivých spotřebičů užívaných v domácnostech a z ročních specifických potřeb ZP pro daný druh spotřeby. Jednotlivé druhy spotřeb a jim odpovídající příkony jsou uvedeny v následujících tabulkách:

<i>Druh spotřeby</i>	<i>Hod. spotřeba [m³ .h⁻¹]</i>	<i>Roční spotřeba [m³ .rok⁻¹]</i>
vaření	1,2	200
příprava TUV	2,1	350
topení b.j.	2,1	1750
topení RD - jednogenerační	2,5	3500

Pro korekci na současnost chodu spotřebičů v oblasti jsou použity následující koeficienty současnosti odběru:

$$\text{vaření + TUV} \quad K_1 = \frac{1}{\ln(n+16)}$$

$$\text{otop v RD} \quad K_2 = \frac{1}{n^{0,1}}$$

$$\text{otop individuální v soustředěné zástavbě} \quad K_3 = \frac{1}{n^{0,15}}$$

$$\text{kotelny v kategorii} \quad K_4 = 0,8$$

Koeficienty K byly použity ve vzorci pro hodinovou potřebu:

$$Q_{H1} = n(1,2 + 2,1)K_1 + 2,5n \cdot K_2 \quad (\text{pro RD}) [v \text{ m}^3 \cdot \text{h}^{-1}]$$

$$Q_{H2} = n(1,2 + 2,1)K_1 + 2,1n \cdot K_3 \quad (\text{pro BJ}) [v \text{ m}^3 \cdot \text{h}^{-1}]$$

$$Q_{R1} = n(200 + 350 + 3500) \quad (\text{pro RD}) [v \text{ m}^3 \cdot \text{rok}^{-1}]$$

$$Q_{R2} = n(200 + 350 + 1750) \quad (\text{pro BJ}) [v \text{ m}^3 \cdot \text{rok}^{-1}]$$

Celkový předpokládaný hodinový odběr obce ve výhledu je $Q_H=771 \text{ m}^3 \cdot \text{h}^{-1}$ a celkový roční odběr je $Q_R=1 431 700 \text{ m}^3 \cdot \text{rok}^{-1}$. Dále bude upřesněno v GRG, který bude zpracován.

Celkový předpokládaný odběr plynu v jednotlivých etapách výstavby je uveden v následující tabulce :

<i>Oblast</i>	$Q_H [m^3 \cdot h^{-1}]$	$Q_R [tis.m^3 \cdot rok^{-1}]$
Stávající zástavba + MO	598,76	769,5
Návrh RD + MO	146,14	249,1
Výhled RD + MO	225,32	413,1
Celkem	770,22	1 431,70

Navrhované řešení

Za předpokladu zajištění finančního krytí na plynofikaci stanoví Středočeská plynárenská a.s. po dohodě s obcí její způsob. Lze předpokládat, že by byla od jihu na hranici obce přivedena VTL přípojka plynu v délce cca 4 km. Na místě územní rezervy stanovené touto dokumentací by byla umístěna plynová regulační stanice VTL/STL. Na ní naváže STL distribuční plynovodní síť obce. Zásobování obce plynem bude provedeno ze STL plynovodů z lPe, řada těžká SDR 11. Veřejná část přípojek bude ukončena na hranicích pozemků kulovými kohouty jako HUP. Za HUP naváže odběrní zařízení domovním regulátorem tlaku a plynoměrem s dalšími rozvody. Tlakové poměry v sítí a profily jednotlivých STL plynovodů stanoví výpočet GRG, který by byl následně zpracován.

Navrhovaná trasa STL plynovodní sítě (včetně uvažovaného umístění RS VTL/STL plynu) je zakreslena ve výkrese č.7 Zásobování plynem v měřítku 1 : 2 880.

G.03 Telekomunikace

MÍSTNÍ TELEKOMUNIKAČNÍ SÍŤ

Současný stav

Řešené území je po stránce telekomunikační začleněno do místního telefonního obvodu MTO Dymokury, ÚTO Nymburk.

Rozvody státního telefonu jsou po částečné rekonstrukci (v polovině obce byla provedena kabelizace sítí). V obci je telefonní automat a veřejná telefonní stanice. Stávající analogová telefonní ústředna v Dymokurech umožňuje napojení dalších účastníků.

V obci Činěves byl uložen sdělovací kabel MTS podél komunikace od Dymokur do Velenic a osazeny SR. Zbývající část obce je napojena na MTS vrchním vedením. Rozvody místního rozhlasu jsou vedeny převážně vzdušným vedením po stožárech veřejného osvětlení, na nichž jsou umístěny reproduktory.

Návrhové řešení

V řešeném území je provedená nová telekomunikační síť s dostatečnou kapacitou pro připojení dalších uživatelských stanic.

Návrhové lokality jsou navrženy k napojení do stávající telekomunikační sítě. V lokalitách s větším počtem RD (Východ I. a II. a výhledově Jih I.-III.) budou osazeny nové účastnické rozvaděče, lokality s menším počtem nových RD budou připojeny přímo do stávajících účastnických stanic. Rozvody pro návrhové lokality budou provedeny spolu s výstavbou ostatních inženýrských sítí.

Je uvažováno se 200% telefonizací obce a pro podnikatelské aktivity dle požadavků na připojení. Při provádění rekonstrukce a doplnění stávající sítě bude počítáno s kapacitní rezervou i pro výhledová napojení.

Při dalším stupni projektové dokumentace bude nutné podle počtu nových účastníků navrhnout doplňující telekomunikační síť a upřesnit umístění telekomunikačních zařízení v území.

Záměr byl konzultován se správcí sítě SPT Telecom Nymburk. Při zpracování ÚPO bude nutná další konzultace se správcem sítě (Český Telecom MTÚ Kolín).

Graficky je navrhované řešení dokumentováno ve výkresu č.3 Technická infrastruktura, doprava, ÚSES (1 : 10 000) a č.6 Elektrozvody, telekomunikace (1 : 2 880).

DÁLKOVÉ KABELY

V řešeném územím neprochází žádná trasa dálkových kabelů (správce sítě SPT-Telecom, přenosová technika - ochrana dálkových kabelů Praha).

RADIORELÉOVÁ TRASA

Řešeným územím neprochází trasy radioreléových spojů.

Radiotelefonní systém pokrytí území signálem GSM Global (společnost EuroTel) a Radiomobil (systém Paegas) je dostatečný.

G.04 Odpadové hospodářství

Obce jsou podle platného zákona č.185/2001 Sb., o odpadech považovány za původce komunálního odpadu vznikajícího na jejich území. Komunální odpad tvoří skupina 20 00 00 Katalogu odpadů, za nakládání s dalšími odpady z průmyslu, zemědělství, úřadů atd. jsou odpovědní jednotliví původci, kteří se mohou podílet na obecním systému pouze s písemným souhlasem obce.

Obec Činěves zpracovává předepsanou evidenci opadů a obecní vyhlášku o odpadech. Při obvyklé měrné produkci ve venkovské zástavbě vzniká v obci ročně asi 124 t komunálních odpadů. Zbytkový odpad je shromažďován v běžných sběrových nádobách 110 l nebo v označených plastových pytlech, svoz provádí odborná firma (TS Nymburk), odpad je zneškodňován skládkováním na skládce v Benátkách nad Jizerou. Skládky má dostatečnou projektovanou kapacitu, předpoklad ukončení činnosti je v roce 2017.

V obci je zaveden separovaný sběr části využitelného podílu odpadů. V Činěvsi je separováno sklo, plasty a papír donáškovým systémem na sběrové místo u obecního úřadu. Sběr nebezpečné části komunálního odpadu je v Činěvsi zajištěn mobilním sběrem od OÚ ve spolupráci s TS Nymburk, obdobným způsobem je zaveden jednorázový každoroční mobilní sběr železa.

Problémem je vznik nelegálních skládek odpadů (smetišť), zejména v blízkosti zástavby obce.

Odpadové hospodářství v Činěvsi odpovídá současným předpisům a současné úrovni odpadového hospodářství v ČR.

Platný zákon o odpadech stanovuje v §44 povinnost původce odpadů zpracovávat Plán odpadového hospodářství. Vzhledem k tomu, že množství komunálního odpadu produkovaného v Činěvsi nedosahuje 1000t, nemá obce povinnost plán odpadového hospodářství zpracovávat. Zpracování návrhu koncepce nakládání s odpady jako součásti ÚPO podle vyhl. č.135/2002 Sb., o územně technických podkladech a územně plánovací dokumentaci se jeví jako předčasné.

Staré zátěže

Potenciální staré zátěže představují především opuštěné nebo nedostatečně rekultivované bývalé skládky odpadů. Nelegální skládky odpadů byly v Činěvsi v rámci průzkumů a rozborů územního plánu zdokumentovány. Na severovýchodě od obce v lokalitě Darebnice se nachází bývalá skládka většího rozsahu, z části po technické rekultivaci, porostlá ruderalním porostem. Za západní hranici současně zastavěného území se nachází černá skládka zemědělských strojů a zařízení.

H.VYHODNOCENÍ NAVRHOVANÉ KONCEPCE VYUŽITÍ ÚZEMÍ

H.01 Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na životní prostředí

Současný stav

Kvalita životního prostředí se podle různých teoretických studií a terénních výzkumů podílí na celkovém zdravotním stavu lidí asi 20 %. Dalšími 20 % se podílí kvalita a dostupnost zdravotní péče, sociální a ekonomické podmínky. Největší vliv - asi 60 % má životní styl jednotlivců (kouření, nesprávná výživa, nedostatek pohybu a pod.).

V našich klimatických podmínkách tráví obyvatelé převažující část života (90 - 95 %) ve vnitřním prostředí. Znečištění tohoto prostředí je výrazně ovlivňováno životním stylem členů domácnosti. Např. hodnocení expozice PM10 (respirabilní frakce polévatého prachu) v rámci Programu Teplice dokládá, že zátěž v nekuřáckém bytě představuje 60 - 80 % koncentrace zjištěné ve vnějším prostředí, zatímco v kuřáckém bytě to mohou být i násobky těchto koncentrací.

Obec Činěves se v rámci nymburského okresu nachází v oblasti s **narušeným životním prostředím**.⁵

H.01.1 Ovzduší

Kvalita ovzduší je jedním z nejdůležitějších ukazatelů celkového stavu životního prostředí. Podle nedávno zveřejněné studie (Kunzli, N. a kol.) je zhruba 6% všech úmrtí ve vyspělých průmyslových státech (studie vycházela z dat v Rakousku, Švýcarsku a Francii) zapříčiněno znečištěným ovzduším. Zhruba polovina těchto úmrtí je způsobována výfukovými plyny z automobilů.

Imisní situace

Imisní limity látek znečišťujících ovzduší

Znečišťující látka	Vyjádřená jako	Imisní limity [$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$]				Obecný požadavek**
		IH _r	IH _d	IH _{sn}	IH _k	
prašný aerosol	PP	60	150		500	Koncentrace IH _d a IH _k nesmí být v průběhu
oxid siřičitý	SO ₂	60	150		500	roku překročeny ve více než 5 % případů
oxid siřičitý a prašný aerosol	SO ₂ + PP		250*			
oxidy dusíku	NO ₂	80	100		200	Koncentrace IH _d a IH _k nesmí být v průběhu
oxid uhelnatý	CO		5 000		10 000	roku překročeny ve více než 5 % případů
Ozon	O ₃			160		
olovo v prašném spadu	Pb	0,5				
kadmium v prašném spadu	Cd	0,01				
pachové látky		nesmí být v koncentracích obtěžujících obyvatelstvo				

⁵ V komplexním hodnocení kvality životního prostředí podle metodiky Terplanu (1989) bylo posuzováno sedm vybraných faktorů hygienické vhodnosti (koncentrace oxidu siřičitého, koncentrace polévatého prachu, jiné plynné škodliviny, zápach zemědělského původu, zápach průmyslového původu, hluk z pozemní dopravy, hluk z letecké dopravy) a pět faktorů krajinářských a urbanistických (krajinářská hodnota, devastace povrchu, hygienicky nezávadný zápach, inundace s bodavým hmyzem, ohrožení vegetace imisemi). Syntézou těchto ukazatelů bylo na území ČR stanoveno 5 kvalitativních tříd označujících stupeň kvality prostředí. Uvedené hodnocení vychází z údajů z poloviny 80.-tých let a v současnosti má pouze informativní charakter.

* Vypočítán aritmetický součet denních průměrných koncentrací obou složek

** tj. 95 % kvantil denních koncentrací nesmí překročit hodnotu IHd a 95 % kvantil půlhodinových koncentrací nesmí překročit hodnotu IHk.

IHr - průměrná roční koncentrace znečišťující látky. Průměrnou koncentrací se rozumí střední hodnota koncentrace, zjištěná na stanoveném místě v časovém úseku jednoho roku jako aritmetický průměr z průměrných 24-hodinových koncentrací.

IHd - průměrná denní koncentrace znečišťující látky. Průměrnou denní koncentrací se rozumí střední hodnota koncentrace, zjištěná na stanoveném místě v časovém úseku 24 hodin, anebo střední hodnota nejméně dvanácti rovnoměrně rozložených měření průměrných půlhodinových koncentrací v časovém úseku 24 hodin (aritmetický průměr).

IH8h - průměrná osmihodinová koncentrace znečišťující látky. Průměrnou osmihodinovou koncentrací se rozumí střední hodnota koncentrace, zjištěná na stanoveném místě v časovém úseku osmi hodin.

IHk - průměrná půlhodinová koncentrace znečišťující látky. Průměrnou půlhodinovou koncentrací se rozumí střední hodnota koncentrace, zjištěná na stanoveném místě v časovém úseku 30 minut.

Na území okresu Nymburk je kvalita ovzduší dlouhodobě sledována na stálé měřicí stanici ČHMÚ v Rožďalovicích. Zde naměřené hodnoty budou odpovídat přibližně hodnotám v Činěvsi.

1337 Rožďalovice, ČHMÚ, typ stanice: manuální, rok 1999 [$\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$]

	LED	ÚNO	BŘE	DUB	KVĚ	ČEN	ČEC	SRP	ZÁŘ	ŘÍJ	LIS	PRO	1999	MAX/DAT	RČP
SPM	35	40	42	37	34	29	30	33	39	-	38	28	35	128/10.02.	0,00
SO ₂	15	16	16	12	10	10	10	11	20	16	16	16	14	316/15.09.	0,29
NO _x	16	20	11	12	12	13	10	11	14	13	20	15	14	56/25.11.	0,00

V tabulce uvedené hodnoty jsou měsíční průměry vypočtené z průměrných 24 hodinových koncentrací, denní maximum v roce s datem výskytu (MAX/DAT) a relativní četnost překročení (RČP).

Dlouhodobé i krátkodobé emisní limity byly na uvedené stanici v roce 1999 dodrženy.

Popis stavu znečištění ovzduší výčtem úrovní imisních charakteristik látek měřených v dané lokalitě a jejich poměru k stanoveným imisním limitům je poměrně komplikovaný. Výsledkem snahy nahradit tento komplikovaný popis jednoduchou, nejlépe slovně vyjádřenou klasifikací, jsou různé konstrukce indexů kvality ovzduší.

Index kvality ovzduší (IKO) umožňuje, jako jeden z existujících metodických postupů, souhrnné vyhodnocení kvality ovzduší na základě měření nebo výpočtu koncentrací znečišťujících látek v ovzduší. Index se stanoví z ročních, denních nebo krátkodobých koncentrací. Využívá metodu nespojitých lineárních závislostí ke komplexnímu vyjádření reálných naměřených nebo vypočtených hodnot sledovaných látek v podobě jednoho bezrozměrného čísla v intervalu od 0 do 6. Index je nezávislý na počtu zahrnutých látek a lze jej využít pro hodnocení a srovnávání delších časových intervalů. Do výsledné hodnoty IKO jsou zahrnuty všechny sledovatelné parametry kvality ovzduší, pro které jsou stanoveny příslušné limity a navíc IKO obsahuje i člen vyjadřující synergii polévatého prachu a oxidu siřičitého. Postup navržený pracovníky Státního zdravotního ústavu Praha umožňuje přiřazení vypočtené hodnoty IKO jedné ze šesti úrovní:

- 0 - 1 čisté ovzduší
- 1 - 2 vyhovující ovzduší
- 2 - 3 mírně znečištěné ovzduší
- 3 - 4 znečištěné ovzduší
- 4 - 5 silně znečištěné ovzduší
- 5 - 6 ovzduší zdraví škodlivé

IKO vypočítaný z ročních průměrných koncentrací v roce 1999 na stanici Rožďalovice má hodnotu IKO = 1,356 tj. vyhovující ovzduší.

Problémem konstrukce indexů kvality ovzduší je to, že aplikovanými početními operacemi dochází de facto ke stanovování nových, legislativně nezakotvených limitních úrovní hodnocených látek. ČHMÚ proto souhrnně hodnotí kvalitu ovzduší jinou metodou, která respektuje stanovené imisní limity.

Třídění území dle kvality ovzduší (ČHMÚ)

Třída	Význam	Klasifikace
I	imisní hodnoty všech sledovaných látek jsou nejvýše rovny polovině imisních limitů IH _x	čisté - téměř čisté ovzduší

II	imísí hodnota některé látky je vyšší než 0,5 IH _x , ale žádný limit není překročen	mírně znečištěné ovzduší
III	imísí limit jedné je překročen, imísí hodnoty ostatních sledovaných látek jsou nejvýše rovny polovině imísí limitů IH _x	znečištěné ovzduší
IV	imísí limit jedné látky je překročen, imísí hodnoty některých dalších látek > 0,5 IH _x , ale = IH _x	silně znečištěné ovzduší
V	imísí limit více než jedné látky je překročen	velmi silně znečištěné ovzduší

V tomto souhrnném hodnocení kvality ovzduší (ČHMÚ, 1998) je ovzduší v Činěvsi charakterizováno II.třídou znečištění (mírně znečištěné ovzduší). V této úrovni znečištění leží asi 27% území ČR (72% v I., 0,0003% ve III., 0,25% ve IV. a 0,01% v V. třídě).

Zdroje znečišťování

Na území obce Činěves nejsou podle REZZO (Registr emisí a zdrojů znečišťování ovzduší) evidovány velké ani střední zdroje znečišťování ovzduší (malé zdroje znečišťování evidují a zpoplatňují jednotlivé obce). OÚ Činěves žádný malý zdroj neeviduje.

Značný vliv na kvalitu ovzduší v lokálním měřítku ale mají i domácí topeniště vytápěná pevnými palivy. Spalují převážně méně kvalitní paliva a znečišťující látky emitují do blízkosti dýchací zóny. Spalováním hnědého uhlí za nízkých teplot dochází např. ke vzniku nemetanových organických látek (VOC) - tj. olefinů, aldehydů a ketonů s prokázanými nebo pravděpodobnými karcinogenními účinky. Domácí topeniště jsou podle bilančních výpočtů 3. největším zdrojem VOC v ČR. V obci je tuhými palivy (převážně hnědým uhlím) vytápěno asi 90 % domácností. Domácí kotelny ročně emitují asi 38 t tuhých látek, 48 t oxidu siřičitého, 7 t oxidu dusíku, 112 t oxidu uhelnatého a 25 t uhlovodíků.

Z uvažovaných zdrojů znečišťování může mít značný vliv provoz zemědělského areálu, kdy např. chov prasat v blízkosti obytné zástavby může být zdrojem emitujícím pachové látky, amoniak a další škodliviny, které mohou obtěžovat obyvatele obce.

Na severovýchodním okraji řešeného území je v provozu areál bývalé cihelny, produkující dřevěné uhlí. Přestože se jedná o provoz negativně působící na ovzduší, nezhoršuje prostředí v zastavěném území Činěvsi.

Kvalita ovzduší v Činěvsi se výrazně neliší od celostátní úrovně a nepředstavuje limit pro rozvoj obce. Urbanistické řešení předpokládá v návrhovém období plynofikaci obce, která umožní změnit způsob vytápění domácností a tím výrazně snížit emise znečišťujících látek z těchto zdrojů. Emise z automobilové dopravy nemají na rozvoj obce vliv.

H.01.2 Povrchové a podzemní vody

Řešené území obce Činěves je odvodňováno vodo hospodářsky málo významnými toky: Velenickým potokem, Činěveským, Zásadnickým a melioračním kanálem Ze Sytné. Jakost vody není dlouhodobě sledována.

V obci je pouze dešťová kanalizace, splaškové vody jsou likvidovány v septicích a jímkách na vyvážení. Jak je u tohoto systému obvyklé, je část septiků pravděpodobně napojena na dešťovou kanalizaci, většina jímek netěsní a část splaškových vod je svedena do trativodů. Podle údajů Výzkumného ústavu vodo hospodářského T.G. Masaryka činí průměrný specifický odtok v obcích bez ČOV v kg.obyv⁻¹.rok⁻¹ 5,8 BSK₅, 0,57 P-celk a 8,8 N-celk. O případném znečištění podzemních vod nejsou údaje k dispozici.

Územní plán obce Činěves předpokládá výstavbu kanalizační sítě a odvedení splaškových vod na ČOV Dymokury. Při běžné účinnosti moderních ČOV se sníží množství vypouštěného znečištění v jednotlivých ukazatelích o 80 - 90%.

H.01.3 Hluk a vibrace

Hluk je jedním z hlavních faktorů ovlivňujících kvalitu především městského prostředí a je považován za jeden z nejzávažnějších faktorů negativně působících na zdravotní stav obyvatel. Důsledkem hlukové zátěže je zvyšování celkové nemocnosti, vznik neuróz, poruch spánku, poškozování sluchu i chorobných změn krevního tlaku. Nárůst ekvivalentní hladiny hluku A o 10 dB se projeví 10 - 12 % přírůstkem celkové nemocnosti. Následky se většinou

projevují s určitým zpožděním a s individuálním účinkem podle citlivosti každého jedince. Více než 90 % hluku je způsobováno lidskou činností a z toho přibližně 80 % hluku je vytvářeno dopravou, zejména automobilovou.

Hygienické limity

(viz. Nařízení vlády ČR č.502/2000 Sb.,o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací)

Nejvyšší přípustná ekvivalentní hladina hluku L_{Aeqp} ve venkovním prostoru se stanoví součtem základní hladiny hluku $L_{Az} = 50$ dB(A) a korekcí přihlížejících k místním podmínkám a denní době.

Korekce pro stanovení hodnot hluku ve venkovním prostoru:

Způsob využití území	Korekce dB(A)
Nemocnice – objekty	0*
Nemocnice – území, lázně, školy, stavby pro bydlení a území	+5 ***) (***)
Výrobní zóny bez bydlení	+ 20(***)

Pro noční dobu se použije další korekce – 10 dB s výjimkou hluku z železnice, kde se použije korekce – 5 dB.

*) Pro zdroje hluku uvedené v poznámce **) platí korekce – 5 dB.

**) Stanovená korekce neplatí pro hluk z provozoven (například továrny, výroby, dílny, prádelny, stravovací a kulturní zařízení) a z jiných stacionárních zdrojů například vzduchotechnické systémy, kompresory, chladicí agregáty).

***) V okolí hlavních komunikací, kde je hluk z dopravy na těchto komunikacích převažující a v ochranném pásmu drah, se použije korekce + 5 dB.

V případě hluku působeného „starou zátěží“ z pozemní dopravy je možné použít další korekci + 12 dB.

V případě Činěvsi lze použít korekce +5 dB(A) – stavby pro bydlení obytné soubory na obytném území a menších sídelních útvarů, korekce na denní dobu a dále korekce pro starou zátěž +12 dB (komunikační síť vybudovanou před 1.1.2000). To znamená, že nejvyšší přípustný hygienický limit je 67 dB(A) ve dne a 57 dB v noci.

Hlavním zdrojem hluku je v Činěvsi silniční doprava. Komunikace I/32 zastavitelným územím neprochází, ostatní komunikace III.třídy tvoří komunikační síť zastavěného území obce. Intenzita dopravy je poměrně nízká a proto hluk a další vlivy dopravy nejsou obyvateli obce vnímány jako vážný negativní faktor. Přesto urbanistické řešení navrhuje plochy pro obytnou výstavbu na okrajích zastavěného území, tudíž minimálně ovlivněného silničním provozem vedeným centrem zástavby.

H.01.4 Radonové riziko

Radon ^{222}Rn je inertní přírodní radioaktivní plyn, bez chuti a zápachu, nepostížitelný lidskými smysly. Radon vznikající radioaktivním rozpadem horninového uranu je uvolňován ze zrn minerálů a může migrovat do objektů (zejména do jejich sklepních a přízemních částí). Radon se s poločasem rozpadu 3,825 dne dále mění na izotopy polonia, olova a vizmutu, které jsou kovové povahy, jsou schopné vázat se na prachové částice v ovzduší a s nimi jsou vdechovány do plic. V plicích pak působí jako vnitřní zářiče, které mohou iniciovat karcinomy plic. Lidský organismus může být ovlivněn radonem pocházejícím ze tří hlavních zdrojů: z půdního vzduchu, z podzemní vody a ze stavebních materiálů. První dva zdroje úzce souvisejí s geologickým podložím.

Podle odvozené mapy radonového rizika leží Činěves v oblasti 1 - s nízkým radonovým rizikem (východní část současně zastavěné území a východní část správního území) a v oblasti 2 - se středním radonovým rizikem (západní část správního území obce a západní část zastavěného území). Zároveň jde o oblast s doloženou redistribucí uranu a s možností lokálních anomálií objemové aktivity radonu v půdním vzduchu.

Kategorie	Objemová aktivita ^{222}Rn [kBq.m ⁻³]		
1. nízké riziko	< 30	< 20	< 10
2. střední riziko	30 - 100	20 - 70	10 - 30
3. vysoké riziko	> 100	> 70	> 30
propustnost podloží	nízká	Střední	Vysoká

V odvozené mapě radonového rizika je vyjádřen potenciální výskyt radonové emanace v jednotlivých typech geologického prostředí. Rozdělení území do kategorií radonového rizika má pravděpodobnostní charakter. Je to způsobeno především vysokou plošnou variabilitou objemových aktivit radonu, závislou na řadě geologických i

negeologických faktorů. Podrobné posouzení radonové rizikovosti v jednotlivých lokalitách těchto oblastí vyžaduje přímá měření objemové aktivity radonu v detailním měřítku.

Požadavky na omezování ozáření z radonu a dalších radionuklidů stanovila do 1.7.1997 Vyhl. Ministerstva zdravotnictví ČR č. 76/1991 Sb. V souladu s touto vyhláškou požadoval příslušný stavební úřad k vydání stavebního povolení pro výstavbu a přestavbu budov výsledky měření radonu na staveništi. 1.7.1997 vstoupil v platnost zákon č. 18/1997 Sb. (atomový zákon). Směrné hodnoty pro rozhodování o protiradonových opatřeních, směrné hodnoty pro ozáření osob v důsledku výskytu radonu a další stanoví nový prováděcí předpis – Vyhláška Státního úřadu pro jadernou bezpečnost č. 184/1997 Sb., o požadavcích na zajištění radiační ochrany.

Pro snížení expozice obyvatel je třeba, aby stavební úřad vyžadoval prospekci radonu na staveništech u nových staveb i u rekonstrukcí.

H.02 Vyhodnocení urbanistické koncepce z hlediska ochrany půdního fondu

METODIKA VYHODNOCENÍ NÁVRHU ÚPO Z HLEDISKA OCHRANY PŮDNÍHO FONDU

Vyhodnocení navržené urbanistické koncepce z hlediska ochrany půdního fondu je dokumentováno grafickým výstupem, tabulkovými přehledy a textovým komentářem.

Grafický výstup

Samostatnou grafickou přílohu pro vyhodnocení ochrany půdního fondu představuje výkres č.7 Půdní fond, ÚSES, zeleň v měřítku 1:2880 (v měřítku 1 : 10 000 byla graficky vyjádřena hodnota půdy zákresem BPEJ a investic – meliorací ve fázi průzkumů a rozborů ÚPO). Ve výkresu č.7 jsou vyznačeny náležitosti potřebné pro posouzení urbanistické koncepce na základě kritérií ochrany půdního fondu. Z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu se jedná zejména o bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ). Jsou vyznačeny hranice BPEJ, jejich kódy a zařazení do tříd ochrany. Meliorované pozemky, v řešeném území se jedná o odvodnění, byly překresleny z podkladu, které na vyžádání poskytla Zemědělská vodohospodářská správa Poděbrady (ZVHS). Pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou vyznačeny dle evidence OkÚ Nymburk. Ve výkresech jsou z hlediska ochrany půdního fondu dále vyznačeny:

- hranice skutečně zastavěného území sídla

V grafice je zvýrazněno skutečně zastavěné území obce (šedivá plocha), které vychází z definice uvedené v novele zákona č.50/1998 Sb.,stavební zákon a z vyhlášky o ochraně zemědělského půdního fondu.

- lokality urbanistického rozvoje

Návrh urbanistického řešení je rozdělen na lokality urbanistického řešení, dle navrženého funkčního využití. Z hlediska časového horizontu jsou rozlišeny :

- lokality návrhového období (červeně čárkovaně ohraničeny a označeny arabskou číslicí) □
- územní rezervy pro výhledové období (červeně tečkovaně ohraničeny a označeny písmenem).

Vyhodnocení je provedeno vně hranice současně zastavěného území. Tuto hranici stanovil OÚ Činěves ve spolupráci s projektantem na základě metodického pokynu Ministerstva pro místní rozvoj. Tento metodický pokyn vymezuje hranici současně zastavěného území takovým způsobem, že vznikají rozdíly od vymezení dle definice současně zastavěného území uvedené v zákoně o ochraně zemědělského půdního fondu. V grafice je vyznačena hranice současně zastavěného území dle metodického pokynu.

Druhy pozemků v lokalitách urbanistického rozvoje jsou převzaty z mapového podkladu a upřesněny dle pochůzky v terénu. Rámcová charakteristika lokalit návrhového období je uvedena ve dvou tabulkových přehledech. V prvním jsou uvedeny dotčené druhy pozemků (kultury) a ve druhém je kvalita dotčené zemědělské půdy rozlišena pomocí tříd ochrany odvozených z bonitovaných půdně ekologických jednotek. V tomto přehledu je také uvedeno navržené funkční využití pomocí kódu:

BV ... bydlení venkovské

SM ... smíšená místní

VD ...drobná výroba a řemesla

Podrobnější charakteristika navrženého využití jednotlivých lokalit je uvedena v kapitole urbanistická koncepce.

- územní systém ekologické stability

Součástí tohoto výkresu je vyznačeno vymezení ÚSES po jeho zpracování do urbanistického řešení ve smyslu pátého kritéria Metodiky pro vymezování ÚSES. Z grafiky je zřejmé, které záměry se dostávají do blízkosti ÚSES nebo které záměry se dostávají do střetu s vymezeným ÚSES.

Tabulkové přehledy

Vyhotoveny jsou dva typy tabulkových přehledů. Z jednoho je patrné navržené funkční využití, dále zda jsou dotčeny meliorace a je v něm uveden rozsah dotčených BPEJ v lokalitě včetně jejich zařazení do tříd ochrany. Z druhého přehledu je patrná struktura dotčených druhů pozemků v jednotlivých lokalitách. Tabulkové přehledy jsou zpracovány pro návrhové období.

Textový komentář

V textovém komentáři jsou uvedeny všechny informace podstatné pro posouzení urbanistického řešení z hlediska ochrany půdního fondu. Stručně charakterizovány jsou územní rezervy.

Forma vyhodnocení

Vyhodnocení urbanistického řešení z hlediska ochrany půdního fondu je dokumentováno samostatným grafickým výstupem v měřítku 1:2880. Ve výkrese jsou vyznačena kritéria ochrany půdního fondu:

- zemědělský půdní fond
 - hranice bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ), kódy BPEJ a z nich odvozené třídy ochrany
 - odvodněné pozemky
- les
 - pozemky určené k plnění funkcí lesa dle katastrální mapy a navazující zájmové území v šíři 50 m

Údaje, které lze kvantifikovat, jsou shrnuty do tabulkových přehledů. Jsou v nich uvedeny informace o jednotlivých lokalitách návrhového období a sumární údaje za celý územní plán.

ZADÁNÍ ÚPO Z HLEDISKA OCHRANY PŮDNÍHO FONDU

V zadání územního plánu byly uvedeny následující požadavky týkající se ochrany půdního fondu. Konkrétně se jedná o následující záležitosti:

plán nenavrhne nové rozvojové plochy na prvních dvou bonitách

Z tabulkového přehledu je zřejmé, že jednotlivé lokality se nedotýkají prvních dvou tříd ochrany. Návrhové plochy jsou převážně navrženy na zemědělské půdě zařazené do 3. třídy ochrany (82,7%). Zbývající zemědělská půda je zařazena do 4. třídy ochrany (17,3%).

plán nenavrhne nové rozvojové plochy na meliorovaných půdách

Tento požadavek Zadání nebyl zcela naplněn s ohledem na systematicky odvodněné pozemky, které přiléhají k západní, severní a jižní hranici skutečně zastavěného území sídla. Urbanistická koncepce předkládá kontinuální rozvoj sídla a proto jsou lokality 1,6,7 a 8 navrženy na odvodněných pozemcích. Plošný rozvoj v těchto lokalitách rozšiřuje stávající funkční využití sídla. Tvarem výrazněji nenarušují organizaci zemědělského půdního fondu. Je nutné upozornit případné investory na odvodněných pozemcích, že musí zajistit nezávadnou funkčnost odvodněných ploch nedotčených zástavbou.

koordinace řešení se zpracováním pozemkových úprav

V letošním roce nejsou v k.ú. Činěves zadány komplexní pozemkové úpravy a ani pro rok 2002 se neuvažuje s jejich zadáním.

řešení nenaruší obdělávatelnost půdních celků

Z grafické přílohy je patrné, že nově navržené rozvojové plochy převážně navazují na současně zastavěné území sídla. Tím výrazněji nenarušují obdělávatelnost půdních celků.

plán nesmí narušit lesní půdy

Les je soustředěn ve východním okraji řešeného území, kde urbanistické řešení nenavrhuje nové rozvojové plochy. Požadavek zadání je splněn.

CHARAKTERISTIKA URBANISTICKÉHO ŘEŠENÍ Z HLEDISKA OCHRANY PŮDNÍHO FONDU.

Navržené urbanistické řešení je z hlediska ochrany půdního fondu rozděleno na jednotlivé lokality urbanistického rozvoje. Z hlediska času jsou rozlišeny na lokality návrhového období (označeny arabskou číslicí, v grafice ohraničeny červenou přerušovanou čarou) a územní rezervy (označeny velkým písmenem, v grafice ohraničeny červenou tečkovanou čarou). Jednotlivé lokality jsou rozlišeny na územně ucelené prostory podle navržené funkce.

Návrhové období

Lokalita 1 - Sever (smíšené využití)

orná půda; BPEJ 3.20.11(4. třída ochrany) - 0,14 ha; odvodněno

Lokalita navazuje na severní výběžek sídla. Z jihu je ohraničena zastavěným územím, z východu komunikací III/3244 a na severu sousedí s vymezeným územním systémem ekologické stability (ÚSES). Lokalita nenarušuje stávající organizaci zemědělského půdního fondu.

Lokalita 2 - parkoviště

orná půda; BPEJ 3.20.11(4. třída ochrany) - 0,14 ha; odvodnění není dotčeno

Lokalita navazuje na severní výběžek sídla. Z jihu je ohraničena zastavěným územím, z východu a severu ÚSES a ze západu silnicí III/3244. Zadání požadovalo vyřešit nevhodné parkování před Autocentrem Boura. Navržené parkoviště je v docházkové vzdálenosti k Autocentru. Lokalita nenarušuje stávající organizaci zemědělského půdního fondu.

Lokalita 3 – Východ I. (bydlení venkovské)

orná půda; BPEJ 3.20.11 (4. třída ochrany) - 0,4 ha; odvodnění není dotčeno

Lokalita je vymezena na severovýchodním okraji sídla. Ze dvou stran je ohraničena zastavěným územím a ze dvou zbývajících vymezeným ÚSES. Lokalita nenarušuje stávající organizaci zemědělského půdního fondu.

Lokalita 4 - Východ II. (bydlení venkovské)

orná půda - 3,77 ha; BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany) - 3,58 ha, 3.20.11 (4. třída ochrany) - 0,19 ha; odvodnění není dotčeno

Lokalita je vymezena na východním okraji sídla. Ohraničuje ji ze dvou stran zastavěné území sídla a ze dvou plochami vymezenými pro ÚSES, který v této poloze bude také plnit izolační funkci mezi obytnou plochou a komunikací I/32. Odvodnění není dotčeno. Lokalita nenarušuje stávající organizaci zemědělského půdního fondu.

Lokalita 5 - parkoviště

orná půda - 0,11 ha; BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany) - 0,01 ha a 3.20.01 (4. třída ochrany) - 0,1 ha; odvodnění není dotčeno

Jižní břeh rybníka Zásadník je využíván k rekreaci. Územní plán tento prostor doplňuje o parkoviště.

Lokalita 6 - Jih IV. (drobná výroba)

odvodněná orná půda (0,32 ha) a ostatní plocha (dle katastrální mapy) - 0,3 ha; BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany) - 0,32 ha

Lokalita je vymezena na jihovýchodním sídla. Ohraničuje ji ze severu zastavěné území, z východu stávající komunikace. Další rozvoj lokality jižním směrem je limitován ochranným pásmem elektrorozvodu.

Lokalita 7 - Západ II. (smíšené využití)

odvodněná orná půda (0,36 ha); BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany) - 0,36 ha

Na jihozápadním okraji sídla je vymezena lokalita pro smíšené využití.

Lokalita 8 – Západ III (drobná výroba a řemesla)

odvodněná orná půda - 2,08 ha; BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany)

Lokalita byla navržena podél komunikace III.třídy v proluce mezi stávajícím zemědělským areálem a provozem BIOSu. Ohraničena je z jihu výše zmíněnou komunikací, ze západu a východu současně zastavěným územím obce. Využití funkční plochy je limitováno vyhlášeným pásmem hygienické ochrany zemědělského areálu, tj. určeno je pro

podnikatelské využití – drobnou výrobu a řemesla (VD).

Výhledové územní rezervy

Lokalita A – Jih I.-III. (bydlení venkovské)

orná půda, BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany); plocha je z cca 55% odvodněna

Na jižním okraji sídla je vymezena územní rezerva pro bydlení. Ze tří stran je ohraničena zastavěným územím a stávající komunikací. Lokalitu bude možné v případě potřeby využít postupně. Přibližně středem lokality prochází ve směru západ – východ terénní předěl. Případný další rozvoj jižním směrem je limitován ochranným pásmem elektrorozvodů.

Lokalita B – Západ I.-II. (drobná výroba)

orná půda, zahrady; BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany), plocha je odvodněna

Lokalita je vymezena na jihozápadním okraji sídla.

OCHRANA LESA

Urbanistické řešení se nedotýká pozemků určených k plnění funkcí lesa ani prostoru ve vzdálenosti 50 m od jejich hranice. V grafice je vymezen územní systém ekologické stability, který je v návaznosti na sídlo navržen jako lesní porost. V této poloze bude mít ÚSES také funkci izolační mezi obytnou funkcí a obchvatem silnice I/32. Navržené zalesnění je rozděleno na jednotlivé dílčí úseky.

Územní plán obce Činěves nenavrhuje na lesních plochách rekreační ani sportovní plochy.

Zalesnění

V územním plánu obce Činěves nejsou navrženy plochy k zalesnění. Pozemky, na kterých jsou vymezeny prvky ÚSES jsou doporučeny k zatravnění. Přesné vymezení určí projekt územního systému ekologické stability.

L₁ - 0,52 ha

Úsek je veden severně od sídla podél západního okraje silnice III/3244. Dotčena je odvodněná orná půda zařazená do BPEJ 3.20.11 (4. třída ochrany).

L₂ - 1,59 ha

Úsek vedený podél severovýchodního okraje sídla. Dotčena je orná půda zařazená do BPEJ 3.20.01 (4. třída ochrany) a 3.20.11 (4. třída ochrany). Pozemky nejsou odvodněny.

L₃ - 0,86 ha

Úsek na východním okraji sídla. Tento úsek má také významnou izolační funkci bydlení (lokalita 4) od silnice I/38, která je ve vzdálenosti 100 - 150 metrů. Dotčena je orná půda zařazená do BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany). Pozemky nejsou odvodněny.

L₄ - 1,59 ha

Prostor východně od kostela sv. Václava směrem k silnici I/38. Východní okraj sídla má přírodnější charakter, který je dán vyšším zastoupením zahrad, sadů, luk, pastvin, nelesních dřevin a drobnou vodotečí. Dotčena je orná půda zařazená do BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany). Pozemky nejsou odvodněny.

L₅ - 0,9 ha

Plocha trojúhelníkového charakteru, vymezená ze západu silnicí I/32, ze severovýchodu rybníkem Zásadník a na jihovýchodě ovocným sadem. Dotčena je orná půda zařazená do BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany). Pozemky nejsou odvodněny.

L₆ - 0,69 ha

Úsek vedený po východní straně silnice I/38 jihovýchodně od sídla. Dotčena je orná půda zařazená do BPEJ 3.07.00 (3. třída ochrany) a 3.20.14 (4. třída ochrany). Pozemky nejsou odvodněny.

I. PLOCHY VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÝCH STAVEB

Ve smyslu § 108, odst. 3 novely zák. č. 50/76 Sb. , o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) , lze za stavby a opatření ve veřejném zájmu považovat stavby a opatření určené pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejné technické vybavení území, pro ochranu životního prostředí (stavby pro zneškodňování odpadů, pro zásobování vodou, odvádění odpadních vod a jejich čištění, pro veřejnou dopravu, pro veřejné školství, pro veřejnou správu...)

Vymezené plochy pro veřejně prospěšné stavby jsou zakresleny v grafické příloze této kapitoly, výkresu č.9 Veřejně prospěšné stavby v měřítku 1 : 2 880 (výřezu výkresu). Navrhovaná vedení technických sítí a zařízení, která jsou zahrnuta do veřejně prospěšných staveb, jsou podrobněji graficky vyznačena v příslušných výkresech č.3 – 7.

Pro návrhové období do roku 2015 územního plánu obce Činěves se jedná o tyto plochy:

A. TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA

A.01 Vodní hospodářství (viz výkresy č.3, 4 a 5)

- **trasy navrhovaných úseků vodovodních řadů**, včetně nezbytných zařízení
- **trasy vakuových kanalizačních stok a hlavních stok**, směřujících na ČOV, včetně **přečerpávacích zařízení (vakuové a přečerpávací stanice)**

A.02 Energetika (viz výkresy č.3, 6 a 7)

- trasy navrhovaného **vzdušného vedení i kabelových elektrických vedení**
- trasy **spojových kabelů**, umístění **uličních rozvaděčů**
- trasy vedení **přípojky VTL plynu** a pozemek pro umístění **regulační stanice VTL/STL plynu a trasy rozvodů STL plynu** v zastavitelném území

Upřesnění tras technických sítí a umístění zařízení technického vybavení na konkrétní pozemky lze provést na základě zpracování podrobnější projektové dokumentace k jednotlivým inženýrským sítím.

B. DOPRAVA (viz výkres č.1,2 a 3)

- navržené trasy **místních obslužných komunikací** v navrhovaných lokalitách urbanistického rozvoje

J. LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

J.01 Limity využití území, vyplývající z platných právních předpisů a správních rozhodnutí

KULTURNÍ PAMÁTKY A HISTORICKY CENNÉ OBJEKTY

(zák.č.20/87 Sb. o státní památkové péči, ve znění zák. č.425/90 Sb., vyhláška č.66/88 Sb.)

V obci Činěves do seznamu nemovitých kulturních památek OkÚ Nymburk : **areál kostela sv.Václava** (č.1806) a **areál fary** (č.10056).

OCHRANA PŘÍRODY

Ochranou přírody a krajiny se podle zákona č. 114/1992 Sb. rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

Vyhlášené a navržené prvky ochrany přírody se v řešeném území nevyskytují.

Na území obce Činěves proto představují v tomto případě limity ochrany přírody pouze významné krajinné prvky ze zákona (nivy vodotečí, vodní plocha a lesní porosty) a územní systém ekologické stability

Významný krajinný prvek - ze zákona jsou Velenický potok s přílehlou nivou, rybník Zásadník a lesní porosty.

Územní systém ekologické stability (ÚSES) - dle zák. 114/92 § 3 písm.a) vzájemně propojený soubor přirozených i pozmeněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu - je v řešeném území zastoupen prvky regionálního a místního (lokálního) systému ekologické stability, reprezentovanými :

- navrženým regionálním biokoridorem **RBK I.(teplomilný doubravní)** v minimální šíři 50 m s vloženým lokálním biocentrem **LBC 1/1 (funkční)**
- funkčním regionálním biokoridorem **RBK II. (mezofilní hájový)** s vloženým lokálním biocentrem **LBC 1/2**
- navrhovaným lokálním biokoridorem **LBK 2** s loženými biocentry **LBC 2/2 (funkční) a LBC 2/1 (navržené)**
- převážně funkčním lokálním biokoridorem **LBK 1**

Některé prvky ÚSES jsou zároveň významnými krajinnými prvky, vyplývajícími ze zákona č.114/1992 Sb.

OCHRANA PŮDNÍHO FONDU

- zájmové území (**pásmo možného dotčení pozemků určených k plnění funkcí lesa**) o šíři 50m od hranice pozemku (dle zák.č.285/1995 Sb. o lesích)
- na základě bonitovaných půdně ekologických jednotek byly stanoveny **stupně přednosti v ochraně ZPF a třídy ochrany**. Nejvyšší třídy půdy dle vymezení Metodického pokynu OOLŽP MŽP ze dne 1.10.1996 jsou v nezastavitelném území chráněny
- **investice v ZPF – odvodnění** v celém plošném rozsahu
 - **zemědělské vodní toky** (vodoteče ve správě ZVHS Poděbrady)

VODNÍ ZDROJE, VODNÍ PLOCHY A TOKY

- provozní pásmo **vodotečí a vodních ploch** v šíři 6m od břehové čáry (vyhláška MLVHZ č.19/1978 Sb., kterou se stanoví povinnosti správců vodních toků a upravují se některé otázky týkající se vodních toků v platném znění)
- ochranné pásmo **II.stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady – Sadská** (stanovené usnesením vlády č.127 ze dne 2.6.1976) platí pro celé správní území obce Činěves
- hranice **zátopového území Q₁₀₀ dle zákresu** nebyla pro rybník Zásadník a pro Jakubský rybník (leží na hranici řešeného území) k dispozici

VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ

- pro vodovodní potrubí platí ČSN 75 5401, kde je stanoveno doporučené ochranné pásmo 2 m.

ENERGETIKA

Zákon č. 485/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích stanoví ochranná pásma rozvodných zařízení procházejících řešeným územím následovně :

- **venkovní vedení 22kV** s ochranným pásmem 10m (7m realizovaná po roce 1995) od krajního vodiče na obě strany
- **zděných trafostanic** o průměru 30m (20m u realizovaných po roce 1995) kolem vlastního objektu
- **stožárových trafostanic** o průměru 10 m (7m u realizovaných po roce 1995)
- **kabelová vedení 22kV** s ochrannými pásmy 1m po obou stranách krajního kabelu

TELEKOMUNIKACE

Ochranná pásma jsou dána zákonem o telekomunikacích z r 1992 a to :

- **sdělovacího kabelového vedení** 1m po celé délce trasy na obě strany od krajního kabelu

DOPRAVA

V řešeném území se uplatňují ochranná pásma dopravních staveb (v souladu se zákonem č. 13/97 Sb., o pozemních komunikacích) mimo jeho souvisle zastavěné části :

- podél silnice I.třídy 100 metrové ochranné silniční pásmo po obou stranách vozovky
- podél silnic II. a III. třídy 15 metrové ochranné silniční pásmo.

V souladu se zákonem č. 266/94 Sb. o drahách se v řešeném území uplatňuje ochranné pásmo celostátní i regionální dráhy vedené ve vzdálenosti 60 m po obou stranách dráhy, nejméně však ve vzdálenosti 30 m od hranic obvodu dráhy.

Zřizování staveb v ochranném pásmu drah a jejich provoz je možný pouze se souhlasem Drážního úřadu.

NEROSTNÉ SUROVINY

Do řešeného území nezasahují ložiska nerostných surovin, chráněná ložisková území ani dobývací prostor, která jsou podle zák. č.44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon) v platném znění limitem využití území se stanovenými pravidly využítí.

V řešeném území je evidováno sesuvné území č.1870 o velikosti 5 x 5 m, které je z hlediska využití území pro zástavbu limitujícím jevem.

HYGIENA PROSTŘEDÍ

Vyhlášené pásmo hygienické ochrany zemědělského areálu v Činěvsi je zakresleno stejně jako všechny limitující jevy ÚPO Činěves byly graficky dokumentovány v hlavních výkresech : č.1 Hlavní výkres – Návrh využití území obce 1 : 10 000 a č.2 Hlavní výkres – Návrh využití území sídla, doprava 1 : 2880.

J.02 Limity využití území, vyplývající z urbanistického návrhu

Územním plánem obce Činěves navržené limity představují navržená pásma (ochranná a bezpečnostní) u technických a dopravních staveb. Jsou vymezena dle platných právních předpisů (červen 2002) a vztahují se k navrhovaným liniovým vedením technických sítí a technickým zařízením dle navrhovaného urbanistického řešení :

- ochranné pásmo navržených **kanalizačních stok** v šíři 3 m (dle ČSN 75 6402)
- ochranná pásma navržené **trafostanice V TS – 1** o průměru 20 m kolem vlastního objektu
- **kabelová vedení 22kV** s ochrannými pásmy 1m po obou stranách krajního kabelu
- ochranná a bezpečnostní pásma navrhované **připojky VTL plynovodu a regulační stanice STL/VTL plynu** budou vymezena na základě zpracované projektové dokumentace dle příslušné ČSN
- ochranné pásmo STL plynovodu v zastavěném území v šíři 1 m od osy potrubí

Ve výkresech č.1 Hlavní výkres – Návrh využití území obce v měřítku 1 : 10 000 a č.2 Hlavní výkres – Návrh využití území sídla, doprava v měřítku 1 : 2 880 je zakreslena hranice zastavitelného území, která je rovněž navrženým limitem.

K. VYMEZENÍ ZÁVAZNÉ ČÁSTI ÚPO ČINĚVES

K.01 Zásady funkční a objemové regulace zastavitelného území

Navržené urbanistické řešení odpovídá současné potřebě regulačního charakteru a úrovni zpracování návrhu územního plánu. Jednotlivé pozemky jsou ve výkresu č.1 (Hlavní výkres - návrh využití území obce v měřítku 1 : 10 000) a výkresu č.2 (Hlavní výkres – návrh využití území sídla, doprava v měřítku 1 : 2 880) rozděleny do funkčních ploch podle činností, které se v nich mohou realizovat (a naopak, které jsou na daném pozemku nepřipustné). Regulativy funkčního využití ploch jsou obsaženy v následující kapitole textu. Každá funkční složka je upřesněna popisem regulativů funkčního využití pozemků, prostorového a objemového uspořádání staveb.

Koncepce **regulace využití území** předpokládá členění území podle dominantních činností, přičemž je však nutno brát v úvahu také vliv okolí. Např. zastavitelné území obce, ležící podél stávajících tras komunikací III.třídy doporučujeme využít jako prostory pro situování provozoven obsluhy a služeb (SM), popřípadě v centru zástavby sídla kolem návsi pro situování provozoven občanského vybavení a služeb (SC). Vlastní obytné území (BV) tak bude "odstíněno" smíšenou místní zónou (SM) před rušivým vlivem z dopravy, především silniční a před negativním vlivem provozu zemědělského areálu.

V urbanistickém návrhu je funkční regulace jednotlivých pozemků doplněna o prvky objemové regulace pro modernizaci, přestavbu i novou výstavbu, podrobněji popsané v kapitole K.01.2 Zásady prostorového uspořádání a architektonického řešení objektů v textové části územního plánu obce.

Navrhované zásady funkční regulace v řešeném území člení správní území obce na :

1. **území zastavěné a zastavitelné;** tj. pozemky situované v současně zastavěném území obce a pozemky navrhované pro výstavbu do roku 2015 (v návrhovém období), resp.tvořící navrhované zastavitelné území obce do roku 2015.
2. **území kulturní krajiny, tj. území, které není obecně určeno k zastavění,** tj.plochy orné půdy, lesních pozemků, trvalých travních porostů, vodotečí jsou navržena dle míry své využitelnosti k určeným funkcím v území do krajinných zón produkčních, přírodních nebo smíšených.

Pro oba zmíněné druhy územních ploch jsou uvedeny závazné regulativy využití území v následujícím členění :

- označení regulativu využití území dle příslušného kódu, definující územní zónu dle činnosti :
 - dominantní využití území
 - přijatelné využití území, činnost a umístění stavby
 - nepřipustné využití území, činnost a umístění stavby
 - regulativy prostorového a objemového uspořádání zástavby.

R e g u l a t i v y u ž i t í ú z e m í vymezuje dominantní využití území, popř. více možností využití pozemku, které lze v daném území uplatnit, aniž by docházelo ke vzájemným střetům.

Území s dominantním způsobem využití jsou vymezována proto, aby se různé formy využití nedostaly do střetů nebo se navzájem nevyklučovaly. Z toho důvodu je každému pozemku (ploše) stanoven dominantní způsob využití území, jehož požadavkům musí být ostatní přípustné využití území, činnosti a stavby podřízeny.

Dominantní činnost určuje hlavní orientaci funkčního využití území. Přijatelné činnosti nesmí být v konfliktním vztahu k činnosti dominantní a jako takové podléhají ohlašovací povinnosti.

Území smíšená jsou vymezována v případech, kdy nelze stanovit jednu z forem využití území jako dominantní a území umožňuje lokalizaci několika činností za podmínky, že bude zabráněno jejich vzájemným kolizím a negativnímu vlivu navzájem. V takovýchto územích je pak zastoupeno více činností a slouží více účelům.

Činnosti, které nejsou v regulativu funkčního využití obsaženy pod žádným z bodů, podléhají povolovacímu řízení na základě platných předpisů a zákonů (z oblasti hygieny prostředí, územního, stavebního a občanského práva, apod.).

V y u ž i t í ú z e m í je takové jeho uspořádání a využití (pozemků a staveb), které vyhovuje zvolenému způsobu nebo účelu, pro který je plocha určena.

Regulativy prostorového a objemového (architektonického) řešení zástavby (novostavby a dostavby)

Zde jsou uváděny údaje o velikostech pozemků a staveb, podmínky pro jejich umístění (koeficient zastavění) a využití (způsob zástavby), výšková a plošná omezení při výstavbě (požadavky na velikost a výšku staveb, použité materiály)

Účelem stanovení zásad funkční a objemové regulace v řešeném území (regulativů pro zástavbu a využití území) je zachování a ochrana hodnot a vlastností území.

Kódy využití územních ploch jsou vyznačeny ve výkresu č.1 (Hlavní výkres – návrh využití území obce v měřítku 1 : 10 000) a výkresu č.2 (Hlavní výkres – návrh využití území sídla,doprava v měřítku 1 : 2 880), kde je patrné i jejich územní vymezení.

Podle typu kódu je rozlišeno:

I. Území zastavitelné (zastavěné a navrhované stavební pozemky): kód je vyznačen dvěma velkými tiskacími písmeny (případně s dalším indexem) :

BV	-	Bydlení venkovské
BH	-	Bydlení hromadné
BR	-	Bydlení v rozptýlu
SM	-	Smíšené využití – místní
SM ₁	-	Smíšené využití – místní specifické
SC	-	Smíšené využití - centrální
OV	-	Obslužná sféra – občanská vybavenost
OD	-	Dopravní vybavenost
RS	-	Rekreace – sportovní
VP	-	Výroba - průmyslová a sklady
VD	-	- drobná a řemeslná
VZ	-	- zemědělská
ZS	-	Sídelní zeleň - veřejná
ZS ₃	-	- nezastavitelné zahrady

I. Území kulturní krajiny - krajinné zóny - pozemky, které nejsou určeny k zastavění: kód je vyznačen jedním velkým písmenem (případně s dalšími indexy funkčního využití) :

P	-	Přírodní zóna
Z	-	Zemědělská zóna
L	-	Lesní zóna
S	-	Smíšené zóny (s indexy dle zastoupených činností):
	•	Z – zemědělská produkce
	•	L – lesní produkce
	•	P – přírodní stabilizační funkce
	•	V - vodohospodářská funkce
	•	U – urbanizovatelné území
	•	O – ochranná funkce

K.01.1 Přehled regulativů využití území

ZASTAVITELNÉ ÚZEMÍ (současně zastavěné území obce + navrhované stavební pozemky)

I.01 Bydlení venkovské

BV

Regulativy využití území:

A. Dominantní využití:

Bydlení - plochy nízkopodlažní obytné zástavby s drobným hospodářským zázemím

B. Přijatelné využití:

- nerušící domácí výroba
- drobná hospodářská a chovatelská a pěstitelská činnost, provozovaná i ve vlastních účelových stavbách
- ubytovací zařízení (pensiony) se zajištěným parkováním hostů na vlastním pozemku
- individuální rekreace
- maloobchodní a stravovací služby
- zařízení sociálních služeb
- zdravotnická zařízení (ordinace)
- zařízení péče o děti a školské zařízení
- kulturní zařízení a stavby pro církevní účely (knihovny, galerie)
- drobné sportovní plochy a relaxační zařízení
- odstavné plochy, parkoviště a garáže pro osobní automobily, výhradně pro potřebu obyvatel zóny, umístěné na vlastním pozemku
- místní obslužné a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti
- plochy veřejné zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; uliční stromořadí

Zařízení a stavby přípustného využití sloužící potřebám obyvatel obce.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky narušují obytné prostředí sousedních bytů (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.), především se jedná o :
- dopravní terminály a centra dopravních služeb
- umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
- obchodní zařízení nadmístního významu (velkoobchod)

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro novostavby a přestavby:

Jednotlivé objekty, popř. seskupení obytných a hospodářských objektů (statky) jejichž využití odpovídá nárokům na rodinné bydlení s užitkovými zahradami, o velikosti v rozmezí cca 800 – 1 000 m². Rodinné domy tradiční formy zastavěné, výškově o 1- 2 .nadzemních podlažích s využitelným podkrovím.

Případné dostavby proluk, objektů nebo nástavby musí měřítkem, formou zastřešení (výškou římsy, směrem a výškou hřebene) respektovat kontext a charakter okolní zástavby. V případě dostavby proluk novými objekty se předpokládá dle možností vestavba garáže nebo zajištění parkování na vlastním pozemku.

U nových staveb je podmínkou garážování na vlastním pozemku.

Střecha sedlová, sklon min.30 %.

I.02. Bydlení hromadné

BH

Regulativy využití území:

A. Dominantní využití:

Bydlení v bytových domech

B. Přijatelné využití :

- ubytovací a sociální služby (pensiony, domy s pečovatelskou službou)
- maloobchodní a stravovací služby
- zdravotnická zařízení (ordinace)
- zařízení péče o děti a základní školské zařízení
- kulturní zařízení a stavby pro církevní účely (knihovny, galerie)
- drobné sportovní plochy a relaxační zařízení
- odstavné plochy, parkoviště a garáže pro osobní automobily (výhradně pro potřebu obyvatel zóny)
- místní obslužné a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti, řešené jako integrovaná součást zástavby
- veřejná prostranství, osázená okrasnou zelení, vybavená prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; uliční stromořadí

Zařízení a stavby přípustného využití pouze lokálního významu.

C. Nepřípustné využití :

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky narušují obytné prostředí zóny a sousedních bytů (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.), především se jedná o :
- dopravní terminály a centra dopravních služeb
- umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
- obchodní zařízení nadmístního významu (velkoobchod, velkoobchod)
- chov hospodářských zvířat

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro přestavby:

Eventuelní stavební úpravy musí měřítkem, formou zastřešení (výškou římsy a hřebene) respektovat kontext a charakter okolní zástavby. Výstavba nových objektů se nepředpokládá.

I.03 Bydlení venkovské v rozptylu**BR****Regulativy využití území:****A. Dominantní využití:**

Bydlení - plochy nízkopodlažní obytné zástavby na rozlehlých pozemcích krajinného charakteru

B. Přijatelné využití:

- nerušící domácí výroba
- drobná hospodářská a chovatelská a pěstitelská činnost, provozovaná i ve vlastních účelových stavbách
- ubytovací zařízení (pensiony) se zajištěným parkováním hostů na vlastním pozemku
- lokální maloobchodní a stravovací služby
- zařízení služeb obyvatelstvu
- hygienické služby a relaxační zařízení

Zařízení a stavby přípustného využití sloužící potřebám obyvatel obce.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky narušují obytné prostředí na sousedních pozemcích obytné zástavby (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.), především se jedná o :
- dopravní terminály a centra dopravních služeb
- umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
- obchodní zařízení (prodejny)

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro novostavby a přestavby:

Jednotlivé objekty, popř. seskupení obytných a hospodářských objektů (statky) jejichž využití odpovídá nárokům na rodinné bydlení s užitkovými zahradami, na pozemcích o velikosti nad 1 500 m². Rodinné domy tradiční formy zastavěné, výškově o 1 nadzemním podlaží s využitelným podkrovím.

Případné úpravy staveb musí měřítkem, formou zastřešení (výškou římsy, směrem a výškou hřebene) respektovat a charakter okolní krajiny. V případě dostavby proluk novými objekty se předpokládá dle možností vestavba garáže

nebo zajištění parkování na vlastním pozemku.

U nových staveb je podmínkou garážování na vlastním pozemku.

Střecha sedlová, sklon min.30 %.

I.04 Smíšené využití - místní

SM

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

Bydlení – plochy nízkopodlažní obytné zástavby s provozovny nerušících služeb

B. Přijatelné činnosti:

- provozovny obslužných (servisních) služeb
- ubytovací zařízení (pensiony) se zajištěným parkováním hostů na vlastním pozemku
- administrativní a správní zařízení
- maloobchodní a stravovací služby
- zařízení sociálních služeb
- zdravotnická zařízení (ordinace)
- zařízení péče o děti a školské zařízení
- školící, výchovná a vzdělávací zařízení
- kulturní zařízení a stavby pro církevní účely (knihovny, galerie)
- drobné sportovní plochy, dětská hřiště a relaxační zařízení nepředstavující areály
- odstavné plochy, parkoviště a garáže pro potřebu obyvatel zóny a na vlastním pozemku
- místní obslužné a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti (dle možností řešená jako integrovaná součást zástavby)
- plochy veřejné zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; uliční stromořadí

Podnikatelská činnost může být realizována i ve vlastních účelových stavbách.

Parkování vozidel návštěvníků musí být zajištěno na vlastním pozemku.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.) narušují životní prostředí stavebních pozemků sousedních obytných staveb a staveb sloužících veřejnosti (občanské vybavenosti např. ubytovací, školská a zdravotnická), především se jedná o :
- dopravní terminály a centra dopravních služeb
- umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
- obchodní zařízení nadmístního významu (velkoobchod, velkoobchod)
- individuální rekreace v rekreačních stavbách a zařízeních

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro novostavby a přestavby:

Stavby, popř. seskupení obytných a účelových staveb musí architektonickým členěním stavebních forem, a zejména celkovým objemem zastavění respektovat měřítko a kontext okolní zástavby.

Individuální zástavba (max. 2 podlaží s využitelným podkrovím) na pozemcích o velikosti cca 1 000 – 1 800 m².

Střecha sedlová, sklon min. 30 %.

I.05 Smíšené využití - místní specifické

SM₁

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

Bydlení – plochy nízkopodlažní obytné zástavby s provozovny

B. Přijatelné činnosti:

- provozovny výrobních a servisních služeb
- administrativní a správní zařízení
- maloobchodní a stravovací služby
- zařízení sociálních služeb
- školící, výchovná a vzdělávací zařízení
- drobné sportovní plochy, dětská hřiště a relaxační zařízení nepředstavující areály
- odstavné plochy, parkoviště a garáže pro potřebu obyvatel zóny a na vlastním pozemku
- místní obslužné a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti (dle možností řešená jako integrovaná součást zástavby)
- plochy veřejné zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; uliční stromořadí

Podnikatelská činnost může být realizována i ve vlastních účelových stavbách.

Parkování vozidel návštěvníků musí být zajištěno na vlastním pozemku.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.) narušují životní prostředí stavebních pozemků sousedních obytných staveb a staveb sloužících veřejnosti (občanské vybavenosti např. ubytovací, školská a zdravotnická), především se jedná o :
 - dopravní terminály a centra dopravních služeb
 - umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
 - obchodní zařízení nadmístního významu (velkoprodejny, velkoobchod)
 - individuální rekreace v rekreačních stavbách a zařízeních

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro novostavby a přestavby:

Stavby, popř. seskupení obytných a účelových staveb musí architektonickým členěním stavebních forem, a zejména celkovým objemem zastavění respektovat měřítko a kontext okolní zástavby.

Individuální zástavba (max. 2 podlaží s využitelným podkrovím) na pozemcích o velikosti cca 1 000 – 1 800 m².

Střeška sedlová, sklon min. 30 %.

I.06 Smíšené centrální využití**SC****Regulativy funkčního využití území:****A. Dominantní využití:**

Bydlení – plochy nízkopodlažní obytné zástavby se zařízeními obslužné sféry

B. Přijatelné činnosti:

- ubytovací zařízení (pensiony) se zajištěným parkováním hostů na vlastním pozemku
- administrativní a správní zařízení
- maloobchodní a stravovací služby
- zařízení sociálních služeb
- zdravotnická zařízení (ordinace)
- zařízení péče o děti a školské zařízení
- školící, výchovná a vzdělávací zařízení
- kulturní zařízení a stavby pro církevní účely (knihovny, galerie)
- drobné sportovní plochy, dětská hřiště a relaxační zařízení nepředstavující areály
- odstavné plochy, parkoviště a garáže pro potřebu obyvatel zóny a na vlastním pozemku
- místní obslužné a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti (dle možností řešená jako integrovaná součást zástavby)
- plochy veřejné zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; uliční stromořadí

Podnikatelská činnost může být realizována i ve vlastních účelových stavbách.

Parkování vozidel návštěvníků musí být zajištěno na vlastním pozemku.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.) narušují životní prostředí stavebních pozemků sousedních obytných staveb a staveb sloužících veřejnosti (občanské vybavenosti např. ubytovací, školská a zdravotnická), především se jedná o :
 - dopravní terminály a centra dopravních služeb
 - umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
 - obchodní zařízení nadmístního významu (velkoprodejny marketového typu, velkoobchod)

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro novostavby a přestavby:

Stavby, popř. seskupení staveb musí architektonickým členěním stavebních forem, formou zastřešení, výškou hřebene a římsy a celkovým objemem zastavění respektovat měřítko a kontext okolní zástavby.

Individuální zástavba (max. 2 podlaží s využitelným podkrovím) na pozemcích o velikosti převážně nad 1 000 m².

Střeška sedlová, sklon min. 30 %.

Objekty a zařízení technické vybavenosti budou řešeny přednostně jako integrovaná součást zástavby.

I.07 Obslužná sféra - občanská vybavenost

OV

Regulativy využití území:

A. Dominantní využití:

Obslužné zařízení správní a komerční občanské vybavenosti

B. Přijatelné činnosti:

- bydlení správce nebo majitele
- výrobní i nevýrobní služby lokálního významu
- ubytovací zařízení (pensiony) se zajištěným parkováním hostů na vlastním pozemku
- drobné sportovní plochy a relaxační zařízení
- maloobchodní a stravovací služby
- zařízení sociálních služeb
- parkoviště pro potřebu zóny
- účelové a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti sloužící potřebám zóny
- plochy rekreační zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci

Podnikatelská činnost může být realizována ve vlastních účelových stavbách.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky (i druhotně - např. zvýšenou nákladní dopravou ... sklady apod.) narušují životní prostředí okolních stavebních pozemků a veřejných ploch, především se jedná o :
 - dopravní terminály a centra dopravních služeb
 - umístění staveb a zařízení výrobních a skladových
 - pěstitelská a chovatelská činnost
 - obchodní zařízení nadmístního významu (velkoprodejny, velkoobchod)
 - individuální rekreace v rekreačních stavbách a zařízeních

Regulativy prostorového a objemového uspořádání pro novostavby a přestavby:

Jednotlivé stavby a skupiny staveb na pozemcích, jejichž využití je podřízeno dominantnímu. Výška zástavby 2 nadzemní podlaží a podkroví.

Stavby musí svým měřítkem, formou zastřešení a výškou zástavby odpovídat kontextu a charakteru historicky vyvinuté venkovské zástavby v obci.

L08 Obslužná sféra - dopravní vybavenost

OD

Regulativy využití území:

A. Dominantní využití:

Trasy silniční a železniční dopravy, záchytná parkoviště, nádraží, čerpací stanice pohonných hmot

B. Přijatelné využití :

- servisní nevýrobní služby spojené s dopravní vybaveností
- stravovací zařízení (občerstvení, restaurace)
- krátkodobé ubytování, spojené s provozem hromadné dopravy osob
- plochy ochranné a izolační zeleně, osázené vzrostlou zelení (střední a vysokou), vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; uliční stromořadí a doprovodná zeleň

C. Nepřípustné využití:

Způsoby využití odlišné od vyjmenovaných v bodu A. (dominantní využití) a B. (přípustné využití) nejsou možné.

Regulativy prostorového a objemového uspořádání :

Zásady pro uspořádání území jsou stanoveny v platných ČSN 73 60 58, ČSN 73 60 56, ON 73 64 26, ČSN 73 60 59.

Liniové dopravní stavby musí být citlivě začleněny do krajiny, řešení parkovišť a architektonické členění staveb (zařízení) dopravní vybavenosti musí členěním stavebních forem a zejména celkovým objemem zástavby respektovat měřítko a kontext okolí.

L09 Rekreace a sport

RS

Regulativy funkčního využití území:

A. Dominantní využití :

Sport a relaxace, otevřená sportoviště.

B. Přijatelné využití :

- dočasné ubytování, stravovací a ubytovací zařízení,
- vyhrazené zpevněné plochy pro sport
- sportovní a relaxační zařízení klubového charakteru
- letní kina a otevřená kulturní zařízení
- parkoviště a dopravní zařízení, sloužící potřebám zóny
- účelové a pěší komunikace
- stavby a zařízení technické vybavenosti
- vyhrazená zeleň, sloužící výhradně potřebám zóny

Pouze činnosti slučitelné s dominantním využitím, které svým provozem neovlivní negativně sousední pozemky.

C. Nepřípustné využití :

- nepovolují se všechny činnosti, které jsou v rozporu se stabilizací přírodní složky a nesouvisí s vymezenými přijatelnými činnostmi dle bodu B.

Regulativy prostorového a objemového uspořádání :

Jednotlivé objekty, popřípadě skupiny objektů, jejichž využití odpovídá nárokům rekreačního nebo aktivního sportu. Povolování výstavby účelových staveb bude řešeno individuálně, podle konkrétního záměru.

Výška objektů max. 2. nadzemní podlaží a podkroví, u halových staveb max. 10 m. Podle možností střecha o sklonu min. 15 %.

Objekty musí architektonickým členěním stavebních forem a celkovým objemem zástavby respektovat měřítko a kontext okolní zástavby.

I.10 Výroba průmyslová, sklady

VP

Regulativy funkčního využití území:

A. Dominantní využití :

Výroba průmyslová výroba, skladování, výzkumná pracoviště a výrobní služby.

B. Přijatelné využití :

- správní a administrativní zařízení
- obslužná a lokální administrativa
- stravovací a obchodní zařízení a specifické služby pro lokální potřebu
- školící, výchovná a vzdělávací zařízení pro potřebu zóny
- vedlejší činnosti ve spojení s primárním průmyslovým využitím,
- plochy vyhrazené zeleně plnící funkci izolační a ochrannou
- účelové komunikace
- odstavné plochy, lokální parkoviště a garáže (servisní provoz) na vyhrazených pozemcích sloužící potřebám zóny
- dopravní a technické stavby a zařízení (čerpací stanice...).
- drobné sportovní plochy a relaxační zařízení klubového charakteru
- bydlení správce (majitele) – služební byty

C. Nepřípustné využití :

- všechny druhy činností, které by měřítkem zástavby, hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky (i druhotně - např. nákladní dopravou apod.) narušovaly nad přípustnou míru životní prostředí stavebních pozemků sousedních obytných staveb a pozemků sloužících veřejnosti, především se jedná o :
 - bydlení (kromě služebních a pohotovostních bytů)
 - zařízení občanské vybavenosti, např. zdravotnické a sociální služby (nemocnice - lůžková oddělení, domovy důchodců), zařízení péče o děti
 - zařízení základního školství
 - rekreační a kulturní zařízení

Regulativy prostorového a objemového uspořádání :

Stavby, soubory staveb a technologická zařízení svým architektonickým řešením a celkovým objemem zástavby respektují měřítko a kontext okolní zástavby.

Skupiny provozních objektů na pozemcích s koeficientem zastavění max. 40 % (u skladových areálů 30 %).

Výška zástavby v úrovni současné hladiny, max. 12 m. Stavební objekty a technologická zařízení svým architektonickým řešením a objemem zástavby respektují měřítko a kontext okolní zástavby.

V zóně bude nutné zřídit nezpevněné zatravněné plochy (podíl z celkové plochy min. 40%), ozeleněné keřovou a stromovou vegetací ochranného a izolačního charakteru.

I.11 Drobná výroba, řemesla

VD

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

Malovýrobní a řemeslná výroba, zařízení výrobních a nevýrobních služeb (nelze vyloučit mírnou zátěž okolí)

B. Přijatelné využití:

- vývojová pracoviště
- servisní zařízení
- obchodní zařízení místního významu
- skladovací zařízení
- dočasné ubytovací zařízení sloužící potřebám zóny
- administrativní a správní zařízením
- maloobchodní a stravovací služby

- školící, výchovná a vzdělávací zařízení
- specifická kulturní zařízení a relaxační centra nadmístního významu (kasino)
- drobné sportovní plochy a relaxační zařízení klubového charakteru
- bydlení správce (majitele) – služební byty
- odstavné plochy, parkoviště a garáže pro potřebu zóny
- stavby a zařízení technické vybavenosti
- plochy zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; ochranná a izolační zezeň

Parkování vozidel (osobních, nákladních) a provozní techniky musí být zajištěno na vlastním pozemku.

C. Nepřípustné využití:

- všechny druhy činností, které by měřítkem zástavby, hlukem, prachem, exhalacemi nebo organolepticky (i druhotně - např. nákladní dopravou apod.) narušovaly nad přípustnou míru životní prostředí stavebních pozemků sousedních obytných staveb a pozemků sloužících veřejnosti, především se jedná o :
- rekreace v rekreačních stavbách a zařízeních
- zařízení občanské vybavenosti : zdravotnická a sociální služby, zařízení péče o děti atd., která nejsou uvedena v bodu B.

Regulativy prostorového a objemového uspořádání :

Stavby, soubory staveb a technologická zařízení svým architektonickým řešením a celkovým objemem zástavby respektují měřítko a kontext okolní zástavby.

V území budou zřízeny nezpevněné zatravněné plochy (podíl z plochy pozemku min.40 %), sloužící retenci přívalových dešťových srážek. Nezastavěné plochy budou ozeleněny keřovou a stromovou vegetací ochranného a izolačního charakteru.

L12 Zemědělská výroba

VZ

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

Zemědělská výroba v zemědělské účelové zástavbě:

- chov hospodářských zvířat
- zpracování rostlinné produkce
- výrobní i nevýrobní zemědělské služby
- sklady zemědělských produktů a zemědělské techniky

(nelze vyloučit mírnou zátěž okolí)

B.Přijatelné využití:

- správní a provozní centrum lokálního významu
- ubytování pro sezónní pracovníky
- stravovací a obslužná zařízení lokálního významu
- zpracovatelská potravinářská výroba
- specifické zemědělské skladové provozy (skladování krmiv, hnojiv atd.)
- svoz a zpracování organického odpadu
- provozy drobné a řemeslné výroby
- provozy údržby staveb, zařízení a techniky
- stavby a zařízení technické vybavenosti
- bydlení správce (majitele) – služební byty
- odstavné a manipulační plochy, parkoviště, garáže a čerpací stanice PHM sloužící potřebám zóny
- stavby a zařízení technické vybavenosti
- plochy zeleně, osázené okrasnou zelení, vybavené prvky drobné architektury a mobiliářem pro relaxaci; ochranná a izolační zezeň

Parkování vozidel (osobních, nákladních) a zemědělské techniky musí být zajištěno na vlastním pozemku.

C. Nepřípustné využití:

- bydlení
- rekreace v rekreačních stavbách a zařízeních

- zařízení občanské vybavenosti, která nejsou uvedena v bodu B.

Regulativy prostorového a objemového uspořádání:

Nové zemědělské účelové objekty nejsou navrhovány. Eventuální přestavby a novostavby (např. v rámci krajinných zón smíšených se zemědělskou produkcí – S_Z) musí stavební formou a objemem zástavby respektovat kontext okolí. V případě nového záměru na plochách mimo zastavitelné území bude konkrétní návrh posuzován v rámci zpracování změn územního plánu obce a následného územního rozhodnutí.

Pro stávající stabilizovaný zemědělský areál platí: podíl nezpevněných ploch na pozemku bude min. 30 %.

I.13 Sídlní zeleň - veřejná

ZS

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

- Stabilizace přírodní složky uvnitř zastavěného území sídla převážně s charakterem veřejně přístupných ploch (veřejná a parková zeleň), využívaných pro každodenní rekreaci. Plochy zeleně parkově upravené, vybavené prvky zahradní architektury, plastikami a mobiliářem pro relaxaci.

B. Přijatelné využití:

- veřejné plochy pro sport za předpokladu uchování přírodní hodnoty území.
- pasivní rekreační pobyt
- pěší (popř. cyklistické) komunikace
- obslužná zařízení (občanské vybavení) formou drobných staveb, podřízené provozem přírodní hodnotě a rekreačnímu využití území
- pouze ve výjimečných případech (po individuálním posouzení konkrétního záměru) liniová vedení, plochy, stavby a zařízení technické vybavenosti

Zahradnická úprava a údržba. Převažující výsadba domácích druhů dřevin (po konzultaci s orgánem ochrany přírody).

C. Nepřípustné využití:

Všechny činnosti, které jsou v rozporu se stabilizací přírodní složky a nesouvisí s vymezenými přijatelnými

činnostmi dle bodu B. a dále :

- oplocení
- parkování a odstavování vozidel
- vedení silniční dopravy (nová výstavba)
- intenzivní formy hospodaření na pozemku.

Prostorové a objemové uspořádání území :

Nezastavitelné území obce - výjimečně je možné situovat drobnou architekturu v souvislosti s úpravou a využitím parteru.

Zastoupení ploch zpevněných je minimální s podmínkou jejich prověření v podrobnější projektové dokumentaci a po schválení orgánem ochrany přírody.

Podmínkou trasování nových vedení technických sítí (návrh i realizace) je minimální snížení podílu stávajících porostů a zapojení nové výsadby k původní.

Připouští se výsadba introdukovaných dřevin.

I.14 Sídlní zeleň – nezastavitelné zahrady

ZS₃

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

- Stabilizace přírodní složky uvnitř zastavěného území sídla na plochách soukromých

zahrad.

B. Přijatelné využití:

- pěstitelská činnost v přiměřeném poměru ke krajinným hodnotám území
- rekreační pobyt
- účelové komunikace
- pouze ve výjimečných případech (po individuálním posouzení konkrétního záměru) liniová vedení, plochy, stavby a zařízení technické vybavenosti

C. Nepřípustné využití:

Všechny činnosti, které jsou v rozporu se stabilizací přírodní složky a nesouvisí s vymezenými přijatelnými činnostmi dle bodu B.

Prostorové a objemové uspořádání území :

Nezastavitelné území obce. Zastoupení ploch zpevněných je minimální s podmínkou jejich prověření v podrobnější projektové dokumentaci.

Podmínkou trasování nových vedení technických sítí (návrh i realizace) je minimální snížení podílu stávajících porostů a zapojení nové výsadby k původní.

Převažující výsadba domácích druhů dřevin (připouští se výsadba introdukovaných dřevin).

KULTURNÍ KRAJINA (všeobecně nezastavitelné území)

P**II.01 Přírodní zóna**

A. Dominantní využití :

zajišťují naplnění těchto funkcí krajiny:

- uchování a vývoj původních a přírodě blízkých ekosystémů
- příznivé působení na okolní ekologicky méně stabilní části krajiny
- uchování druhového i genového bohatství původních druhů organizmů.

V přírodních zónách je zahrnut územní systém ekologické stability zejména na regionální úrovni (vyznačen ve výkresech č.1,2 a 8).

B. Přijatelné využití :

- realizace opatření a činností, směřujících k dodržení nebo zlepšení podmínek pro přirozený vývoj původních a přírodě blízkých ekosystémů
- obhospodařování zemědělského a lesního půdního fondu zejména z hlediska jejich mimoprodukčních funkcí
- u stávající zástavby lze připustit pouze základní údržbu
- údržba a ochrana památek a drobné architektury
- výstavba turistických, pěších a cyklistických cest je přípustná jen v trasách odsouhlasených orgánem ochrany přírody a za podmínek jím stanovených
- výkon práva myslivosti a rybářství posoudí orgán ochrany přírody, zda není v rozporu s podmínkami ochrany přírody
- údržba a ochrana technických sítí a zařízení za podmínek formulovaných orgánem ochrany přírody; jejich nová výstavba je přípustná výjimečně a za podmínky souhlasu daného orgánem ochrany přírody
- revitalizace vodních toků a nádrží za podmínek odsouhlasených orgánem ochrany přírody
- výjimečně výstavba účelových technických staveb na vodních tocích pouze se souhlasem orgánu ochrany přírody.

C. Nepřípustné využití :

- lokalizace nové výstavby (výjimku pro výstavbu technické infrastruktury posoudí orgán ochrany přírody)
- hospodaření s prostředky a činnostmi, které mohou způsobit podstatné změny biologické rozmanitosti, struktury a funkce ekosystémů
- nevratné poškození půdního povrchu
- zneškodňování a ukládání odpadů
- sbírání rostlin, kromě lesních plodů
- odchyťování živočichů
- rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů
- změna stávajícího vodního režimu pozemků, nesouvisející s hlavní funkcí území
- stavba v podélném směru s linií zóny elektrických vedení velmi vysokého napětí a dálkových produktovodů (ostatní podmínky stanoví příslušný orgán ochrany přírody)
- provádění terénních úprav bez souhlasu orgánu ochrany přírody
- oplocování pozemků bez souhlasu orgánu ochrany přírody
- převod pozemků do kultury (druhu) orná půda a zahrada

Prostorové uspořádání území:

Dodržení podmínek využití stanovených orgánem ochrany přírody je podmínkou.

II.02 Zemědělská zóna

Z

A. Dominantní využití:

Hospodaření na zemědělském půdním fondu vyšší a vysoké přirozené produkční schopnosti. Jsou vytvořeny předpoklady pro intenzivnější formy zemědělského hospodaření. Základní funkcí je zemědělská výroba.

B. Přijatelné využití:

- zemědělská produkce rostlinná a živočišná
- lokalizace zemědělské účelové výstavby pro prvovýrobu s přímou vazbou na daný ZPF
- ochrana a údržba chráněných a krajinných prvků přírody, vymezených Projektem pozemkových úprav
- investice do půdy, určené ke zvýšení produkce (meliorace, vodohospodářské úpravy)
- zakládání rybníků
- výstavba zařízení na získávání vody, určené k zemědělské činnosti
- výstavba zařízení na likvidaci znečišťujících odpadních vod ze zemědělských provozů zabezpečujících rostlinnou a živočišnou výrobu
- údržba a ochrana technických sítí a zařízení
- výstavba zemědělských účelových komunikací, včetně základní komunikační sítě (pěší, cyklistické, účelové), zabezpečující odpovídající průchodnost krajiny
- údržba a ochrana kulturních památek a drobné architektury.

C. Nepřípustné využití :

- lokalizace výstavby nesouvisějící se zemědělskou prvovýrobou (bydlení, rekreace, vybavenost občanská, průmyslová a drobná výroba, sklady, zpracování nerostných a druhotných surovin)
- výstavba na zpracování zemědělské a lesní produkce
- zakládání rekreačních vodních nádrží
- hospodaření, při kterém by byla znečišťována půda škodlivými látkami ohrožujícími zdraví nebo život lidí a existenci živých organismů

Prostorové uspořádání území:

Realizaci zemědělské činnosti nepoškozovat okolní pozemky a vlastnosti zemědělské půdy (fyzikální, biologické, chemické). Hospodaření na zemědělské půdě tak, aby nebyla kontaminována škodlivými látkami. Přípustné jsou pouze stavby a činnosti, zajišťující zemědělskou funkci v území.

II.03 Lesní zóna

L

Regulativy využití území :

A. Dominantní využití:

Hospodaření na lesním půdním fondu. Základní funkcí je lesní výroba, podřízená požadavkům lesního hospodářského plánu (LHP).

B. Přijatelné využití:

- lesní hospodářství (rostlinné a živočišné)
- lokalizace lesní účelové výstavby pro prvovýrobu bez možnosti dočasného ubytování vlastníků (uživatelů)
- ochrana a údržba chráněných prvků přírody
- zakládání, obnova a údržba krajinných prvků
- zakládání rybníků pro chov ryb, závlahu nebo ochranu proti vodní erozi
- výstavba technických zařízení zabezpečujících lesní hospodářskou činnost (jímání vody, ČOV, úpravný vody)
- údržba a ochrana technických sítí a zařízení
- výstavba účelových lesních komunikací – základní komunikační sítě zabezpečující pro veřejnost průchodnost lesními pozemky.

C. Nepřípustné využití :

- lokalizace výstavby nesouvisějící s lesní hospodářskou činností (bydlení, rekreace, občanská vybavenost, průmyslová a drobná výroba, sklady zpracování nerostných a druhotných surovin)
- účelová výstavba na zpracování lesní a jiné produkce

- zakládání rekreačních vodních nádrží.

Prostorové a objemové uspořádání území:

Realizaci lesní výroby nepoškozovat sousední pozemky a charakteristiku lesního půdního fondu (fyzikální, biologické, krajinařské a ekologické). Hospodařit na lesní půdě tak, aby nebyla kontaminována škodlivými látkami. Přípustné jsou pouze stavby a činnosti, zajišťující lesní funkci v území a respektující požadavky lesního zákona.

II.04 Smíšená zóna (s indexem)

S...

A. Dominantní využití:

Polyfunkční využití krajinného území neumožňuje stanovit dominantní využití.

B. Přijatelné využití:

Smíšené využití krajinné zóny, umožňující realizaci několika způsobů využití území současně. Indexem je vyjádřen způsob přijatelného využití krajinné zóny smíšené :

Z ... zemědělská produkce

V ... vodohospodářská funkce

L ... lesní produkce

P ... přírodní stabilizační funkce (zejména v případě zahrnutí ploch ÚSES)

U ... urbanizovatelné území (ve výhledovém období využitelné pro územní rozvoj obce)

O... ochranná

Další možnosti využití území je nutné individuálně posoudit, např. :

- územní ochranu prvků ÚSES podle zákona č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny
- lokalizace nové výstavby přímo související s přijatelným využitím smíšené krajinné zóny musí být posouzena z hlediska nenarušení kompromisního využívání zóny
- výstavba technických sítí a zařízení (pro přenos energie a informací, vodního hospodářství), staveb produkčních (zemědělských a lesních, které mají přímou vazbu na dané území – seníky, přístřešky pro zvířata atd.), účelových komunikací – pěších, turistických, cyklistických, stezek pro jízdu na koních
- plochy rekreační zeleně, osázené okrasnými dřevinami, vybavené prvky drobné architektury, místním informačním systémem a mobiliářem pro relaxaci

U smíšených krajinných zón se stabilizovanou přírodní složkou (index P) jsou ostatním zájmům nadřazeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Obhospodařování pozemků intenzivními technologiemi a prostředky, které mohou způsobit nevratné změny podstatné změny biologické rozmanitosti, struktury a funkce ekosystémů není přípustné.

Využití území a stavební záměry posoudí orgán ochrany přírody a krajiny a stanoví pro ně konkrétní podmínky.

Zvyšování poměru zastavěných a zpevněných ploch není možné bez podrobnějšího prověření vlivu na vodní režim krajinné zóny.

C. Nepřípustné využití :

- nová výstavba (s výjimkou staveb uvedených v bodu B.)
- obhospodařování pozemků způsobem odlišným od vyjmenovaných v bodu B.(přípustné využití)
- nevratné poškozování půdního povrchu (těžba nerostných surovin)
- terénní úpravy znehodnocující přírodní hodnotu území a negativně ovlivňující vodní poměry v území
- úpravy vodního režimu (odvodnění, napřimování vodotečí)
- změny druhu pozemků na zemědělské (orná půda, zahrady, sady, vinice atd.), pokud by došlo k negativnímu působení na přírodní složku
- scelování pozemků, pokud toto není v zájmu ochrany přírody a krajiny a nedojde ke snížení propustnosti krajiny
- rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů

K.01.2 Zásady prostorového uspořádání a architektonického řešení staveb

DOSTAVBY A ÚPRAVY VE STÁVAJÍCÍ ZÁSTAVBĚ

Zachování a udržování objektů historicky vyvinutého centra kolem návsi, ochrana proti nevhodnému způsobu využití objektů, ochrana rozsahu obnovy a údržby staveb je prioritou v daném území.

Ve stávající zástavbě centra obce lze realizovat dostavby a změny stávajících staveb jen při dodržení následujících obecných podmínek :

Zásadně dodržovat princip kontextuality zástavby, tj. zástavbu proluk, přestavby, nástavby a dostavby je třeba provádět v takové stavební formě a objemovém řešení (hmotové členění, výška římsy, výška hřebenu střešní konstrukce, způsob zastřešení, sklon střešní konstrukce), které vhodným způsobem navazuje nebo reaguje na převládající charakter a výškovou hladinu okolní zástavby.

- v historicky hodnotné zástavbě centra obce

V případech úpravy zastřešení citlivě hodnotit případný zásah dostavby a změn stavby do panoramatu širšího okolí a zpětně zhodnotit vliv okolních forem a zastřešení stávajících objektů na nově navrhovanou úpravu (resp. vyplývající požadavky na řešení upravovaného zastřešení) - s cílem dosáhnout souladu a vyváženosti prostorového působení.

V rámci stavebních úprav a dostaveb do stávající zástavby se navrhovaná úprava (novostavba) musí přizpůsobit charakteru okolní zástavby svým objemem, výškou (výška římsy, hřebenu, výška l.N.P.nad úrovní terénu), typem a řešením zastřešení, umístěním stavby na pozemku a použitým stavebním materiálem (fasády, střešní konstrukce), úpravou nebo obnovou výplně otvorů (dveře a okna), střešní krytinou, omítkami atd. tj. s použitím tradičních materiálů, barev a tvarů.

Přestavby, dostavby či případné asanace objektů provádět s cílem zachovat ve výsledném řešení tradiční uliční frontu, je-li pro danou lokalitu charakteristická a hmotové (popř. barevné) řešení fasád hodnotit z hlediska prostorového vlivu objektu na okolí;

Při umístění provozoven obslužné sféry dbát na vhodné ztvárnění reklamy (vývěsní štíty atd.) a vstupu.

Objekty a zařízení technické infrastruktury řešit především jako integrovanou součást zástavby - s ohledem na historickou hodnotu zástavby obce.

Provádět zkvalitnění stávajících ploch zeleně dosadbou vhodných druhů dřevin s cílem vytvoření ucelených ploch zeleně v sídle.

Vytvářet předpoklady pro uspokojení nárůstu potřeb parkovacích míst (zejména na vlastních pozemcích).

- v tradiční venkovské zástavbě (venkovská zástavba)

Při dostavbách a změnách staveb bude respektováno měřítko původní zástavby.

Zásadním požadavkem je dodržení tradiční formy zastřešení – sedlová, valbová a objemového řešení staveb.

Při úpravách vjezdů a oplocení do hospodářských usedlostí nerušit původní brány a zídky (oplocení).

Tradiční výplně otvorů (dveře, okna) a architektonické detaily stavby neodstraňovat, případně obnovit nebo nahradit stavebním prvkem s použitím tradičních materiálů a barev.

- v novodobé hromadné zástavbě (bytové domy)

Stavební úpravy musí měřítkem, formou zastřešení (výškou římsy a hřebene) a architektonickým ztvárněním respektovat kontext a charakter okolní zástavby a přispívat k celkovému zhodnocení obytného prostředí dané lokality. Barevné řešení fasád a výměna oken a dveří bude hodnocena z hlediska prostorové působnosti stavby. Budou vytvořeny předpoklady pro uspokojování nárůstu parkovacích ploch v dané lokalitě. Dostavba soustředěných jednopodlažních garáží není přípustná.

VÝSTAVBA NA VOLNÝCH PLOCHÁCH V ZASTAVITELNÉM ÚZEMÍ

Výstavba na volných plochách mimo stávající zastavěné území bude realizována na plochách určených tomuto účelu územním plánem obce a celkové prostorové uspořádání území a architektonické řešení navrhovaných staveb musí vyhovět obecným požadavkům níže popsaných prostorových regulativů:

- pro obytnou a smíšenou zástavbu (BV, SC, SM a SM₁)

Velikost pozemků pro individuální obytnou zástavbu v izolovaných rodinných domech je stanovena v rozmezí cca 800m² - 1000 m²(pozemků zóny BV), až 1 800 m²(pozemků určených pro smíšené využití).

Výšková hladina zastavění je stanovena do dvou nadzemních podlaží s využitelným podkrovím. Střecha sedlová, valbová (šikmá) se sklonem min. 35%.

Stavby na pozemcích obytné a smíšené zástavby musí hmotovým členěním (objemovým a půdorysným) a výškou římsy vhodně navazovat na kontext okolní zástavby.

Garáže vestavěné do objektu (resp. na vlastním pozemku). Parkování bude zásadně zajištěno na vlastním pozemku.

- pro zařízení technické vybavenosti (OT)

Stavby a zařízení technického vybavení území budou navrhována jako integrovaná součást zástavby (výjimečně samostatné stavby), liniová vedení podle možností pod zemí.

Zpracovaný návrh územního plánu obce Činěves bude doplněn o ÚPP (zastavovací studie) nebo ÚPD (regulační plán) lokality zástavby – Činěves – východ II, ve kterých budou podrobnější prostorové regulativy upřesněny a dokumentovány. Všem předepsaným regulativům musí navrhovaná zástavba vyhovět.

VÝSTAVBA V ZÓNÁCH KULTURNÍ KRAJINY

Výstavba v kulturní krajině bude výjimečně povolena pro takové stavby, jejichž provoz zabezpečuje dominantní funkci (nebo ve smíšené zóně jednu z hlavních funkcí).

Navrhovaná stavba, popř. stavební zásahy do stávajících objektů nesmí narušit dané krajinné prostředí. Výška nově navrhovaných staveb (navržených úprav) nepřesáhne výšku 1.nadzemního podlaží s podkrovím, se střechou sedlovou nebo valbovou o sklonu min. 40%. Forma a architektonický výraz navrhovaných staveb (stavebních úprav) bude vycházet z tradičních dispozic a měřítek objektů, bude odpovídat charakteru původní venkovské zástavby v daném místě. Při realizaci návrhu budou využity tradiční, v dané lokalitě osvědčené stavební materiály. Jejich barevnost a tvarová různorodost bude odpovídat místním podmínkám.

L. ZÁVĚR

Územní plán obce Činěves byl zpracován v souladu s požadavky zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a vyhláškou č. 135/2001 Sb., o územně plánovací dokumentaci a územně plánovacích podkladech.

L.01 Specifikace lokalit a prostorů, doporučených na prověření podrobnější dokumentací

1. Plná funkčnost územně plánovací dokumentace obce Činěves bude zajištěna po projednání územního plánu obce a jeho schválení zastupitelstvem obce (popř. podrobnějšího stupně projektové dokumentace pro zastavitelné území obce Činěves ve formě regulačního plánu). Cílem územního plánu obce je stanovení zásad pro regulaci využití území a ochranu prostorové struktury a stavebních forem v obci.
2. V lokalitě obytné zástavby Činěves – východ II. navržené k zástavbě v návrhovém období doporučujeme zpracování podrobnější ÚPP, popř. ÚPD na základě které by bylo možné vydávat územní rozhodnutí o umístění stavby nebo stavební povolení. Jedná se o pozemky zastavitelné v návrhovém období do roku 2015.
3. Vedení tras inženýrských sítí a upřesnění umístění jednotlivých technických zařízení na jednotlivé pozemky bude předmětem řešení podrobnější projektové dokumentace v daném oboru.
4. Navrhovaná úprava veřejné zeleně za hřbitovem by měla být realizována na základě zpracované podrobnější dokumentace s předpokladem realizace např. v rámci Programu obnovy venkova.
5. Samostatně by měla být řešena projektová dokumentace navrhovaného systému ekologické stability formou Projektů územního systému ekologické stability obce Činěves.
6. Úpravy krajinného prostředí, návrh nových tras účelových komunikací v krajině, výsadby doprovodné a ochranné zeleně budou řešeny v ÚPO Činěves jako podklad pro případné zpracování Projektů pozemkových úprav pro katastrální území Činěvsi.

L.02 Předpokládané lhůty aktualizace ÚPO Činěves

V návrhovém období územního plánu obce nebude platnost ÚPO Činěves omežována po jeho schválení obecním zastupitelstvem.

Územně plánovací činnost je kontinuální a vede v případě potřeby k pravidelné aktualizaci ÚPD formou změn ÚPO. Pokud si situace nevyžádá aktualizaci (změny) schváleného územního plánu obce, je žádoucí prověřit vždy po čtyřech letech, zda územní rozvoj sídla odpovídá navrhované koncepci. Vždy po dvanácti letech je vhodné zvážit potřebu zásadní aktualizace, resp. zadání nového územního plánu.

Vzniknou-li v průběhu platnosti schváleného ÚP obce Činěves nové požadavky na lokalizaci činností v území nebo budou-li vyčerpány návrhové plochy pro výstavbu, tj. dojde-li ke změně podmínek na základě kterých byl územní plán obce schválen, lze na základě zpracovaných změn územního plánu projednat a schválit změny, popř. provést úpravy schváleného ÚPO. Dle § 30 zák.č.50/1976 Sb. musí pořizovatel ÚPD brát zřetel na využití dosud vymezeného zastavitelného území. V odůvodněném případě může na návrh pořizovatele schvalující orgán spojit zpracování a projednání nového návrhu řešení nového ÚPO s návrhem změn platného územního plánu obce.

L.03 Návrh řešení požadavků obrany a ochrany obyvatelstva

V souladu s požadavky přílohy č.2 část II. písm k) vyhlášky č.135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci byly vypracovány následující podklady ke návrhu územního plánu obce Činěves :

DOLOŽKA CIVILNÍ OCHRANY PRO ÚPO ČINĚVES⁶

Varování a vyzoomění obyvatelstva

K varování obyvatelstva bude v obci Činěves využívána elektrická siréna OÚ, která je v majetku CO.

Slyšitelnost sirén je dostačující po celém správním území obce. Pro vyzoomění obyvatelstva bude navíc využíván místní rozhlas OÚ.

Vzhledem k tomu, že navrhované lokality zástavby navazují na stávající zastavěné území lze předpokládat, že slyšitelnost bude dostatečná i v nových lokalitách. V případě snížené úrovně slyšitelnosti bude nutné zabezpečit příslušným rozšířením místního rozhlasu, popř. zabezpečit informovanost občanů z mobilních zdrojů.

Ukrytí obyvatelstva

Na území obce nejsou stálé tlakově odolné kryty CO (STOÚ CO).

Ukrytí pro ostatní obyvatelstvo je plánováno v protiradiačních úkrytech (PRÚ – BS) budovaných po vyhlášení nouzového nebo válečného stavu svépomocí obyvatelstvem. PRÚ – BS poskytují ochranu proti radioaktivnímu zamoření, ale neposkytují ochranu proti otravným látkám (OL), ani průmyslovým škodlivinám.

S novou výstavbou STOÚ CO není v obci v návrhovém období US počítáno, při realizaci zástavby v nových lokalitách bude ukrytí zajištěno pouze formou PRÚ – BS. Pro tyto úkryty budou navrženy prostory v nově navrhovaných lokalitách v rámci zpracování projektové dokumentace jednotlivých rodinných domů a vytipovány vhodné prostory ve stávající zástavbě. Plán ukrytí obyvatelstva bude nutné aktualizovat.

Zabezpečení obyvatelstva prostředky individuální ochrany (PIO)

Prostředky individuální ochrany (PIO) pro obyvatelstvo jsou uloženy ve skladu CO na OÚ. Pro tuto funkci by bylo možné využít i jiný objekt občanské vybavenosti, např. objekt obecního úřadu atd.

Výhledově je uvažováno se snížením počtu skladů CO (nebude muset být v každé obci). Není nutné do budoucna navrhovat sklad CO, který by zajišťoval předepsané skladovací podmínky a kapacitu pro sídlo.

Mimořádné události (MÚ)

V obci Činěves je největším nebezpečím vznik havárie na komunikaci I/32. Řešeným územím obce vede jediný komunikační tah, kde vzhledem k jeho charakteru může dojít k dopravní nehodě, která by svými účinky mohla narušit životní prostředí únikem přepravovaných škodlivin nebo PHM.

Rizikost zemědělských výrobních a obslužných provozů, které se v řešeném území vyskytují, byla posouzena a do budoucna nepředstavují potenciální havarijní zdroj. Stejně tak provozy drobné výroby a služeb nepředstavují zvýšené riziko havárie.

Řešeným územím prochází železniční trať celostátní dráhy, na které rovněž může dojít k železniční nehodě (úrovňově křížení s komunikací III.třídy). Případná nehoda by mohla v důsledku úniku nebezpečných látek ohrozit obyvatelstvo a znehodnotit životní prostředí obce.

Z hlediska možností vzniků havarijních situací je obec Činěves relativně bezpečné místo. Proto lze do řešeného území evakuovat osoby z okolních oblastí postižených mimořádnými událostmi (okresní město Nymburk). Pro uvažované umístění evakuovaných osob předpokládá urbanistická studie obce s využitím prostor v budovách, kde je možné zajistit náhradní ubytování a stravování (obecní úřad, mobilní stanová městečka v prostoru sportovního areálu, ubytovny a pensiony v zóně bydlení atd.)

⁶ Doložka civilní ochrany a otázky požární ochrany byla zpracována v rozsahu odpovídajícímu platným právním předpisům (např. zák.č.50/1976 Sb. v platném znění, vyhl.č.135/2001 Sb., zák.č.237/2000 Sb., zák.č.239/2000 Sb., vyhl.MV ČR č.328/2001Sb.). Její obsah nenahrazuje havarijní plán obce.

DOKLADOVÁ ČÁST